

Europeiska unionens officiella tidning

L 201

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

27 juli 2012

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier ⁽¹⁾ 60
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg 107
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 651/2012 av den 4 juli 2012 om utgivning av euromynt 135

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1235/2010 av den 15 december 2010 om ändring, när det gäller säkerhetsövervakning av humanläkemedel, av förordning (EG) nr 726/2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, och förordning (EG) nr 1394/2007 om läkemedel för avancerad terapi (EUT L 348 av den 31.12.2010) 138

Pris: 7 EUR

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 648/2012

av den 4 juli 2012

om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I en rapport som utfördes på begäran av kommissionen och som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande drogs slutsatsen att tillsynsramarna för unionens finanssektor behövde stärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser, och rapporten rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den sektorn, inklusive inrättandet av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, med tre europeiska

tillsynsmyndigheter, varav en för banksektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för värdepappers- och marknadssektorn, samt inrättandet av ett europeiskt systemriskråd.

(2) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa", föreslogs att unionens regelverk för finansiella tjänster skulle stärkas. I sitt meddelande av den 3 juli 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader" analyserade kommissionen derivatens roll i samband med finanskrisen och i sitt meddelande av den 20 oktober 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: förestående initiativ" angav den vilka åtgärder den avsåg att vidta för att begränsa riskerna med derivat.

(3) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, inklusive inrättandet av tre europeiska tillsynsmyndigheter, för en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen och införande av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för tillsyn och övervakning. De europeiska tillsynsmyndigheterna utgörs av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾ samt Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾. De europeiska tillsynsmyndigheterna spelar en central roll för att säkra finanssektorns stabilitet. Det är därför mycket viktigt att hela tiden säkerställa att utvecklingen av deras arbete får hög politisk prioritet och att de ges tillräckliga resurser.

⁽¹⁾ EUT C 57, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 29 mars 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 juli 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (4) OTC-derivat ("over-the-counter", *OTC-derivatkontrakt*) är inte transparenta, eftersom de är privata kontrakt och alla uppgifter om dem vanligtvis bara är tillgängliga för kontraktsparterna. De skapar ett komplicerat nät av ömsesidigt beroende som kan göra det svårt att bedöma arten och omfattningen av de risker som de är förenade med. Finanskrisen har visat att sådana egenskaper vid marknadsoro ökar osäkerheten och därmed innebär risker för den finansiella stabiliteten. I denna förordning skapas förutsättningar för att begränsa dessa risker och förbättra derivatkontrakts transparens.
- (5) På toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 kom G20-ledarna överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt senast från slutet av 2012 ska clearas via en central motpart och att OTC-derivatkontrakt ska inrapporteras till transaktionsregister. I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra OTC-derivatkontraktens transparens och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt.
- (6) Kommissionen kommer att övervaka och sträva efter att säkerställa att dessa åtaganden genomförs på ett liknande sätt av unionens internationella partner. Kommissionen bör samarbeta med myndigheter i tredjeländer i syfte att pröva ömsesidigt stödjande lösningar för att säkerställa överensstämmelse mellan denna förordning och tredjeländernas krav och därigenom undvika eventuellt dubbelarbete. Kommissionen bör med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i denna förordning. För att undvika eventuella överlappande eller motstridiga krav får kommissionen anta beslut om likvärdighet när det gäller rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga ramar i tredjeländer, om ett antal villkor är uppfyllda. Den bedömning som ligger till grund för sådana beslut bör inte inkräkta på rätten för en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som godkänts av Esma att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen, eftersom godkännandebeslutet bör vara oberoende av denna bedömning. På liknande sätt bör varken ett likvärdighetsbeslut eller denna bedömning påverka rätten för ett transaktionsregister som är etablerat i ett tredjeland och godkänt av Esma att tillhandahålla tjänster åt enheter som är etablerade i unionen.
- (7) När det gäller godkännande av centrala motparter i tredjeländer, och i överensstämmelse med unionens internationella skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, inklusive det allmänna tjänstehandelsavtalet, bör beslut som fastställer att tredjeländers rättsordningar är likvärdiga med unionens rättsordning endast antas om dessa tredjeländer har ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med utländska rättsordningar, i överensstämmelse med de allmänna mål och standarder för regleringen som fastställdes vid G20-mötet i september 2009, nämligen att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. Ett sådant system bör anses vara likvärdigt om det säkerställer att det väsentliga resultatet från det tillämpliga regleringssystemet liknar unionens krav, och det bör anses vara effektivt om de reglerna tillämpas på ett konsekvent sätt.
- (8) Det är lämpligt och nödvändigt i detta sammanhang, med beaktande av derivatmarknadernas särdrag och de centrala motparternas funktion, att kontrollera att de utländska regleringssystemen faktiskt är likvärdiga i fråga om att uppfylla G20:s mål och standarder för att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att de bestämmelser som avser tredjeländer ordnas och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för dessa marknadsstrukturenheter. Detta tillvägagångssätt utgör därför inte något prejudikat för annan lagstiftning.
- (9) I sina slutsatser av den 2 december 2009 var Europeiska rådet ense om att det fanns ett behov av att väsentligt begränsa motpartskreditrisker och att det var viktigt att förbättra derivattransaktioners transparens, effektivitet och tillförlitlighet. I Europaparlamentets resolution "Derivatmarknader: förestående initiativ" av den 15 juni 2010 efterlystes obligatorisk clearing och rapportering av OTC-derivatkontrakt.
- (10) Esma bör agera inom denna förordnings tillämpningsområde för att värna finansmarknadernas stabilitet i kritiska situationer, för att säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt, samt för att lösa tvister mellan dessa. Esma har också till uppgift att utveckla förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande och har en central roll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter och transaktionsregister.
- (11) En av Europeiska centralbankssystemets (ECBS) grundläggande uppgifter är att främja ett välfungerande betalningssystem. ECBS:s medlemmar utövar därför tillsyn genom att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem, inbegripet centrala motparter. ECBS:s medlemmar medverkar därför på nära håll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter, godkännande av centrala motparter i tredjeländer och godkännande av samverkansöverenskommelser. Dessutom medverkar de på nära håll när det gäller fastställande av tekniska standarder för tillsyn, riktlinjer och rekommendationer. Denna förordning påverkar inte Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas

ansvar att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom unionen och i förbindelser med andra länder. Av den anledningen, och för att förhindra att parallella regelsystem skapas, bör Esma och ECBS samarbeta nära under utarbetandet av relevanta förslag till tekniska standarder. ECB:s och de nationella centralbankernas tillgång till information är också av största vikt när de fullgör sina uppgifter när det gäller tillsyn av clearing- och betalningssystemen samt den utfärdande centralbankens funktion.

(12) Enhetliga regler krävs för derivatkontrakt som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾.

(13) Incitament för ökad användning av centrala motparter har inte visat sig tillräckligt för att se till att OTC-derivatkontrakt faktiskt clearas centralt. För de OTC-derivatkontrakt som kan clearas centralt krävs därför obligatoriska krav på clearing via centrala motparter.

(14) Det är sannolikt att medlemsstater kommer att vidta nationella åtgärder som skiljer sig från varandra och som kan skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för marknadsaktörer och finansiell stabilitet. För att trygga ett starkt investerarskydd och åstadkomma lika spelregler för marknadsaktörerna krävs det också att clearingkravet tillämpas enhetligt i unionen.

(15) För att kunna se till att clearingkravet begränsar systemriskerna, krävs det ett förfarande för kartläggning av de klasser av derivat som bör omfattas av det kravet. I förfarandet bör det beaktas att inte alla OTC-derivatkontrakt som clearats via centrala motparter kan anses vara lämpade för obligatorisk central clearing.

(16) I denna förordning anges kriterier för att avgöra huruvida olika klasser av OTC-derivatkontrakt bör omfattas av ett clearingkrav. Kommissionen bör, på grundval av förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma, besluta om en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av ett clearingkrav och från vilken tidpunkt clearingkravet får verkan, inbegripet i förekommande fall ett successivt genomförande och minimikravet på återstående löptid för de kontrakt som ingås eller förnyas innan clearingkravet träder i kraft, i enlighet med denna

förordning. Ett successivt genomförande av clearingkravet skulle kunna ske i form av de typer av marknadsaktörer som måste uppfylla clearingkravet. Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör Esma ta hänsyn till de särskilda särdragen hos OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer.

(17) När Esma fastställer vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör den också ta vederbörlig hänsyn till andra relevanta aspekter, inte minst i vilken grad motparter som utnyttjar de relevanta klasserna av OTC-derivatkontrakt är sammankopplade och vilka effekterna på nivåerna på motpartskreditriskerna blir, samt främja likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden i enlighet med artikel 1.5 d i förordning (EU) nr 1095/2010.

(18) När Esma har fastställt att en OTC-derivatprodukt är standardiserad och lämpar sig för clearing, men det inte finns någon central motpart som är beredd att cleara denna produkt bör Esma undersöka orsaken till detta.

(19) Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet måste hänsyn tas till särdragen hos de berörda klasserna av OTC-derivatkontrakt. Den huvudsakliga risken för transaktioner kan för vissa klasser av OTC-derivatkontrakt hänga samman med avvecklingsrisker, som hanteras genom separata infrastrukturarrangemang, och en separering kan göras mellan vissa klasser av OTC-derivatkontrakt (t.ex. utländsk valuta) och andra klasser. Clearing via central motpart hanterar specifikt motpartskreditrisker och är kanske inte ett optimalt sätt att hantera avvecklingsrisker. Ordningen för sådana kontrakt bör framför allt grundas på en framväxande internationell konvergens och ömsesidigt erkännande av relevant infrastruktur.

(20) För att säkerställa en enhetlig och samstämmig tillämpning av den här förordningen och likvärdiga förutsättningar för marknadsaktörerna när en klass av OTC-derivatkontrakt förklarats vara föremål för clearingkravet, bör detta krav även gälla samtliga kontrakt som avser denna klass av OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på dagen för eller efter en underrättelse till Esma om att en central motpart har auktoriserats med avseende på clearingkravet, men före det datum från vilket clearingkravet får verkan, under förutsättning att dessa kontrakts återstående löptid överstiger det minimikrav som fastställs av kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (21) Vid bedömningen av huruvida en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av clearingkrav bör Esma ha målsättningen att minska systemrisken. Bedömningsfaktorerna bör bland annat beakta graden av kontraktens kontraktsmässiga och operativa standardisering, volymen och likviditeten för den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt, samt tillgängligheten till skälig, pålitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt.
- (22) För att ett OTC-derivatkontrakt ska kunna clearas, måste båda kontraktsparterna omfattas av ett clearingkrav eller samtycka. Undantag från clearingkravet bör utformas restriktivt, eftersom de kan minska kravets effektivitet och fördelarna med clearing via centrala motparter samt leda till regelarbitrage mellan vissa grupper av marknadsaktörer.
- (23) För att främja finansiell stabilitet inom unionen kan det bli nödvändigt att också låta transaktioner som ingåtts av enheter etablerade i tredjeländer omfattas av clearingkraven och kraven på riskreduceringstekniker, under förutsättning att de berörda transaktionerna har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av denna förordning.
- (24) OTC-derivatkontrakt som inte anses lämpade för clearing via centrala motparter är förenade med motpartskreditrisker och operativa risker, varför regler bör införas för att hantera dessa risker. För att minska motpartskreditriskerna bör marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar vad dessa riskhanteringsförfaranden ska innehålla, bör Esma beakta förslagen från internationella standardiseringsorgan om marginalsäkerhetskraven för derivat vars clearing inte sker centralt. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de arrangemang som krävs för en korrekt och lämplig utväxling av säkerheter för att hantera risker som är förknippade med icke clearade transaktioner, bör Esma vederbörligen beakta de svårigheter som emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler har när det gäller att ställa säkerheter i flera av unionens jurisdiktioner. Esma bör också beakta det faktum att den förmånsrätt till tillgångarna hos emittenten av de täckta obligationerna som ges till motparterna till dessa emittenter erbjuder likvärdig säkerhet mot motpartskreditrisk.
- (25) Regler om clearing av OTC-derivatkontrakt, rapportering av derivattransaktioner respektive regler om riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart bör tillämpas på finansiella motparter, dvs. investeringsföretag som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾, försäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾, livförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽³⁾, återförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁴⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), och i tillämpliga fall deras förvaltningsbolag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företaget för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁵⁾, tjänstepensionsinstitut som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽⁶⁾ samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽⁷⁾.
- (26) Enheter som förvaltar pensionssystem vars främsta uppgift är att tillhandahålla en pensionsinkomst, i regel som livslånga utbetalningar men också som utbetalningar under viss tid eller som ett engångsbelopp, minimerar i typfallet sitt kontantinnehav för att maximera effektiviteten och avkastningen för sina pensionstagare. Att avkräva sådana enheter central clearing av OTC-derivatkontrakt skulle därför leda till att de skulle behöva avyttra en avsevärd del av sina tillgångar i utbyte mot kontanter för att uppfylla centrala motparters gällande marginalsäkerhetskrav. För att undvika en sannolik negativ inverkan av ett sådant krav på pensionsinkomsterna för framtida pensionärer bör clearingkravet inte gälla för pensionssystem förrän en lämplig teknisk lösning för överföring av en icke-kontant säkerhet som marginalsäkerhet har

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

utvecklats av centrala motparter för att lösa detta problem. En sådan teknisk lösning bör ta hänsyn till pensionssystemens särskilda funktion och inte medföra några väsentliga negativa effekter för pensionärerna. Under en övergångsperiod bör OTC-derivatkontrakt som ingåtts med syftet att minska investeringsrisker med direkt koppling till pensionssystemens finansiella solvens vara föremål inte bara för rapporteringskravet utan också för bilaterala krav på ställande av säkerhet. Slutmålet är dock central clearing så snart som detta är möjligt.

(27) Det är viktigt att se till att endast lämpliga enheter och arrangemang särbehandlas och att beakta den mångfald av pensionssystem som finns inom unionen, men också att skapa likvärdiga förutsättningar för alla pensionssystem. Därför bör det tillfälliga undantaget gälla för tjänstepensionsinstitut som registrerats i enlighet med direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av sådana institut och som agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet samt rättsliga enheter som har inrättats av sådana institut i investeringssyfte och som uteslutande agerar i deras intresse, och för tjänstepensionsverksamheten vid institutioner som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG.

(28) Det tillfälliga undantaget bör också gälla för tjänstepensionsverksamheten i livförsäkringsföretag, under förutsättning att alla motsvarande tillgångar och skulder hålls fullständigt åtskilda och förvaltas och organiseras separat, utan möjlighet till överföring. Det bör också gälla för alla andra auktoriserade enheter som omfattas av tillsyn och som enbart verkar nationellt, eller arrangemang som inrättats i huvudsak inom en medlemsstats territorium, under förutsättning att båda är erkända enligt nationell lagstiftning och att deras främsta syfte är att tillhandahålla en pensionsinkomst. De enheter och arrangemang som avses i detta skäl bör vara föremål för beslut av relevant behörig myndighet och, för att säkerställa överensstämmelse och undanröja alla risker för avvikelser och överträdelser, Esmas yttrande, efter samråd med Eio-pa. Detta skulle kunna inbegripa enheter och arrangemang som inte nödvändigtvis är kopplade till ett pensionsprogram som tillhandahålls av arbetsgivaren, men som fortfarande har som främsta syfte att ge en pensionsinkomst, antingen på obligatorisk eller på frivillig basis. Exempel på detta skulle kunna vara juridiska enheter som förvaltar fonderade pensionssystem i enlighet med nationell lagstiftning, under förutsättning att de gör sina investeringar i enlighet med akksamhetsprincipen, och pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda, vilka också kan tillhandahållas av livförsäkringsgivare. Undantaget beträffande pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda bör i detta fall inte omfatta

OTC-derivatkontrakt som avser andra av försäkringsgivarens livförsäkringsprodukter som inte har som främsta syfte att tillhandahålla en pensionsinkomst.

Ytterligare exempel skulle kunna vara pensionsverksamheter i försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar som hänför sig till verksamheterna upptas i ett särskilt register i enlighet med bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag⁽¹⁾, liksom arrangemang för tillhandahållande av tjänstepension i försäkringsföretag som grundar sig på kollektivavtal. Institutioner som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionsprogram vid obestånd bör också behandlas som ett pensionssystem vid tillämpningen av denna förordning.

(29) När så är lämpligt bör regler för finansiella motparter också tillämpas på icke-finansiella motparter. Det är känt att icke-finansiella motparter använder OTC-derivatkontrakt för att skydda sig mot affärsrisker med direkt koppling till deras affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning. Vid bedömningen av om en icke-finansiell motpart bör omfattas av clearingkravet, bör det därför beaktas i vilket syfte den icke-finansiella motparten använder OTC-derivatkontrakt och hur stor dess exponering mot dessa instrument är. I syfte att säkerställa att icke-finansiella institut har möjlighet att lämna sina synpunkter på clearingtrösklarna, bör Esmas vid utarbetandet av de relevanta tekniska standarderna för tillsyn genomföra ett öppet offentligt samråd som säkerställer att icke-finansiella institut får delta. Esmas bör också samråda med alla berörda myndigheter, till exempel byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för att se till att särdragen i dessa sektorer helt och fullt beaktas. Dessutom bör kommissionen senast den 17 augusti 2015 utvärdera vilken systemvikt de icke-finansiella företagens transaktioner med OTC-derivatkontrakt har inom olika sektorer, inklusive energisektorn.

(30) Vid bedömningen av om ett OTC-derivatkontrakt minskar de risker som är direkt kopplade till en icke-finansiell motparts affärsverksamhet och likviditetsförvaltning, bör vederbörlig hänsyn tas till denna icke-finansiella motparts övergripande strategier för risksäkring och riskbegränsning. I synnerhet bör hänsyn tas till om ett OTC-derivatkontrakt är ekonomiskt lämpligt för reducera riskerna i

⁽¹⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

- en icke-finansiell motparts uppförande och förvaltning, när riskerna hör samman med svängningar i räntor, valutakurser, inflationstakten eller råvarupriser.
- (31) Clearingtröskeln är en mycket viktig storhet för alla icke-finansiella motparter. När clearingtröskeln fastställs bör hänsyn tas till vilken systemvikt summan av nettoexpositionerna och nettoexponeringarna har per motpart och per klass av OTC-derivatkontrakt. I detta sammanhang bör lämpliga insatser göras för att erkänna de riskbegränsningsmetoder som icke-finansiella motparter utnyttjar inom ramen för sin normala affärsverksamhet.
- (32) ECBS-medlemmar och andra nationella organ med liknande funktioner, andra offentliga unionsorgan med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld samt Banken för internationell betalningsutjämning bör undantas från förordningens tillämpningsområde, i syfte att undvika att deras befogenheter begränsas när det gäller att fullgöra uppgifter av gemensamt intresse.
- (33) Eftersom inte alla marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet kan bli den centrala motpartens clearingmedlemmar, bör de ha möjlighet att få tillgång till den centrala motparten som kunder eller indirekta kunder under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.
- (34) En oavsiktlig snedvridning av konkurrensen på marknaden för OTC-derivat kan bli följderna av att ett clearingkrav införs, samtidigt med ett förfarande för att fastställa vilka centrala motparter som kan användas för att fullgöra detta krav. Exempelvis kan en central motpart vägra att cleara transaktioner som verkställs på vissa handelsplatser, eftersom den centrala motparten ägs av en konkurrerande handelsplats. För att undvika sådan diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att cleara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att de senare uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav, och oberoende av den kontraktsdokumentation med stöd av vilken motparterna har genomfört den berörda OTC-derivattransaktionen, under förutsättning att denna dokumentation motsvarar standarden på marknaden. Handelsplatserna bör tillhandahålla de centrala motparterna transaktionsuppgifter ("trade feeds") på transparenta och icke-diskriminerande grunder. De centrala motparternas tillträdesrätt till handelsplatser bör få omfattas av arrangemang som innebär att flera centrala motparter använder samma handelsplats transaktionsuppgifter. Detta får dock inte medföra samverkansöverenskommelser vid clearing av derivat eller ge upphov till fragmentering av likviditeten.
- (35) Denna förordning bör inte hindra rättvist och öppet tillträde mellan handelsplatser och centrala motparter på den inre marknaden, enligt villkoren i denna förordning och i de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma och antagits av kommissionen. Kommissionen bör fortsätta att nära övervaka hur OTC-derivatmarknaden utvecklas och bör vid behov ingripa för att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden i syfte att säkerställa likvärdiga förutsättningar på finansmarknaderna.
- (36) På vissa områden inom sektorn för finansiella tjänster och handel med derivatkontrakt kan det också finnas kommersiella och immateriella rättigheter. I fall då sådana rättigheter avser produkter eller tjänster som har blivit eller påverkar en branschstandard bör det finnas licenser tillgängliga på proportionella, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.
- (37) Tillförlitliga uppgifter behövs för att kunna identifiera de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, tröskelvärden och systemviktiga icke-finansiella motparter. I regleringssyfte är det därför viktigt att ett enhetligt rapporteringskrav för uppgifter om derivat införs på unionsnivå. Dessutom behövs, i så hög utsträckning som möjligt, ett retroaktivt rapporteringskrav, för både finansiella motparter och icke-finansiella motparter, så att bland annat Esma och relevanta behöriga myndigheter får jämförbara uppgifter.
- (38) En transaktion inom en grupp är en transaktion mellan två företag som helt och hållet omfattas av samma konsolidering och som är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker. De ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG eller, när det gäller kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i det direktivet, båda är kreditinstitut eller den ena är ett kreditinstitut och den andra en central företagsenhet. OTC-derivatkontrakt kan erkännas såväl inom finansgrupper eller andra grupper som inom grupper bestående av både finansiella företag och andra företag, och om ett sådant kontrakt betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den ena parten, bör den också betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den andra parten i kontraktet. Det kan konstateras att transaktioner inom gruppen kan vara nödvändiga för att aggregera risker inom en gruppstruktur, och att risker inom gruppen därför är av särskilt slag. Eftersom effektiviteten i dessa förfaranden för hantering av risker inom gruppen kan komma att begränsas om dessa transaktioner omfattas av ett clearingkrav, kan det vara en fördel att undanta transaktioner inom gruppen från clearingkravet, under förutsättning att detta undantag inte ökar systemrisken. Följaktligen bör den centrala

motpartens clearing av dessa transaktioner ersätts med en tillräcklig utväxling av säkerheter, där detta är lämpligt för att begränsa motpartsriskerna inom gruppen.

moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseerade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

- (39) Undantag från kravet på säkerhet skulle emellertid kunna göras för vissa transaktioner inom en grupp, i vissa fall på grundval av de behöriga myndigheternas beslut, under förutsättning att deras riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla samt står i överensstämmelse med transaktionens komplexitet och att det inte finns några hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna. Dessa kriterier samt de förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas bör anges i tekniska standarder för tillsyn som antas i enlighet med de relevanta förordningarna om inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Innan förslagen till tekniska standarder för tillsyn utarbetas bör de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta en konsekvensanalys av deras möjliga konsekvenser för den inre marknaden och finansmarknadens aktörer, särskilt för berörda grupperns verksamhet och strukturer. Alla de tekniska standarder som är tillämpliga på de säkerheter som utväxlas vid transaktioner inom gruppen, inbegripet kriterierna för undantag, bör beakta dessa transaktioners främsta specifika egenskaper och befintliga skillnader mellan icke-finansiella och finansiella motparter liksom deras syften med och metoder för användning av derivat.
- (40) Motparter bör anses omfattas av samma konsolidering åtminstone när de båda ingår i en sammanställd redovisning enligt rådets direktiv 83/349/EEG⁽¹⁾ eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽²⁾, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007⁽³⁾ anses vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller när de båda omfattas av samma gruppbaseerade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG⁽⁴⁾, eller när det gäller en grupp vars
- (41) Det är viktigt att marknadsaktörerna till transaktionsregister rapporterar in alla uppgifter om derivatkontrakt som de ingått. På detta sätt kommer information om de inneboende riskerna på derivatmarknaderna att lagras centralt och vara lätt tillgängliga bland annat för Esma, berörda behöriga myndigheter, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och berörda centralbanker inom ECBS.
- (42) Tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster präglas av stordriftsfördelar, vilket skulle kunna hämma konkurrensen på just detta område. Samtidigt kan införandet av ett omfattande rapporteringskrav för marknadsaktörerna öka värdet på informationen i transaktionsregistren även för tredje parter som tillhandahåller anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredit-händelsestjänster och portföljförliknings- eller portfölj-kompressionstjänster. Det är lämpligt att se till att de likvärdiga förutsättningarna inom efterhandelssektorn inte på ett allmänt plan äventyras av ett eventuellt naturligt monopol när det gäller tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster. Därför bör transaktionsregistren vara skyldiga att tillhandahålla den information som finns i registret på rättvisa, överkomliga och icke-diskriminerande villkor, under förutsättning att nödvändiga åtgärder för dataskydd har vidtagits.
- (43) För att möjliggöra en mer omfattande överblick över marknaden och för att bedöma systemrisken, bör derivatkontrakt inrapporteras till transaktionsregister oavsett om de clearats via en central motpart eller inte.
- (44) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges tillräckliga resurser för att effektivt utföra de uppgifter som de tilldelats genom denna förordning.
- (45) Motparter och centrala motparter som ingår, ändrar eller avslutar ett derivatkontrakt bör se till att uppgifterna i kontraktet inrapporteras till ett transaktionsregister. De bör få delegera inrapporteringen av kontraktet till en annan enhet. En enhet eller dess anställda som i enlighet med denna förordning och på en motparts vägnar rapporterar in uppgifter i ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessåtgärderna. Vid utarbetandet av förslag till tekniska

(1) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 baserat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsmyndigheter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EC av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

standarder för tillsyn bör Esma beakta de framsteg som gjorts för att utveckla en unik kontraktsbeteckning och förteckningen över de uppgifter som behöver rapporteras i tabell 1 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾ om genomförande av direktiv 2004/39/EG och samråda med andra behöriga myndigheter såsom byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

- (46) Med beaktande av de principer som fastställs i kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i finanssektorn och de unionsrättsakter som antagits till följd av det meddelandet, bör medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av denna förordning. Medlemsstaterna bör tillämpa dessa sanktioner så att det inte minskar reglernas effektivitet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör grundas på riktlinjer som Esma antar för att främja konvergens och enhetlighet över gränserna för sanktionssystem i den finansiella sektorn. Medlemsstaterna bör se till att de sanktioner som åläggs redovisas offentligt, och i förekommande fall, att bedömningsrapporterna om existerande reglers effektivitet regelbundet offentliggörs.
- (47) En central motpart får i enlighet med denna förordning etableras i vilken som helst av medlemsstaterna. Ingen medlemsstat eller grupp av medlemsstater bör diskrimineras, direkt eller indirekt, som plats för clearingtjänster. Ingenting i denna förordning bör begränsa eller hindra en central motpart i en jurisdiktion från att cleara en produkt som är utställd i en annan medlemsstats valuta eller i ett tredjelands valuta.
- (48) Ett minsta startkapital bör vara ett villkor för auktorisation av en central motpart. Den centrala motpartens kapital, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver, bör alltid stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet, för att säkerställa att den har tillräckligt stort eget kapital i förhållande till kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser och att den vid behov kan genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen.
- (49) Eftersom det genom denna förordning införs en rättslig skyldighet att i regleringssyfte cleara via särskilda centrala motparter, är det viktigt att se till att dessa är säkra och sunda och alltid uppfyller denna förordnings strikta krav på organisation, uppförande och försiktighet. För att

säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning bör dessa krav avse clearing av alla finansiella instrument som centrala motparter hanterar.

- (50) Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör det därför säkerställas att motparter bara anlitar centrala motparter som uppfyller kraven i denna förordning. Dessa krav bör inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG. Dessa ytterligare krav bör dock inte påverka rätten för centrala motparter som har auktoriserats i andra medlemsstater eller godkänts i enlighet med denna förordning att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar och deras kunder som är etablerade i den medlemsstat som har infört ytterligare krav, eftersom dessa centrala motparter inte är föremål för de ytterligare kraven och inte behöver rätta sig efter dem. Senast den 30 september 2014 bör Esma upprätta en rapport om effekterna av att medlemsstater tillämpar ytterligare krav.
- (51) Direkta regler för auktorisation av och tillsyn över centrala motparter är en viktig konsekvens av kravet på clearing av OTC-derivatkontrakt. Det är lämpligt att behöriga myndigheter får fortsatt ansvar för alla aspekter på auktorisation av och tillsyn över centrala motparter, inklusive ansvaret för att kontrollera att en ansökande central motpart följer denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽²⁾, eftersom dessa myndigheter har bäst möjligheter att granska de centrala motparternas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder.
- (52) Om en central motpart riskerar att hamna på obestånd, kan det finansiella ansvaret främst ligga på medlemsstaten där den centrala motparten är etablerad. Följaktligen bör den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ansvara för auktorisation av och tillsyn över den centrala motparten. Emellertid kan en central motparts clearingmedlemmar vara etablerade i olika medlemsstater och de kommer att vara de första som påverkas av den centrala motpartens obestånd, och det är därför av största vikt att alla berörda behöriga myndigheter och Esma involveras i auktorisations- och tillsynsprocessen. På detta sätt undviks skiljaktiga nationella åtgärder eller praxis och hinder för den inre marknadens korrekta funktion. Vidare bör inga förslag eller riktlinjer från någon medlem i ett tillsynskollegium, direkt eller indirekt, diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearingtjänster oavsett valuta. Esma bör delta i varje kollegium för att säkerställa en konsekvent och korrekt

⁽¹⁾ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- tillämpning av denna förordning. Esma bör när rekommendationer och beslut utarbetas involvera andra behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna.
- (53) Med tanke på kollegiernas roll är det viktigt att alla relevanta behöriga myndigheter samt medlemmar av ECBS deltar i utförandet av kollegiernas uppgifter. Kollegiet bör bestå inte enbart av de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den centrala motparten utan också de som utövar tillsyn över de enheter som kan påverkas av den centrala motpartens verksamhet, dvs. utvalda clearingmedlemmar, handelsplatser, samverkande centrala motparter och värdepapperscentraler. De medlemmar av ECBS som ansvarar för tillsynen över den centrala motparten och samverkande centrala motparter samt de som ansvarar för utgivningen av valutorna för de finansiella instrument som clearats av den centrala motparten bör få delta i kollegiet. Eftersom de enheter som omfattas av tillsynen eller övervakningen kommer att vara etablerade i ett begränsat antal medlemsstater där den centrala motparten verkar, skulle en enda behörig myndighet eller medlem av ECBS kunna svara för tillsynen eller övervakningen av ett antal av dessa enheter. För att säkerställa ett smidigt samarbete mellan samtliga medlemmar av kollegiet bör lämpliga förfaranden och mekanismer inrättas.
- (54) Eftersom kollegiets inrättande och verksamhet antas basera sig på en skriftlig överenskommelse mellan alla dess medlemmar är det, med tanke på frågans känslighet, lämpligt att tilldela dem behörighet att fastställa förfarandena för kollegiets beslutsfattande. Därför bör de närmare bestämmelserna för omröstning fastställas i en skriftlig överenskommelse som träffas mellan kollegiets medlemmar. För att alla relevanta marknadsaktörers och medlemsstaters intressen ska tillgodoses i samma utsträckning, bör emellertid kollegiet rösta i enlighet med den allmänna principen om att varje medlem har en röst oavsett hur många uppgifter den utför i enlighet med denna förordning. I kollegier som består av upp till och med tolv medlemmar bör högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem bör ha en röst. I kollegier som består av fler än tolv medlemmar bör högst tre kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt, och varje röstberättigad medlem bör ha en röst.
- (55) De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att kollegierna organiseras och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för tillsynen över centrala motparter.
- (56) De arrangemang som inrättas genom denna förordning utgör inte något prejudikat för annan lagstiftning om tillsyn och övervakning av finansmarknadens infrastrukturer, särskilt inte när det gäller röstförfarandena för hänskjutanden till Esma.
- (57) En central motpart bör inte auktoriseras om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande om att den centrala motparten inte bör auktoriseras. Om en tillräcklig majoritet av kollegiet har avgett ett negativt yttrande och någon av de berörda behöriga myndigheterna med stöd av en majoritet på två tredjedelar av kollegiet har hänskjutit frågan till Esma, bör emellertid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut från Esma angående förenligheten med unionsrätten. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den centrala motparten är etablerad bör fatta sitt beslut i enlighet med ett sådant beslut från Esma. Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, når fram till ett gemensamt yttrande om att kraven inte är uppfyllda och att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, bör den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad kunna hänskjuta frågan till Esma för beslut om förenligheten med unionsrätten.
- (58) Det är nödvändigt att stärka reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, Esma och andra berörda myndigheter och att öka kraven på dessas samarbete och bistånd. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör dessa myndigheter förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. För informationsutbytet krävs strikt tystnadsplikt. OTC-derivatkontraktens omfattande påverkan gör det viktigt att andra berörda myndigheter, som skattemyndigheter och energitillsynsmyndigheter, har tillgång till information som krävs för att fullgöra sina uppgifter.
- (59) Finansmarknadernas globala karaktär gör att Esma direkt bör ansvara för godkännandet av centrala motparter som är etablerade i tredjeland, så att de kan tillhandahålla clearingtjänster inom unionen, under förutsättning att kommissionen har slagit fast att det tredjelandet har regelverk och tillsynssystem som är likvärdiga unionens och att vissa andra krav är uppfyllda. Därför bör en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som tillhandahåller clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser etablerade i unionen godkännas av Esma. För inte försvara en ytterligare utveckling av gränsöverskridande kapitalförvaltningsverksamhet i unionen bör emellertid en central motpart som är etablerad i tredjeland och som tillhandahåller tjänster till kunder etablerade i unionen genom en clearingmedlem som är etablerad i tredjeland inte behöva godkännas av Esma. I detta sammanhang kommer överenskommelser med unionens viktigaste internationella parter att vara särskilt viktiga för att åstadkomma globalt likvärdiga förutsättningar och finansiell stabilitet.

- (60) Den 16 september 2010 enades Europeiska rådet om att unionen behöver främja sina intressen och värden mer energiskt och i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta inom ramen för unionens yttre förbindelser och vidta åtgärder för att, bland annat, säkra mer omfattande marknadstillträde för europeiska företag och fördjupa regleringssamarbetet med större handelspartner.
- (61) Oberoende av ägarstrukturen bör en central motpart ha stabila styrformer, en företagsledning med gott anseende och oberoende styrelseledamöter. Åtminstone en tredjedel av styrelseledamöterna, men inte färre än två personer, bör utgöras av oberoende ledamöter. Emellertid kan centrala motparters olika styrformer och ägarstrukturer påverka deras villighet eller förmåga att cleara vissa produkter. Därför bör de oberoende styrelseledamöterna och den riskkommitté den centrala motparten ska inrätta hantera eventuella intressekonflikter inom en central motpart. Clearingmedlemmar och kunder behöver vara företrädare på lämpligt sätt, eftersom de kan påverkas av den centrala motpartens beslut.
- (62) En central motpart kan utkontraktera funktioner. Den centrala motpartens riskkommitté bör ge råd om sådan utkontraktering. Central verksamhet kopplad till riskhantering bör inte utkontrakteras såvida detta inte godkänns av den behöriga myndigheten.
- (63) En central motparts deltagandekrav bör vara transparenta, proportionella och icke-diskriminerande, och de bör möjliggöra fjärråtkomst, i den mån detta inte utsätter motparten för ytterligare risker.
- (64) Kunder till clearingmedlemmar som clearar sina OTC-derivatkontrakt via centrala motparter bör säkerställas en hög skyddsnivå. Den faktiska skyddsnivån är avhängig av vilken nivå av separering som dessa kunder väljer. Intermediärer bör separera sina tillgångar från kundernas. Av detta skäl bör centrala motparter föra uppdaterade och lätt identifierbara register, för att underlätta överföringen av positioner och tillgångar som tillhör kunder till en clearingmedlem på obestånd till en solvent clearingmedlem eller, i tillämpliga fall, en ordnad avveckling av kundernas positioner och återförandet av överskjutande säkerheter till kunderna. Kraven i denna förordning om separering och överförbarhet av kunders positioner och tillgångar bör därför ha företräde framför eventuella andra konkurrerande lagar och författningar i medlemsstaterna som hindrar parterna från att följa dem.
- (65) En central motpart bör ha ett sunt riskhanteringssystem för hantering av kreditrisker, likviditetsrisker, operativa och andra risker, inbegripet risker som det utsätts för eller utsätter andra enheter för till följd av beroendeförhållanden. En central motpart bör ha lämpliga förfaranden och mekanismer som klarar en clearingmedlems obestånd. För att minimera obeståndets spridningsrisker bör den centrala motparten ha strikta deltagandekrav, erhålla lämpliga marginalsäkerheter, ha en obeståndsfond och andra finansiella medel för att täcka eventuella förluster. För att säkerställa att en central motpart hela tiden har tillräckliga resurser bör den centrala motparten fastställa ett minimibelopp som obeståndsfonden generellt inte får underskrida. Detta bör emellertid inte begränsa den centrala motpartens möjlighet att utnyttja hela obeståndsfonden för att täcka de förluster som förorsakats av en medlems obestånd.
- (66) När en central motpart definierar ett sunt riskhanteringssystem bör den beakta dess potentiella risk och ekonomiska konsekvenser för clearingmedlemmarna och deras kunder. Även om en mycket solid riskhantering bör förbli en central motparts främsta mål får den anpassa sina egenskaper till clearingmedlemmarnas kunders specifika verksamhet och riskprofiler och, om så anses lämpligt, på grundval av kriterier som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som Esma ska utarbeta, bland de mycket likvida tillgångar som accepteras som säkerhet ta med åtminstone kontanter, statsobligationer, säkerställda obligationer i enlighet med direktiv 2006/48/EG med lämpliga värderingsavdrag ("haircuts"), inlösningsbara garantier – direkt på begäran – som en ECBS-medlem beviljat, garantier från affärsbanker på stränga villkor särskilt när det gäller garantigivarens kreditvärdighet och dennes kapitalkopplingar till den centrala motpartens clearingmedlemmar. När så är lämpligt får Esma även betrakta guld som en acceptabel säkerhet. De centrala motparterna bör, i enlighet med strikta villkor för riskhantering, kunna godta garantier från affärsbanker från icke-finansiella motparter när dessa fungerar som en clearingmedlem.
- (67) De centrala motparternas riskhanteringsstrategier bör vara tillräckligt sunda för att undvika risker för skattebetalarna.
- (68) Marginalsäkerhetskrav och värderingsavdrag på säkerheter kan få procykliska effekter. Centrala motparter, behöriga myndigheter och Esma bör därför anta åtgärder för att förhindra och kontrollera de eventuella procykliska effekter som centrala motparters riskhanteringspraxis kan få, förutsatt att dessa centrala motparters sundhet och ekonomiska säkerhet inte påverkas negativt.
- (69) Hantering av exponeringar är en väsentlig del av clearingförfarandet. Tillgång till eller användning av relevanta källor för prisuppgifter bör tryggas vid tillhandahållande

- av clearingtjänster i allmänhet. Sådana källor bör inkludera prisuppgifter i förhållande till index som används som referenser till derivat eller andra finansiella instrument.
- (70) Marginalsäkerheter är en central motparts främsta försvarslinje. Även om centrala motparter bör investera erhållna säkerheter på ett säkert och försiktigt sätt, bör de anstränga sig särskilt att säkerställa ett tillräckligt skydd av marginalsäkerheterna så att de i tid kan återställas till de clearingmedlemmar som inte är på obestånd eller till en samverkande central motpart, om den centrala motpart som erhållit marginalsäkerheterna skulle hamna på obestånd.
- (71) Att ha tillgång till tillräckliga likviditetsresurser är avgörande för en central motpart. Sådan likviditet kan härröra från tillgång till likviditet från en centralbank, från en kreditvärdig och tillförlitlig affärsbank, eller en kombination av de två. Tillgången till likviditet kan vara relaterad till en auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 2006/48/EG eller till andra lämpliga arrangemang. Vid bedömningen av om likviditetsresurserna är tillräckliga, särskilt i stress-situationer, bör en central motpart beakta riskerna med att erhålla likviditet genom att enbart förlita sig på affärsbankernas krediter.
- (72) Genom den europeiska uppförandekoden för clearing och avveckling av den 7 november 2006 inrättades ett frivilligt regelverk för upprättandet av samarbete mellan centrala motparter. Emellertid förblir clearing- och avvecklingssektorn fragmenterad enligt nationella skiljelinjer, vilket fördyrar gränsöverskridande handel och hindrar harmonisering. Därför bör villkor föreskrivas för slutandet av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter, under förutsättning att dessa inte utsätter relevanta centrala motparter för risker som inte hanteras på lämpligt sätt.
- (73) Samverkansöverenskommelser är viktiga verktyg för att öka integreringen av clearing- och avvecklingsmarknaden inom unionen, varför en reglering bör ske. Eftersom samverkansöverenskommelser kan utsätta centrala motparter för ytterligare risker bör centrala motparter dock under tre år ha varit auktoriserade för clearing eller godkända i enlighet med denna förordning, eller auktoriserade enligt en redan existerande nationell auktoriseringsordning, innan de behöriga myndigheterna godkänner sådana samverkansöverenskommelser. Dessutom, med beaktande av den ökade komplexitet som följer av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter som clearar OTC-derivatkontrakt, är det lämpligt att i detta skede begränsa sådana överenskommelser till överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument. Esma bör dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.
- (74) I transaktionsregister samlas i regleringssyfte uppgifter in som är relevanta för myndigheterna i alla medlemsstater. Esma bör få ansvaret för registrering och upphävande av registrering av, samt tillsyn över transaktionsregister.
- (75) Eftersom regleringsmyndigheter, centrala motparter och andra marknadsaktörer är beroende av transaktionsregistrens uppgifter, bör det säkerställas att transaktionsregistren omfattas av stränga krav när det gäller operativ verksamhet, registerhållning och datahantering.
- (76) De centrala motparternas, deras medlemmars och transaktionsregistrens tjänster måste vara förenade med transparenta priser, avgifter och riskhanteringsmodeller så att marknadsaktörerna kan fatta välgrundade beslut.
- (77) För att Esma ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör Esma ha möjlighet att, genom en enkel begäran eller genom ett beslut, begära in alla nödvändiga uppgifter från transaktionsregister, anknutna tredje parter och de tredje parter till vilka transaktionsregister utkontrakterar operativa funktioner eller verksamheter. Om Esma begär in sådana uppgifter genom en enkel begäran är den person som tillfrågas inte skyldig att tillhandahålla uppgifterna, men de uppgifter som lämnas frivilligt som svar på en begäran bör inte vara oriktiga eller vilseledande. Sådana uppgifter bör tillhandahållas utan dröjsmål.
- (78) Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser bör konfidentiella uppgifter som mottas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter enbart användas för att dessa ska kunna utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Detta bör dock inte förhindra att nationella organ som i enlighet med nationell rätt ansvarar för att förebygga, utreda och vidta korrigerande åtgärder mot administrativa missförhållanden fullgör sina uppgifter.
- (79) För att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter bör Esma ha möjlighet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (80) Esma bör kunna delegera särskilda tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat, exempelvis när en tillsynsuppgift kräver kunskap och kännedom om lokala förhållanden, vilket är lättare att tillgå på nationell nivå. Esma bör kunna delegera genomförandet av särskilda uppgifter i en utredning och kontroller på plats. Esma bör innan uppgifter delegeras rådfråga den berörda behöriga myndigheten om de närmare villkoren för detta delegerande av uppgifter, bland annat om omfattningen

- av den uppgift som ska delegeras, tidsschemat för utförande av uppgiften och översändandet av nödvändig information från och till Esma. Esma bör ersätta de behöriga myndigheterna för utförandet av en delegerad uppgift i enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen ska anta genom en delegerad akt. Esma bör inte kunna delegera befogenhet att anta beslut om registrering.
- (81) Det måste säkerställas att behöriga myndigheter kan begära att Esma undersöker om villkoren uppfyllts för att återkalla ett transaktionsregisters registrering. Esma bör ta ställning till sådana begäranden och vidta adekvata åtgärder.
- (82) Esma bör kunna besluta om att ålägga vite för att tvinga transaktionsregister att se till att en överträdelse upphör, lämna fullständig och korrekt information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller en kontroll på plats.
- (83) Esma bör även kunna ålägga transaktionsregister avgifter när den konstaterar att de uppsåtligt eller av oaktsamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av denna förordning. Avgifter bör åläggas på en nivå som står i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika avgifter bör bestämmas. För att beräkna avgifterna för en viss överträdelse bör Esma utnyttja en tvåstegsmetod där man först fastställer ett basbelopp och sedan vid behov justerar detta basbelopp med vissa koefficienter. Basbeloppet bör sättas med beaktande av det berörda transaktionsregistrets årliga omsättning och justeringarna bör göras genom att öka eller minska basbeloppet med hjälp av tillämpning av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.
- (84) Koefficienter för försvårande och förmildrande omständigheter bör fastställas i denna förordning för att ge Esma de nödvändiga verktygen för att besluta om avgifter som står i proportion till hur allvarlig den överträdelse är som ett transaktionsregister begått, med beaktande av omständigheterna kring överträdelserna.
- (85) Esma bör innan beslut fattas om avgifter eller vite ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iaktas.
- (86) Esma bör avhålla sig från att ålägga avgifter eller viten i de fall där en tidigare frikännande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.
- (87) Beslut av Esma att ålägga avgifter och viten bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men skulle kunna innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.
- (88) Vid ett transaktionsregisters överträdelser bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att transaktionsregistret upphör med överträdelsen, och som en sista utväg återkalla registreringen när transaktionsregistret allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar samt proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör Esma ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iaktas.
- (89) Medlemsstaterna och Esma bör skydda fysiska personers rätt till integritet när det gäller behandling av personuppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.
- (90) Det är viktigt att säkerställa en internationell samsyn om kraven på centrala motparter och transaktionsregister. Denna förordning följer de befintliga rekommendationer som utvecklats av kommittén för clearing- och regleringssystem (CPSS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), även om det bör noteras att CPSS-Ioscos principer för finansmarknadens infrastruktur, inbegripet centrala motparter, fastställdes den 16 april 2012. Den skapar en unionsram inom vilken centrala motparter kan fungera säkert. Esma bör beakta dessa befintliga standarder och deras framtida utveckling när den utarbetar eller lägger fram förslag till en översyn av de tekniska standarder för tillsyn, såväl som riktlinjer och rekommendationer som föreskrivs i denna förordning.
- (91) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUFördraget) bör delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av förteckningen över enheter som är undantagna från denna förordning, ytterligare förfaranderegler för utdömning av avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, indrivande av

(1) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

avgifter eller viten och preskriptionstiden för åläggande och verkställighet av viten eller avgifter, åtgärder som ändrar bilaga II i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, närmare uppgifter om vilken typ av avgifter som ska betalas, för vad avgifter ska betalas, avgifternas storlek och hur de ska betalas. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker snabbt och på lämpligt sätt.

- (92) För att säkerställa en konsekvent harmonisering bör befogenhet delegeras till kommissionen att anta de europeiska tillsynsmyndigheternas förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/10 och (EU) nr 1095/2010 för tillämpningen, med avseende på tillämpningen av den här förordningen, av avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG med närmare uppgifter om vilka OTC-derivatkontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning, vilka typer av indirekta kontrakt som uppfyller villkoren i denna förordning, de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt införande och de kategorier av motparter som omfattas av clearingkravet samt det minimikrav på återstående löptid för de kontrakt som ska ingås eller förnyas före det datum clearingkravet träder i kraft, de närmare uppgifter som ska ingå i en behörig myndighets underrättelse till Esma om dess auktorisation av en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivatkontrakt, särskilda klasser av OTC-derivatkontrakt, standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer, volymen och likviditeten samt tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation, närmare uppgifter om vad som ska införas i Esmas register över de klasser av OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet, närmare uppgifter om och typer av rapporter för de olika klasserna av derivat, kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet och värden på clearingtrösklarna, förfaranden och arrangemang av riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart, riskhanteringsförfaranden, inbegripet erforderliga nivåer på och typ av säkerheter och separeringsarrangemang och erforderliga kapitalnivåer, begreppet fragmentering av likviditeten, krav avseende kapital, balanserade vinstmedel och reserver för centrala motparter, krav på vad regler och ledningssystem för centrala motparter minst ska innehålla, närmare uppgifter om de registeruppgifter och den information som centrala motparter ska bevara, minimiinhåll och krav för centrala motparters riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och katastrofplaner, lämpliga procenttal och tidshorisonter för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet för olika typer av finansiella instrument med beaktande av målet att begränsa procykliska effekter och
- de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginssäkerheter kan genomföras, ramen för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och de centrala motparternas resurser, metoden för att beräkna och upprätthålla nivån på de centrala motparternas egna medel, den typ av säkerhet som skulle kunna anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet, täckta obligationer samt värderingsavdragen och villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna godtas som säkerhet, de finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och innebär minimala kredit- och marknadsrisker, mycket säkra arrangemang och gränser vad gäller koncentrationsrisker, den typ av stresstester som ska genomföras av de centrala motparterna för olika klasser av finansiella instrument och portföljer, clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna, frekvens och tidpunkter för testerna och nyckeluppgifter som den centrala motpart ska rapportera avseende sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstesterna, närmare uppgifter om transaktionsregistrens ansökningar om registrering hos Esma, frekvensen och specificeringen för de uppgifter som transaktionsregister ska rapportera avseende aggregerade positioner per klass av OTC-derivatkontrakt, samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister.
- (93) Alla krav som införs genom denna förordning och som ska vidareutvecklas genom delegerade akter eller genomförandeakter som antas enligt artiklarna 290 eller 291 i EUF-fördraget bör tolkas som att de endast gäller från det datum då dessa akter får verkan.
- (94) Esma bör inom ramen för utarbetandet av tekniska riktlinjer och tekniska standarder för tillsyn, särskilt vid fastställandet av denna förordnings clearingtröskel för icke-finansiella motparter, anordna offentliga utfrågningar av marknadsaktörerna.
- (95) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (96) Kommissionen bör kartlägga och utvärdera behovet av eventuella lämpliga åtgärder för att säkerställa ett konsekvent och ändamålsenligt genomförande och utarbetande av bestämmelser, standarder och praxis som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, med beaktande av resultaten av det arbete som utförs i relevanta internationella fora.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (97) Mot bakgrund av reglerna för samverkande system har det ansetts lämpligt att ändra direktiv 98/26/EG, för att skydda rättigheterna för en systemoperatör som ställer kompletterande säkerhet för en mottagande systemoperatör, i fall av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.
- (98) I syfte att underlätta effektiv clearing, registrering, avveckling och betalning bör centrala motparter och transaktionsregister i sin kommunikation med aktörer och den marknadsinfrastruktur som de har ett gränssnitt med ta hänsyn till internationella kommunikationsförfaranden och standarder för meddelandehantering och referensuppgifter.
- (99) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga krav på OTC-derivatkontrakt samt på centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning föreskrivs krav för clearing och bilateral riskhantering för over-the-counter (OTC)-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet.
2. Förordningen ska tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter och transaktionsregister. Den ska tillämpas på icke-finansiella motparter och handelsplatser när så anges.
3. Avdelning V i denna förordning ska endast tillämpas på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.1.18 a och b samt 4.1.19 i direktiv 2004/39/EG.
4. Förordning ska inte tillämpas på följande:
  - a) Medlemmarna i ECBS och andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga unionsorgan som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden.

- b) Banken för internationell betalningsutjämning.

5. Med undantag för rapporteringskravet enligt artikel 9, ska denna förordning inte tillämpas på följande enheter:

- a) multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG,
- b) offentliga organ i den mening som avses i led 18 i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG som ägs av nationella regeringar och som har uttryckliga garantiordningar från nationella regeringar,
- c) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 i syfte att ändra förteckningen i punkt 4 i den här artikeln.

För detta ändamål ska kommissionen senast den 17 november 2012 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken man bedömer den internationella behandlingen av offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och centralbanker.

Rapporten ska inbegripa en jämförande analys av hur dessa organ och centralbanker behandlas i det rättsliga regelverket i ett betydande antal tredjeländer, inklusive åtminstone de tre viktigaste jurisdiktionerna när det gäller den kontraktsvolym som är föremål för handel, och de riskhanteringsstandarder som tillämpas på derivattransaktioner som dessa organ och centralbanker utför i dessa jurisdiktioner. Om rapportens slutsatser visar att det är nödvändigt, särskilt på basis av den jämförande analysen, att göra undantag för dessa centralbanker i tredjeländ så att deras monetära ansvar inte omfattas av clearing- och rapporteringskravet, ska kommissionen föra in dem i förteckningen i punkt 4.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *central motpart*: en juridisk person som träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare,

2. *transaktionsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om derivat,
3. *clearing*: fastställande av positioner, inklusive beräkning av nettoskulder samt säkerställande av att finansiella instrument och/eller kontanter finns tillgängliga för att täcka de exponeringar som dessa positioner ger upphov till,
4. *handelsplats*: ett system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsoperatör i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.13 i direktiv 2004/39/EG, utom systematiska internhandlare i den mening som avses i artikel 4.1.7 i det direktivet, vilket sammanför köp- och säljintressen i finansiella instrument inom systemet, så att detta leder till avslut i enlighet med avdelning II eller III i det direktivet,
5. *derivat eller derivatkontrakt*: ett finansiellt instrument enligt avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, såsom genomfört genom artiklarna 38 och 39 i förordning (EG) nr 1287/2006,
6. *klass av derivat*: en underkategori derivat som delar gemensamma och väsentliga egenskaper som åtminstone omfattar förhållandet till den underliggande tillgången, typen av underliggande tillgång och det teoretiska beloppets valuta; derivat som hör till samma klass kan ha olika löptider,
7. *OTC-derivat eller OTC-derivatkontrakt*: derivatkontrakt vars handel inte genomförs på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG eller på en marknad i ett tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 19.6 i direktiv 2004/39/EG,
8. *finansiell motpart*: ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2006/48/EG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 73/239/EEG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2002/83/EG, ett återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2005/68/EG, ett fondföretag och i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6a i direktiv 2003/41/EG samt en alternativ investeringsfond som förvaltas av AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv 2011/61/EU,
9. *icke-finansiell motpart*: ett i unionen etablerat annat företag än de som anges i punkterna 1 och 8,
10. *pensionssystem*:
  - a) tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet, samt rättsliga enheter som av sådana institut har inrättats för investeringsändamål, och som enbart och uteslutande agerar i deras intresse,
  - b) tillhandahållande av tjänstepensioner i institut som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG,
  - c) tillhandahållande av tjänstepensioner genom livförsäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar och skulder som hänför sig till sådan verksamhet hålls fullständigt åtskilda, förvaltas och hanteras separat från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring,
  - d) övriga auktoriserade och övervakade enheter, eller arrangemang, som bedriver verksamhet på nationell nivå, förutsatt att
    - i) de erkänns enligt nationell lag, och
    - ii) deras främsta syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner,
11. *motparts kreditrisk*: risken för att en motpart i en transaktion hamnar på obestånd före den slutliga avvecklingen av transaktionens kassaflöden,
12. *samverkansöverenskommelse*: en överenskommelse mellan två eller flera centrala motparter som innebär att transaktioner verkställs med hjälp av flera system,
13. *behörig myndighet*: den behöriga myndighet som avses i den lagstiftning som avses i punkt 8 i denna artikel, den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 eller den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22,
14. *clearingmedlem*: ett företag som deltar i en central motpart och som ansvarar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder,
15. *kund*: ett företag med en avtalsrelation till en central motparts clearingmedlem som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner via den centrala motparten,
16. *grupp*: den grupp företag som består av ett moderföretag och dess dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG eller en sådan grupp av företag som avses i artiklarna 3.1 samt 80.7 och 80.8 i direktiv 2006/48/EG,

17. *finansinstitut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG,
18. *finansiellt holdingföretag*: ett finansinstitut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är ett kreditinstitut eller finansinstitut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett kreditinstitut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽¹⁾,
19. *företag som tillhandahåller anknutna tjänster*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet,
20. *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i en central motpart eller ett transaktionsregister som motsvarar minst 10 % av kapitalet eller av rösträtten enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽²⁾, med beaktande av villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den centrala motpart eller det transaktionsregister som innehavet avser,
21. *moderföretag*: ett moderföretag i den betydelse som beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG,
22. *dotterföretag*: ett dotterföretag såsom detta beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag,
23. *kontroll*: det förhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag som beskrivs i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG,
24. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, genom direkt innehav eller kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
- b) kontroll, eller en likartad relation mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag, eller ett dotterföretag till ett dotterföretag som också ska anses som dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag;
- Som nära förbindelser ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse med en och samma person genom ett kontrollförhållande,
25. *kapital*: tecknat kapital i den mening som avses i artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽³⁾, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation och vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
26. *reserver*: reserver i den mening som avses i artikel 9 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽⁴⁾ och balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår,
27. *styrelse*: administrativ styrelse och/eller tillsynsråd, i enlighet med nationell bolagsrätt,
28. *oberoende styrelseledamot*: en styrelseledamot som inte har någon affärs-, familje- eller annan relation som kan föranleda en intressekonflikt när det gäller den berörda centrala motparten eller dess majoritetsaktieägare, ledning eller clearingmedlemmar, och som inte haft någon sådan relation under de närmaste fem åren innan styrelseuppdraget inleddes,
29. *företagsledning*: den eller de personer som effektivt leder den centrala motpartens eller transaktionsregistrets affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.

Artikel 3

Transaktioner inom grupper

1. För en icke-finansiell motpart är en transaktion inom en grupp ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad inom unionen eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

⁽¹⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

2. I förhållande till en finansiell motpart är en transaktion inom gruppen

a) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att

i) den finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet,

ii) den andra motparten är en finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,

iii) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering, och

iv) båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker,

b) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart, där de båda motparterna ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG, under förutsättning att det villkor som anges i led a ii i denna punkt är uppfyllt,

c) ett OTC-derivatkontrakt som ingås mellan kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet eller mellan ett sådant institut och den centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i direktiv 2006/48/EG, eller

d) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en icke-finansiell motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad i unionen eller inom ett tredjelands jurisdiktion för vilken kommissionen har antagit en genomförandeakt som avses i artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

3. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska motparter anses omfattas av samma konsolidering om de båda

a) omfattas av samma koncernredovisning enligt direktiv 83/349/EEG eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland

som i enlighet med förordning (EG) nr 1569/2007 har fastställts vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller

b) omfattas av samma gruppbaseade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2006/49/EG, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

AVDELNING II

CLEARING, RAPPORTERING OCH RISKBEGRÄNSNING AV OTC-DERIVAT

Artikel 4

Clearingkravet

1. Motparter ska cleara alla OTC-derivatkontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som förklarats vara föremål för clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 om dessa kontrakt uppfyller följande båda villkor:

a) De har ingåtts på ett av följande sätt:

i) mellan två finansiella motparter,

ii) mellan en finansiell motpart och en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iii) mellan två icke-finansiella motparter som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iv) mellan en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b och en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen, eller

v) mellan två enheter som är etablerade i ett eller fler tredjeländer som skulle omfattas av clearingkravet om dessa var etablerade i unionen, under förutsättning att kontraktet har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när ett sådant krav är nödvändigt eller lämpligt för att förhindra varje kringgående av denna förordning, och

b) De har ingåtts eller förnyats endera

i) på eller efter dagen då clearingkravet börjar gälla, eller

- ii) samtidigt med eller efter den anmälan som avses i artikel 5.1, men före dagen när clearingkravet börjar gälla om kontraktens återstående löptid överstiger det minimikrav på återstående löptid som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 5.2 c.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de riskreducerings-tekniker som avses i artikel 11 ska OTC-derivatkontrakt som utgör transaktioner inom gruppen enligt artikel 3 inte omfattas av clearingkravet.

Det undantag som anges i första stycket ska endast gälla:

- a) När två motparter som är etablerade i unionen och ingår i samma grupp först skriftligen har underrättat sina respektive behöriga myndigheter att de har för avsikt att utnyttja undantaget för OTC-derivatkontrakt som de ingått med varandra. Underrättelsen ska ske minst 30 kalenderdagar innan undantaget utnyttjas. Inom 30 kalenderdagar efter att denna underrättelse mottagits får de behöriga myndigheterna invända mot utnyttjandet av detta undantag om transaktionerna mellan motparterna inte uppfyller de villkor som fastställs i artikel 3, utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas rätt att invända efter att denna period på 30 kalenderdagar löpt ut om dessa villkor inte längre är uppfyllda. Om det råder oenighet mellan de behöriga myndigheterna får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- b) OTC-derivatkontrakt mellan två motparter som ingår i samma grupp och som är etablerade i en medlemsstat och i ett tredjeland, om den motpart som är etablerad i unionen av sin behöriga myndighet auktoriserats att tillämpa undantaget inom 30 kalenderdagar efter det att den motpart som är etablerad i unionen lämnat underrättelse, och förutsatt att villkoren i artikel 3 är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om det beslutet.

3. De OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet enligt punkt 1 ska clearas i en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller som har godkänts enligt artikel 25 för att cleara denna klass av OTC-derivat och ingår i registret i enlighet med artikel 6.2 b.

För detta ändamål ska en motpart bli en clearingmedlem eller en kund eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem, förutsatt att dessa arrangemang inte ökar motpartsrisken och säkerställer att motpartens tillgångar och positioner åtnjuter ett skydd som är likvärdigt med det som avses i artiklarna 39 och 48.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för

tillsyn med närmare uppgifter om vilka kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 1 a v, och om vilka typer av indirekta kontraktarrangemang som uppfyller de villkor som avses i punkt 3 andra stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Förfarande för clearingkrav

1. När en behörig myndighet auktoriserar en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivat enligt artikel 14 eller 15, ska den omedelbart anmäla auktorisationen till Esma.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den information som ska ingå i de underrättelser som avses i första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Inom sex månader efter mottagande av en anmälan i enlighet med punkt 1 eller efter fullbordande av ett förfarande för godkännande enligt artikel 25 ska Esma, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB och när så är lämpligt de behöriga myndigheterna i tredjeländer, utarbeta och lägga fram för kommissionens godkännande förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger följande:

- a) Den klass av OTC-derivat som ska omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4,
- b) det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt genomförande och de kategorier av motparter som kravet ska gälla, och
- c) det minimikrav på återstående löptid för de OTC-derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esmas ska, på eget initiativ, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB, och när så är lämpligt behöriga myndigheter i tredjeländer, i enlighet med kriterierna i punkt 4 a, b och c fastställa och meddela kommissionen vilka klasser av derivat som omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, men för vilka någon central motpart ännu inte har auktoriserats.

Efter detta meddelande ska Esmas offentliggöra en förslagsinfordran för clearing av dessa klasser av derivat.

4. I det övergripande syftet att minska systemriskerna ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 a beakta följande kriterier:

- a) Standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer för den berörda klassen av OTC-derivat.
- b) Volym och likviditet för den berörda klassen av OTC-derivat.
- c) Tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den berörda klassen av OTC-derivat.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn får Esmas beakta inbördes samband mellan motparter som utnyttjar de berörda klasserna av OTC-derivat, förväntad påverkan på motparts-kreditrisknivåerna mellan motparter samt inverkan på konkurrensen inom unionen.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de kriterier som avses i leden a, b och c i det första stycket.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 b ska beakta följande kriterier:

- a) Den förväntade volymen när det gäller den berörda klassen av OTC-derivat.
- b) Huruvida fler än en central motpart redan utför clearing av samma klass av OTC-derivat.
- c) Den berörda centrala motpartens kapacitet att hantera den förväntade volymen och att hantera den risk som följer av clearingen av den berörda klassen av OTC-derivat.
- d) Typ av och antal aktiva motparter som förväntas vara aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat.
- e) Den tid som en motpart som omfattas av clearingkravet behöver för att införa arrangemang för att cleara sina OTC-derivatkontrakt genom en central motpart.
- f) Riskhanteringskapaciteten och den rättsliga och operativa kapaciteten hos de olika motparter som är aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat och som skulle omfattas av clearingkravet i artikel 4.1.

6. Om det för en klass av OTC-derivatkontrakt inte längre finns en central motpart som är auktoriserad eller godkänd för clearing av dessa kontrakt enligt denna förordning ska den inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, och punkt 3 i denna artikel ska tillämpas.

Artikel 6

Offentligt register

1. Esmas ska upprätta och föra ett offentligt register för att korrekt och entydigt identifiera vilka klasser av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet samt hålla detta register uppdaterat. Det offentliga registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats.

2. Registret ska innehålla följande:

- a) De klasser av OTC-derivat som är föremål för clearingkravet enligt artikel 4.
- b) De auktoriserade eller godkända centrala motparter som kan utnyttjas för att uppfylla clearingkravet.
- c) De dagar från och med vilka clearingkravet börjar gälla, inbegripet ett eventuellt successivt genomförande.

- d) De klasser av OTC-derivat som identifierats av Esma i enlighet med artikel 5.3.
- e) Det minimikrav på återstående löptid för de derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.
- f) De centrala motparter som den behöriga myndigheten har underrättat Esma om när det gäller clearingkravet, samt dagen för var och en av dessa underrättelser.

3. När en central motpart inte längre är auktoriserad eller godkänd enligt denna förordning för clearing av en viss klass av derivat, ska Esma genast stryka den från det offentliga registret avseende denna klass av OTC-derivat.

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de uppgifter som ska tas med i det offentliga register som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Tillträdet till en central motpart

1. En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt ska acceptera clearing av sådana kontrakt utan diskriminering och på ett transparent sätt, oberoende av handelsplats.

En central motpart får kräva att en handelsplats uppfyller de operativa och tekniska krav som fastställts av den centrala motparten, inbegripet kraven på riskhantering.

2. En central motpart ska inom tre månader efter det att en handelsplats lämnat in en formell begäran om tillträde till mötesgå eller avslå denna begäran.

3. Om en central motpart nekar tillträde enligt punkt 2 ska den lämna handelsplatsen en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Såvida inte handelsplatsens respektive den centrala motpartens behöriga myndigheter nekar tillträde, ska den centrala motparten med förbehåll för andra stycket bevilja tillträde inom tre månader efter det att ett beslut fattats om att tillmötesgå handelsplatsens formella begäran i enlighet med punkt 2.

Handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter får efter en formell begäran om tillträde från handelsplatsen endast neka denna handelsplats tillträde till den centrala

motparten om sådant tillträde skulle hota en smidig och väl fungerande marknad eller ha negativa effekter när det gäller systemrisken.

5. Om oenighet skulle uppstå mellan behöriga myndigheter ska Esma lösa alla sådana tvister i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Tillträde till en handelsplats

1. En handelsplats ska på begäran av en central motpart som har auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt som är föremål för handel på denna handelsplats tillhandahålla denna motpart transaktionsuppgifter på ett transparent och icke-diskriminerande sätt.

2. När en central motpart formellt har lämnat in en begäran till en handelsplats om att få tillträde till denna, ska den centrala motparten inom tre månader erhålla ett svar på sin begäran.

3. Om tillträde nekas av en handelsplats, ska denna underrätta den centrala motparten om detta och lämna en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Utan att det påverkar det beslut som fattats av handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter ska tillträde möjliggöras av handelsplatsen inom tre månader efter ett positivt svar på en begäran om tillträde.

Den centrala motparten ska beviljas tillträde till handelsplatsen endast om detta inte förutsätter samverkansöverenskommelse eller hotar en smidig och väl fungerande marknad, särskilt på grund av fragmentering av likviditeten, och handelsplatsen har infört lämpliga mekanismer mot sådan fragmentering.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar begreppet fragmentering av likviditeten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Rapporteringskravet

1. Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. Uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som

- a) har ingåtts före den 16 augusti 2012 och som fortfarande är utestående den dagen.
- b) har ingåtts på eller efter den 16 augusti 2012.

En motpart eller en central motpart som omfattas av rapporteringskravet får delegera inrapporteringen av uppgifterna i derivatkontraktet.

Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifterna i deras derivatkontrakt inte rapporteras dubbelt.

2. Motparter ska föra ett register över alla derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet.

3. Om ett transaktionsregister inte är tillgängligt för att registrera uppgifterna i ett derivatkontrakt, ska motparter och centrala motparter se till att sådana uppgifter rapporteras in till Esma.

I detta fall ska Esma säkerställa att alla berörda enheter som avses i artikel 81.3 har tillträde till alla de uppgifter i derivatkontrakten som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

4. En motpart eller central motpart som rapporterar in uppgifter om ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister eller till Esma, eller en enhet som på en motparts eller central motparts vägnar rapporterar in sådana uppgifter, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessförpliktelser som följer av kontraktet eller av lag eller andra författningar.

Den rapporterande enheten, dess ledning eller anställda är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa uppgifter och typer av rapporter enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat.

De rapporter som avses i punkterna 1 och 3 ska åtminstone ange följande:

- a) Parterna till ett derivatkontrakt och, i förekommande fall, förmånstagaren till kontraktets rättigheter och skyldigheter.
- b) Derivatkontraktens väsentliga kännetecken inklusive typ, underliggande löptid, underliggande belopp, pris och avvecklingsdag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange

- a) hur rapporterna enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat ska utformas samt deras frekvens, och
- b) det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in, inbegripet varje successivt införande för derivatkontrakt som ingåtts före det datum från vilket rapporteringskravet ska gälla.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Icke-finansiella motparter

1. När en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatkontrakt och dessa positioner överskrider clearingtröskeln enligt punkt 3 ska denna icke-finansiella motpart

- a) omedelbart underrätta Esma och den behöriga myndighet som avses i punkt 5 om detta,
- b) börja omfattas av clearingkravet för framtida kontrakt i enlighet med artikel 4 om den rullande genomsnittspositionen under 30 arbetsdagar överskrider tröskeln, och
- c) cleara alla relevanta framtida kontrakt inom fyra månader från det att de börjat omfattas av clearingkravet.

2. En icke-finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 b, och som senare visar den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 att den rullande genomsnittspositionen under 30 arbetsdagar inte överskrider clearingtröskeln, ska inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4.

3. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 1 ska den icke-finansiella motparten inkludera alla de OTC-derivatkontrakt som den icke-finansiella motparten eller andra icke-finansiella motparter inom den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör har ingått, som inte på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller denna grupps affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter att ha hört ESRB och andra relevanta myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger följande:

- a) Kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivet mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet som avses i punkt 3.
- b) Värden för clearingströsklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts samlade netto-positioner och nettoexponeringar har per klass av OTC-derivat.

Efter att ha genomfört ett öppet offentligt samråd ska Esma överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, regelbundet se över tröskelvärdena och vid behov föreslå tekniska standarder för tillsyn för att ändra dem.

5. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att se till att kravet enligt punkt 1 efterlevs.

Artikel 11

Riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

1. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter vilka ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, ska med tillbörlig aktsamhet se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och motparts kreditrisker, och då minst följande:

- a) Förfaranden, om möjligt på elektronisk väg, som säkerställer att det berörda OTC-derivatkontraktets villkor godkänns i tid.
- b) Formaliserade förfaranden som är stabila, motståndskraftiga och kontrollerbara för att stämma av portföljer, hantera därmed förknippade risker och tidigt upptäcka tvister mellan parter och lösa dem samt övervaka värdet av utestående kontrakt.

2. De finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska dagligen uppdatera värdet av utestående kontrakt ("mark-to-market"). Om marknadsförhållandena hindrar en uppdatering ska en tillförlitlig och försiktig "marking-to-model" användas.

3. Finansiella motparter ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts den 16 augusti 2012 eller därefter. De icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på och efter dagen för clearingtröskelns överskridande.

4. Finansiella motparter ska innehålla ett lämpligt och proportionellt kapital för att hantera den risk som inte täcks av en lämplig utväxling av säkerheter.

5. Kravet i punkt 3 i den här artikeln ska inte tillämpas på transaktioner inom grupper som avses i artikel 3 vilka ingås av motparter som är etablerade i samma medlemsstat under förutsättning att det inte finns några rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

6. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a, b eller c vilken ingås av motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från båda relevanta behöriga myndigheter under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om ett positivt beslut inom 30 kalenderdagar från mottagandet av ansökan om undantag, får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås av icke-finansiella motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

8. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a–d vilken ingås mellan en motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av den motpart som är etablerad inom unionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

9. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa

undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

10. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart och en finansiell motpart vilka är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten ska underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 om alla sådana beslut. Undantaget gäller utom i det fall då den underrättade behöriga myndigheten inte instämmer i att villkoren som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda. Om oenighet råder mellan behöriga myndigheter får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Den motpart i en transaktion inom grupper som har undantagits från kravet i punkt 3 ska offentliggöra information om undantaget.

En behörig myndighet ska underrätta Esma om beslut som antagits enligt punkterna 6, 8 eller 10, eller underrättelser som mottagits enligt punkterna 7, 9 eller 10, och ska förse Esma med uppgifter om den aktuella transaktionen inom grupper.

12. De krav som anges i punkterna 1–11 ska gälla OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan enheter i tredjeland som skulle omfattas av dessa krav om de var etablerade i unionen, under förutsättning att dessa kontrakt har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning.

13. Esma ska regelbundet övervaka aktiviteten beträffande derivat som inte är godtagbara för clearing i syfte att fastställa fall då en särskild klass av derivat kan ge upphov till systemrisk och för att undvika regelarbitrage mellan clearade och ej clearade derivattransaktioner. Esma ska särskilt, efter samråd med ESRB, vidta åtgärder i enlighet med artikel 5.3 eller se över de tekniska standarder för tillsyn avseende marginalsäkerheter som fastställs i punkt 14 i den här artikeln och i artikel 41.

14. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) De förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1.
- b) De marknadsförhållanden som hindrar en "marking-to-market"-uppdatering och kriterier för att använda den "marking-to-model" som avses i punkt 2.
- c) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som ska uppges i den anmälan som avses i punkterna 7, 9 och 10.
- d) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som avses i punkt 11.
- e) De kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 12.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

15. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till gemensamma tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som krävs för att uppfylla kraven i punkt 3.
- b) De kapitalnivåer som krävs för att uppfylla kraven i punkt 4.
- c) De förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas enligt punkterna 6–10.
- d) De tillämpliga kriterier som avses i punkterna 5–10, inbegripet framför allt vad som bör betraktas som praktiska och rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Beroende på motpartens rättsliga form ska kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses

i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

Artikel 12

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna avdelning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska åtminstone inkludera administrativa avgifter. Sanktionerna i fråga ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansiella motparter, och i tillämpliga fall icke-finansiella motparter, offentliggör alla sanktioner som utdömts för överträdelser av artiklarna 4, 5 och 7-11, förutsatt att detta inte skapar allvarlig oro på finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador. Medlemsstaterna ska regelbundet offentliggöra bedömningsrapporter om hur effektiva de tillämpade bestämmelserna om sanktioner är. Ett sådant utlämnande av uppgifter eller offentliggörande får inte omfatta personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna ska senast den 17 februari 2013 underrätta kommissionen om bestämmelserna som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

3. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning ska inte påverka giltigheten av ett OTC-derivatkontrakt eller parternas möjligheter att verkställa bestämmelserna i ett OTC-derivatkontrakt. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning utgör ingen grund för skadeståndsanspråk mot en part i ett OTC-derivatkontrakt.

Artikel 13

Mekanism för undvikande av överlappande eller motstridiga bestämmelser

1. Kommissionen ska med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11, särskilt när det gäller eventuella överlappande eller motstridiga krav på marknadsaktörerna, och rekommendera möjliga åtgärder.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka det intygas att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang

a) motsvarar krav som fastställs i denna förordning enligt artiklarna 4, 9, 10 och 11,

b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning, och

c) tillämpas effektivt och verkställs på ett jämligt och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

3. En genomförandeakt om likvärdighet enligt punkt 2 ska innebära att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning ska anses ha fullgjort de skyldigheter som ingår i artiklarna 4, 9, 10 och 11 om åtminstone en av motparterna är etablerad i det tredjelandet.

4. Kommissionen ska i samarbete med Esma övervaka att de krav som motsvarar kraven som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 genomförs på ett effektivt sätt av de tredjeländer för vilka en genomförandeakt om likvärdighet har antagits och regelbundet, minst en gång om året, rapportera till Europaparlamentet och rådet. Inom 30 kalenderdagar efter det att rapporten har lagts fram ska kommissionen, om rapporten visar att myndigheterna i tredjelandet har tillämpat de motsvarande kraven på ett ofullständigt eller inkonsekvent sätt, återkalla erkännandet om likvärdighet när det gäller det aktuella tredjelandets regelverk. Om en genomförandeakt om likvärdighet dras tillbaka ska motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav som fastställs i denna förordning.

AVDELNING III

AUKTORISATION OCH TILLSYN AV CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för auktorisation av centrala motparter

Artikel 14

Auktorisation av centrala motparter

1. Om en i unionen etablerad juridisk person avser att tillhandahålla clearingtjänster som central motpart, ska den ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad (den centrala motpartens behöriga myndighet), i enlighet med förfarandet i artikel 17.

2. När auktorisation har beviljats i enlighet med artikel 17 ska den gälla på unionens hela territorium.

3. Auktorisation som avses i punkt 1 ska beviljas endast för verksamheter relaterade till clearing, och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka klasser av finansiella instrument som en sådan auktorisation omfattar.

4. En central motpart ska alltid uppfylla villkoren för auktorisation.

En central motpart ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som påverkar villkoren för auktorisation.

5. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare

krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG.

Artikel 15

Utvidgning av verksamheter och tjänster

1. En central motpart ska lämna in en begäran om utvidgning till den centrala motpartens behöriga myndighet, om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen. Tillhandahållande av clearingtjänster som den centrala motparten inte auktoriserats för ska betraktas som en utvidgning av den auktorisationen.

Utvidgningen av en auktorisation ska ske i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.

2. Om en central motpart önskar utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat än den där den är etablerad, ska den centrala motpartens behöriga myndighet utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Artikel 16

Kapitalkrav

1. För att auktoriseras enligt artikel 14 ska en central motpart ha ständig tillgång till ett startkapital på minst 7,5 miljoner EUR.

2. En central motparts kapital ska – inklusive balanserade vinstmedel och reserver – stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet. Kapitalet ska alltid vara tillräckligt för att vid behov och inom rimlig tid kunna säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av verksamheten och erbjuda den centrala motparten tillräckligt skydd mot kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser enligt artiklarna 41–44.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska EBA, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om kraven när det gäller en central motparts kapital, balanserade vinstmedel och reserver som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 17

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation

1. Den ansökande centrala motparten ska lämna en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad.

2. Den ansökande centrala motparten ska lämna in alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande uppfyller de krav som fastställs i denna förordning. Den behöriga myndigheten ska omgående överlämna alla uppgifter som mottagits från den ansökande centrala motparten till Esma och det kollegium som avses i artikel 18.1.

3. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska den behöriga myndigheten ange en tidsfrist inom vilken den ansökande centrala motparten ska lämna ytterligare information. Den behöriga myndigheten ska efter att ha bedömt att ansökan är fullständig, underrätta den ansökande centrala motparten, medlemmarna i det kollegium som inrättats i enlighet med artikel 18.1 och Esma om detta.

4. Den behöriga myndigheten ska bevilja auktorisation endast om den finner att den ansökande centrala motparten uppfyller alla krav i denna förordning och att den centrala motparten är anmäld som ett system enligt direktiv 98/26/EG.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta det yttrande som kollegiet nått fram till i enlighet med artikel 19. Om den behöriga myndigheten inte instämmer med kollegiets positiva yttrande, ska dess beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från kollegiets positiva yttrande.

Den centrala motparten ska inte beviljas auktorisation om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation. Det yttrandet ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

Om ett gemensamt yttrande som avses i tredje stycket inte har uppnåtts genom överenskommelse, och en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet har avgett ett negativt yttrande, får varje berörd behörig myndighet med stöd av en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet inom 30 kalenderdagar efter antagandet av det negativa yttrandet hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Beslutet om hänskjutande ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att de berörda medlemmarna i kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda. I sådana fall ska den centrala motpartens behöriga myndighet skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut om auktorisation från Esma i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter det att den 30-dagarsperiod som avses i fjärde stycket har löpt ut.

Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska vidarebefordra beslutet till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

5. Esma ska agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 om den centrala motpartens behöriga myndighet inte har tillämpat bestämmelserna i denna förordning, eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten.

Esma får utreda påstådda överträdelser eller underlåtelser att tillämpa unionsrätten på begäran av någon medlem i kollegiet eller på eget initiativ, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten.

6. Inga åtgärder som vidtas i tjänsten av någon av kollegiets medlemmar får direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearingtjänster oavsett valutaslag.

7. Inom sex månader från inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen med fullständig motivering underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats eller avslagits.

Artikel 18

Kollegium

1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan i enlighet med artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta, förvalta och leda ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 15, 17, 49, 51 och 54.

2. Kollegiet ska ha följande sammansättning:

- a) Esma.
- b) Den centrala motpartens behöriga myndighet.
- c) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42.
- d) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de handelsplatser som den centrala motparten verkar på.
- e) De behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts.
- f) De behöriga myndigheter som övervakar de värdepapperscentraler som den centrala motparten är knuten till.

g) De berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av den centrala motparten och de berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av de centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser har ingåtts.

h) De centralbanker som utger de clearade finansiella instrumentens mest relevanta unionsvalutor.

3. En behörig myndighet i en medlemsstat som inte är medlem i kollegiet får från kollegiet begära all information som är relevant för utförandet av dess tillsynsuppgifter.

4. Kollegiet ska sörja för följande, utan att det påverkar behöriga myndigheters befogenheter enligt denna förordning:

a) Utarbetande av det yttrande som avses i artikel 19.

b) Informationsutbyte, inklusive begäran om information enligt artikel 84.

c) Överenskommelser bland medlemmarna om att frivilligt påta sig uppgifter.

d) Samordning av programmen för tillsynsgranskning, baserade på en riskbedömning av den centrala motparten.

e) Fastställande av förfaranden och beredningsplaner för kris-situationer som avses i artikel 24.

5. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse mellan dess samtliga medlemmar.

I överenskommelsen ska de praktiska villkoren för kollegiets verksamhet anges, inbegripet närmare bestämmelser för omröstningsförfaranden som avses i artikel 19.3, och uppgifter kan åläggas den centrala motpartens behöriga myndighet eller åläggas en annan medlem av kollegiet.

6. För att säkerställa att kollegierna fungerar på ett enhetligt och samstämt sätt i hela unionen ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger de villkor enligt vilka de unionsvalutor som avses i punkt 2 h ska anses som de mest relevanta och närmare anger de praktiska villkor som avses i punkt 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Yttrande från kollegiet

1. Inom fyra månader efter den centrala motpartens inlämnande av en fullständig ansökan enligt artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till kollegiet.

Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet och baserat på slutsatserna i denna rapport ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller alla de krav som fastställs i denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 fjärde stycket ska kollegiet, om inget gemensamt yttrande kan uppnås i enlighet med andra stycket, inom samma tidsperiod anta ett majoritetsyttrande.

2. Esma ska underlätta antagandet av det gemensamma yttrandet i enlighet med dess allmänna samordningsfunktion enligt artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Kollegiets majoritetsyttrande ska antas med enkel majoritet bland dess medlemmar. För kollegier bestående av upp till och med tolv medlemmar ska högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. För kollegier bestående av fler än tolv medlemmar ska högst tre medlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. Esma ska inte ha rösträtt i fråga om kollegiets yttranden.

Artikel 20

Upphävande av auktorisation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.3 ska den centrala motpartens behöriga myndighet upphäva auktorisationen om den centrala motparten

a) inte har utnyttjat sin auktorisation inom tolv månader, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen och inte har vidtagit de åtgärder för att avhjälpa situationen som den centrala motpartens behöriga myndighet begärt inom en fastställd tidsram, eller

d) allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de krav som fastställs i denna förordning.

2. Om den centrala motpartens behöriga myndighet anser att en av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger ska den inom fem arbetsdagar underrätta Esma och medlemmarna i kollegiet om detta.

3. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska höra medlemmarna i kollegiet angående nödvändigheten av att upphäva auktorisationen av den centrala motparten, utom när det brådskar med ett sådant beslut.

4. Varje medlem av kollegiet får när som helst begära att den centrala motpartens behöriga myndighet ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

5. Den centrala motpartens behöriga myndighet får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt instrument.

6. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska överända sitt beslut med fullständig motivering till Esma och medlemmarna i kollegiet, vilket ska ta hänsyn till reservationer från kollegiets medlemmar.

7. Beslutet om upphävande av auktorisationen ska få verkan inom hela unionen.

Artikel 21

Översyn och utvärdering

1. Utan att den roll som innehas av kollegiet påverkas, ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 22 se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har inrättat för att följa denna förordning samt utvärdera de risker som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla de krav på centrala motparter som fastställs i denna förordning.

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet när det gäller de berörda centrala motparterna. Översynen och utvärderingen ska uppdateras minst en gång årligen.

De centrala motparterna ska omfattas av kontroller på plats.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet och minst årligen underrätta kollegiet om resultaten av översynen och utvärderingen enligt punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

5. De behöriga myndigheterna ska kräva att centrala motparter som inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning på ett tidigt stadium vidtar nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med denna situation.

6. Esma ska ha en samordnande roll mellan behöriga myndigheter och kollegier i syfte att skapa en gemensam tillsynskultur och konsekvent tillsynspraxis, säkerställa enhetliga förfaranden och ett enhetligt tillvägagångssätt, och förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska Esma åtminstone årligen

a) genomföra en inbördes utvärdering av den tillsynsverksamhet som utförs av samtliga behöriga myndigheter med avseende på centrala motparter auktorisation och tillsyn i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 och

b) ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de centrala motparternas förutsättningar för att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om en sådan utvärdering som avses i andra stycket led b visar på brister i en eller fler centrala motparter motståndskraft ska Esma utfärda de rekommendationer som behövs i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Tillsyn och övervakning av centrala motparter

Artikel 22

Behörig myndighet

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att de uppgifter som följer av denna förordning utförs när det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter som är etablerade på deras territorium och ska underrätta kommissionen och Esma därom.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet ska den klart ange varje myndighets uppdrag och utse en myndighet med ensamt ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma, andra medlemsstaters behöriga myndigheter, EBA och berörda ECBS-medlemmar i enlighet med artiklarna 23, 24, 83 och 84.

2. Varje medlemsstat ska se till att den behöriga myndigheten har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sitt uppdrag.

3. Varje medlemsstat ska se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om denna förordning inte efterlevs.

Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inbegripa krav på korrigerande åtgärder inom en fastställd tidsram.

4. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

KAPITEL 3

Samarbete

Artikel 23

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra, med Esma och vid behov med ECBS.

2. På grundval av tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för beslutet ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer som avses i artikel 24.

Artikel 24

Krissituationer

Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter om krissituationer som berör en central motpart, inklusive utvecklingar på finansmarknader, som kan inverka negativt på marknadens likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

KAPITEL 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 25

Godkännande av en central motpart från tredjeland

1. En i ett tredjeland etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen endast om denna centrala motpart är godkänd av Esma.

2. Efter samråd med de myndigheter som avses i punkt 3 får Esma godkänna en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har lämnat in en ansökan om godkännande att tillhandahålla clearingtjänster eller clearingverksamhet, om:

- a) Kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med punkt 6.
- b) Den centrala motparten är auktoriserad i det berörda tredjelandet och omfattas av effektiv tillsyn och verkställighet som säkerställer att den fullt ut följer de försiktighetskrav som gäller i det tredjelandet.
- c) Samarbetsavtal har ingåtts i enlighet med punkt 7.
- d) Den centrala motparten är etablerad eller auktoriserad i ett tredjeland som anses ha system för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som är likvärdiga unionens system i enlighet med de likvärdighetskriterier för tredjeland som medlemsstaterna kommit överens om enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁽¹⁾.

3. När Esma bedömer om de villkor som avses i punkt 2 är uppfyllda ska myndigheten samråda med

- a) den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och som har valts av den centrala motparten,

b) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstater som lämnar eller som den centrala motparten förväntar sig ska lämna de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42,

c) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av handelsplatser belägna inom unionen som den centrala motparten verkar eller kommer att verka på,

d) de behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter etablerade inom unionen med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

e) berörda ECBS-medlemmar i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och relevanta ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

f) de centralbanker som utger de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearats eller som ska clearas.

4. Den centrala motpart som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan till Esma.

Den ansökande centrala motparten ska förse Esma med all information som krävs för ett godkännande. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken den sökande centrala motparten ska lämna ytterligare information.

Beslutet om godkännande ska grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 och vara oberoende av varje bedömning som utgör grund för de likvärdighetsbeslut som avses i artikel 13.3.

Esma ska samråda med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 innan myndigheten fattar sitt beslut.

Inom 180 arbetsdagar från inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma med fullständig motivering skriftligen underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida godkännande beviljats eller nekats.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de centrala motparter som godkänts i enlighet med denna förordning.

5. Esma ska efter samråd med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 se över godkännandet av en central motpart som är etablerad i ett tredjeland om denna centrala motpart har utvidgat området för sin verksamhet och sina tjänster i unionen. Den översynen ska genomföras i enlighet med i punkterna 2, 3 och 4. Esma får återkalla godkännandet av denna centrala motpart om villkoren i punkt 2 inte längre är uppfyllda och under samma omständigheter som dem som beskrivs i artikel 20.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

6. Kommissionen får anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011, som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning IV i den här förordningen, och att dessa centrala motparter löpande är föremål för effektiv tillsyn och verkställighet i detta land och att tredjelandets regelverk föreskriver ett effektivt likvärdigt system för godkännande av de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med tredjeländers rättsordningar.

7. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med de berörda behöriga myndigheter i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har godkänts som vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana avtal ska minst följande anges:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och det berörda tredjelandets behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla uppgifter som Esma begär över centrala motparter som är auktoriserade i tredjeland.
- b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en central motpart som den utövar tillsyn av bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den omfattas av.
- c) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma från en behörig myndighet i ett tredjeland när en central motpart som den utövar tillsyn av har beviljats rätt att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller kunder som är etablerade i unionen.
- d) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, kontroller på plats.

8. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de uppgifter som den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla Esma i sin ansökan om godkännande.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

KRAV PÅ CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Organisatoriska krav

Artikel 26

Allmänna bestämmelser

1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent

och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En central motpart ska införa regler och rutiner som är tillräckligt effektiva för att säkerställa att denna förordning följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla bestämmelser i denna förordning.

3. En central motpart ska upprätthålla en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

4. En central motpart ska klart skilja på rapporteringsrutinerna för dess riskhantering och för dess övriga verksamhet.

5. En central motpart ska införa, tillämpa och upprätthålla en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och som inte skapar incitament för mildrade riskstandarder.

6. En central motpart ska ha tillräckliga IT-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att den tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella.

7. En central motpart ska kostnadsfritt offentliggöra sina styrformer, regelverket för verksamheten, samt sina inträdeskriterier för clearingmedlemskap.

8. Den centrala motparten ska vara föremål för ofta förekommande och oberoende revisioner. Resultaten av dessa revisioner ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.

9. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vad regler och styrformer enligt punkterna 1–8 minst ska omfatta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27

Företagsledning och styrelsen

1. En central motparts företagsledning ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten.

2. En central motpart ska ha en styrelse, där minst en tredjedel och minst två av ledamöterna av en central motparts styrelse ska vara oberoende. Företrädare för clearingmedlemmarnas kunder ska bjudas in till styrelsemöten när det gäller frågor som avser artiklarna 38 och 39. Ersättningen till de oberoende och andra icke arbetande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till den centrala motpartens affärsresultat.

Ledamöterna av en central motparts styrelse, inklusive de oberoende ledamöterna, ska ha tillräckligt gott anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster.

3. En central motpart ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten och revisorer.

Artikel 28

Riskkommitté

1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av företrädare för dess clearingmedlemmar, oberoende styrelseledamöter och företrädare för dess kunder. Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda och externa oberoende experter delta i mötena men då utan rösträtt. Behöriga myndigheter får begära att få delta i riskkommitténs möten utan rösträtt och att bli informerade om riskkommitténs aktiviteter och beslut. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning. Ingen av grupperna av företrädare ska ha majoritet i riskkommittén.

2. En central motpart ska klart ange riskkommitténs mandat, styrformer för att trygga dess oberoende, verksamhetsregler, valbarhetskriterier och valförfarande för ledamöterna av riskkommittén. Styrformerna ska vara offentliga och ska åtminstone fastställa att riskkommitténs ordförande ska vara en oberoende styrelseledamot, att riskkommittén rapporterar direkt till styrelsen och att den ska hålla regelbundna möten.

3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar, för clearing av nya typer av instrument eller för utkontraktering av funktioner. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén om utvecklingar som kan påverka den centrala motpartens riskhantering i krissituationer.

4. Utan att det påverkar behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en medlem föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.

5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd.

Artikel 29

Registerhållning

1. En central motpart ska i minst tio år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan kontrollera den centrala motpartens efterlevnad av denna förordning.

2. En central motpart ska i minst tio år efter att avtal löpt ut bevara alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat. Informationen ska åtminstone möjliggöra fastställande av de ursprungliga villkoren i en transaktion, innan den clearades av den centrala motparten.

3. På begäran av den behöriga myndigheten, Esma och berörda ECBS-medlemmar ska en central motpart tillhandahålla registeruppgifter och information enligt punkterna 1 och 2 och all information om clearade avtalspositioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om bevarandet av registeruppgifter och information enligt punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet på de uppgifter och den information som ska bevaras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten ska endast auktorisera en central motpart om den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.

2. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation av en central motpart, om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerade innehav är lämpliga, med beaktande av behovet att säkerställa att en central motpart har en sund och ansvarsfull ledning.

3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.

4. Om de personer som avses i punkt 1 har ett inflytande som sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra, vilket kan inbegripa att upphäva den centrala motpartens auktorisation.

5. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation, om de lagar och andra författningar i ett tredjeland som en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka den centrala motparten har nära förbindelser omfattas av, eller svårigheter vid verkställigheten av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

Artikel 31

Information till behöriga myndigheter

1. En central motpart ska till sin behöriga myndighet anmäla alla förändringar av sin ledning och ska också lämna den behöriga myndigheten alla upplysningar som krävs för att denna ska kunna bedöma efterlevnaden av artikel 27.1 och 27.2 andra stycket.

Om en styrelseledamots agerande sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, vilket kan inbegripa att utesluta ledamoten ur styrelsen.

2. Alla fysiska eller juridiska personer eller sådana personer som agerar samfällt (*tilltänkta förvärvare*) som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i en central motpart eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett sådant kvalificerat innehav i en central motpart, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motparten kommer att få ställning av dotterföretag (*tilltänkt förvärv*), ska först skriftligen underrätta den behöriga myndigheten för den centrala motpart i vilken de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämna relevanta uppgifter enligt artikel 32.4.

Alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag (*den tilltänkta säljaren*) ska först skriftligen underrätta den centrala motpartens behöriga myndigheten därom

och meddela storleken på ett sådant innehav. En sådan person ska även underrätta den behöriga myndigheten, om den har fattat ett beslut om att minska ett kvalificerat innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motpartens ställning som dotterföretag kommer att upphöra.

Den behöriga myndigheten ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkta förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt denna punkt och efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3.

Den behöriga myndigheten ska genomföra den bedömning som föreskrivs i artikel 32.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som ska bifogas den i enlighet med förteckningen i artikel 32.4 (*bedömningsperioden*).

Vid tidpunkten för mottagningsbeviset ska den behöriga myndigheten informera den tilltänkta förvärvaren eller säljaren om när bedömningsperioden löper ut.

3. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, dock senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter om det är nödvändigt för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas för perioden mellan det datum då den behöriga myndigheten begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga 20 arbetsdagar. Den behöriga myndigheten får därefter besluta om att begära in ytterligare uppgifter för att komplettera eller förtydliga informationen, vilket dock inte får leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. Den behöriga myndigheten får förlänga avbrottet enligt punkt 3 andra stycket till högst 30 arbetsdagar, om den tilltänkta förvärvaren eller säljaren är

a) etablerad utanför unionen eller omfattas av tillsyn utanför unionen,

b) en fysisk eller juridisk person som inte omfattas av tillsyn enligt denna förordning eller direktiv 73/239/EEG, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring⁽¹⁾ eller direktiv 2002/83/EG, 2003/41/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG, 2006/48/EG, 2009/65/EG eller 2011/61/EU.

5. Om den behöriga myndigheten efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

underrätta förvärvaren och ange skälen för det beslutet. Den behöriga myndigheten ska underrätta det kollegium som avses i artikel 18 om detta. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet offentliggöras på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får dock inte hindra medlemsstater från att ge en behörig myndighet befogenhet att offentliggöra detta, utan att den tilltänkte förvärvaren så begärt.

6. Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden, ska det anses vara godkänt.

7. Den behöriga myndigheten får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och vid behov förlänga denna.

8. Medlemsstater får inte införa strängare krav än de som föreskrivs i denna förordning när det gäller underrättelse till den behöriga myndigheten om direkta eller indirekta förvärv av rösträtter eller kapital och dennas godkännande av sådana förvärv.

Artikel 32

Bedömning

1. Vid bedömningen av den underrättelse som föreskrivs i artikel 31.2 och de uppgifter som avses i artikel 31.3 ska den behöriga myndigheten, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motpart som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på denna motpart bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt, med beaktande av följande:

- a) Den tilltänkta köparens anseende och finansiella sundhet.
- b) Det anseende och de erfarenheter personerna har som kommer att leda den centrala motpartens verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Om den centrala motparten kommer att kunna uppfylla och fortsätta uppfylla denna förordning.
- d) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Vid sin bedömning av den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma vilken typ av verksamhet som bedrivs och ska bedrivas av den centrala motpart som det tilltänkta förvärvet gäller.

Vid sin bedömning av den centrala motpartens förmåga att följa denna förordning ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma om den koncern som den kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta på grundval av kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor beträffande storleken på förvärvet av aktieandel eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 31.2. Uppgiftskräven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som är irrelevanta för en ansvarsfull bedömning.

5. Utan hinder av artikel 31.2, 31.3 och 31.4 ska en behörig myndighet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke-diskriminerande sätt, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i en och samma centrala motpart.

6. Berörda behöriga myndigheter ska i nära samarbete med varandra bedöma om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) En annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- b) Moderföretag till en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- c) Fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.

7. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta uppgifter till varandra och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat den centrala motpart som förvärvet gäller.

Artikel 33

Intressekonflikter

1. En central motpart ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan den centrala motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontroll eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder som den centrala motparten känner till. Den ska upprätthålla och genomföra lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.

2. Om en central motparts organisatoriska och administrativa förfaranden för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas, ska motparten klart och tydligt underrätta clearingmedlemmen om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från den clearingmedlemmen. Om den centrala motparten känner till kunden ska denne och den clearingmedlem vars kund berörs informeras av den centrala motparten.

3. Om den centrala motparten är ett moder- eller dotterföretag, ska de skriftliga förfarandena också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten i andra företag som den är moder- eller dotterföretag till.

4. De skriftliga förfarandena som upprättats i enlighet med punkt 1 ska innehålla följande:

- a) Omständigheter som kan innebära eller skapa en intressekonflikt som medför en betydande risk för att en eller flera clearingmedlemmars eller kunders intressen skadas.
- b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att hantera sådana konflikter.

5. En central motpart ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska förhindra att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet. En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till den centrala motparten får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats vid den centrala motparten

i kommersiella syften, såvida inte den kund som de konfidentiella uppgifterna tillhör har gett sitt skriftliga förhandsgodkännande.

Artikel 34

Kontinuerlig verksamhet

1. En central motpart ska etablera, genomföra och upprätthålla lämpliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra den centrala motpartens skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställt datum.

2. En central motpart ska upprätta, genomföra och upprätthålla ett adekvat förfarande som säkerställer en ordnad avveckling eller överföring vid rätt tidpunkt och på rätt sätt av kunders och clearingmedlemmars tillgångar och positioner om en auktorisation skulle upphävas till följd av ett beslut enligt artikel 20.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om minimiinhåll och krav avseende riktlinjerna för kontinuerlig verksamhet och katastrofplanen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Utkontraktering

1. Om en central motpart utkontrakterar operativa funktioner, tjänster eller verksamheter, ska den förbli fullt ansvarig för fullgörandet av samtliga skyldigheter enligt denna förordning och ska alltid säkerställa följande:

- a) Utkontraktering får inte innebära delegering av ansvar.
- b) Den centrala motpartens förbindelser med och skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar eller, när så är tillämpligt, gentemot sina kunder får inte ändras.
- c) Villkoren för den centrala motpartens auktorisation får inte förändras.
- d) Utkontraktering får inte förhindra utövandet av tillsyns- och kontrollfunktioner, inbegripet tillgång på platsen till alla de relevanta uppgifter som krävs för att fullgöra dessa uppdrag.

- e) Utkontraktering får inte innebära att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanteringssystem och -kontroller.
- f) Tjänsteproducenten ska tillämpa krav för kontinuerlig verksamhet som är likvärdiga de krav som den centrala motparten måste uppfylla enligt denna förordning.
- g) Den centrala motparten bibehåller den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet, tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning och för att effektivt kunna övervaka de utkontrakterade verksamheterna och hantera de risker som utkontrakteringen är förenad med samt löpande övervaka dessa verksamheter och hantera dessa risker.
- h) Den centrala motparten ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
- i) Tjänsteproducenten ska samarbeta med den behöriga myndigheten med avseende på utkontrakterad verksamhet.
- j) Tjänsteproducenten ska skydda eventuella konfidentiella uppgifter som avser den centrala motparten och dennes clearingmedlemmar och kunder, eller om tjänsteproducenten är etablerad i ett tredjeland ska dataskyddsstandarderna i detta tredjeland, eller de som de berörda parterna kommit överens om, vara likvärdiga med dataskyddsstandarderna i unionen.

En central motpart får inte utkontraktera central verksamhet kopplad till riskhantering, såvida inte sådan utkontraktering godkänns av den behöriga myndigheten.

2. Den behöriga myndigheten ska begära att den centrala motparten i ett skriftligt avtal klart anger sina respektive tjänsteproducenters rättigheter och skyldigheter.
3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller denna förordnings krav.

KAPITEL 2

Uppföranderegler

Artikel 36

Allmänna bestämmelser

1. När en central motpart tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar och i relevanta fall till dess kunder ska den agera rättvist och professionellt i sådana clearingmedlemmars och kunders intresse och i enlighet med sund riskhantering.
2. En central motpart ska ha tillgängliga, transparenta och rättvisa regler för skyndsamt hantering av klagomål.

Artikel 37

Deltagandekrav

1. En central motpart ska fastställa kategorier, vid behov per clearad produkttyp, av godtagbara clearingmedlemmar och tillträdeskraven efter samråd med riskkommittén i enlighet med artikel 28.3. Sådana kriterier ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten säkerställs, och de ska säkerställa att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten.

2. En central motpart ska löpande se till att kraven enligt punkt 1 efterlevs och ska i god tid få tillgång till de uppgifter som är relevanta för en sådan bedömning. En central motpart ska minst årligen göra en omfattande genomgång av om dess clearingmedlemmar följer denna artikel.

3. Clearingmedlemmar som clearar transaktioner för sina kunders räkning ska ha de extra finansiella medel och den extra operativa förmåga som krävs för denna verksamhet. Den centrala motpartens regler för clearingmedlemmarna ska göra det möjligt att samla in grundläggande information för att identifiera, övervaka och hantera relevanta riskkoncentrationer i samband med tillhandahållandet av tjänster till kunderna. På begäran ska clearingmedlemmar informera den centrala motparten om de kriterier och förfaranden de tillämpar för kundernas tillgång till den centrala motpartens tjänster. Ansvar för att säkerställa att kunderna iakttar sina förpliktelser ska ligga kvar hos clearingmedlemmarna.

4. En central motpart ska ha objektiva och transparenta förfaranden för avstängning och utträde under ordnade former för clearingmedlemmar som inte längre uppfyller de kriterier som avses i punkt 1.

5. En central motpart får bara neka clearingmedlemmar som uppfyller de kriterier som avses i punkt 1 tillträde om detta vederbörligen motiveras skriftligt och är grundat på en omfattande riskanalys.

6. En central motpart får ställa ytterligare, särskilda krav på clearingmedlemmar, exempelvis att delta i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd. Sådana ytterligare krav ska vara proportionerliga mot den risk clearingmedlemmen utgör och får inte begränsa deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.

Artikel 38

Transparens

1. En central motpart och dess clearingmedlemmar ska offentliggöra priser och avgifter för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. En central motpart ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall dess kunder, separat tillgång till de specifika tjänster som tillhandahålls.

En central motpart ska separat redovisa kostnader och intäkter för de tjänster som tillhandahålls och lämna ut denna information till den behöriga myndigheten.

2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de risker som de tjänster som tillhandahålls är förknippade med.

3. En central motpart ska till sina clearingmedlemmar och behöriga myndigheter rapportera den prisinformation som den använt för att beräkna sina exponeringar vid dagens slut mot sina clearingmedlemmar.

En central motpart ska offentliggöra clearade transaktionsvolymer per klass av instrument som clearats av den centrala motparten i aggregerad form.

4. En central motpart ska offentliggöra de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de operativa och tekniska krav som avses i artikel 7.

5. En central motpart ska offentliggöra clearingmedlemmars eventuella överträdelse av de kriterier som avses i artikel 37.1 samt de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, utom i de fall då den behöriga myndigheten, efter att ha hört Esmas, anser att offentliggörandet skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller förtroendet för marknaden eller skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt skada.

Artikel 39

Separering och överförbarhet

1. En central motpart ska ha separata register och separat bokföring som gör att man när som helst och utan dröjsmål på den centrala motpartens konton klart och tydligt kan separera tillgångar och positioner som innehas för en clearingmedlems räkning från tillgångar och positioner som innehas för en annan clearingmedlems räkning och från den centrala motpartens egna tillgångar.

2. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos denna motpart klart och tydligt kan separera clearingmedlemmens tillgångar och positioner från tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning (*separering av kunders samlingskonton*).

3. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos den centrala motparten klart och tydligt kan separera en kunds tillgångar och positioner från dem som innehas för andra kunders räkning (*enskild kundseparering*). Den centrala motparten ska på begäran kunna erbjuda clearingmedlemmarna möjligheten att öppna fler konton i eget namn för sina kunders räkning.

4. En clearingmedlem ska ha separata register och separat bokföring som gör att clearingmedlemmen, både i de konton som innehas hos den centrala motparten och i sina egna konton, kan separera sina tillgångar och positioner från de tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning hos den centrala motparten.

5. En clearingmedlem ska åtminstone erbjuda sina kunder möjligheten att välja mellan separering av kunders samlingskonton och enskild kundseparering och informera kunderna om kostnaderna och skyddsnivån som avses i punkt 7 för varje alternativ. Kunden ska skriftligen bekräfta sitt val.

6. Om en kund väljer enskild kundseparering ska eventuellt överskjutande marginal utöver krav som riktas mot kunden även ställas till den centrala motparten och separeras från andra kunders eller clearingmedlemmars marginaler, och ska inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

7. Centrala motparter och clearingmedlemmar ska offentliggöra skyddsnivåerna och kostnaderna för de olika separeringsnivåer som de tillhandahåller och erbjuda dessa tjänster på skäliga affärsmässiga villkor. Närmare uppgifter om de olika separeringsnivåerna ska inbegripa en beskrivning av de viktigaste rättsliga konsekvenserna av de olika separeringsnivåer som erbjuds, inbegripet information om de berörda jurisdiktionernas tillämpliga insolvenslagstiftning.

8. En central motpart ska ha nyttjanderätt knuten till de marginalsäkerheter eller bidrag till obeståndsfonden som samlas in via ett avtal om finansiell säkerhet, i den mening som avses i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet⁽¹⁾, förutsatt att användningen av dessa arrangemang föreskrivs i dess verksamhetsbestämmelser. Clearingmedlemmen ska skriftligen bekräfta sitt godtagande av verksamhetsbestämmelserna. Den centrala motparten ska offentliggöra denna nyttjanderätt, som ska utövas i enlighet med artikel 47.

9. Kravet på separering av tillgångar och positioner på den centrala motpartens konton är uppfyllt om

- a) tillgångar och positioner redovisas på separata konton,
- b) nettning av positioner som redovisas på olika konton förhindras,
- c) de tillgångar som täcker de positioner som redovisas på ett konto inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

10. Tillgångar avser säkerhet som innehas för att täcka positioner och inbegriper rätten till överföring av tillgångar som är likvärdiga med denna säkerhet, eller intäkterna från realisering av en säkerhet, men däremot inte bidrag till en obeståndsfond.

⁽¹⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

KAPITEL 3

Försiktighetskrav

Artikel 40

Exponeringshantering

En central motpart ska mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem och i tillämpliga fall mot annan central motpart som den ingått samverkansöverenskommelse med, på nära realtidsbasis. För att effektivt kunna mäta sin exponering ska en central motpart ha snabb och icke-diskriminerande tillgång till relevanta prisuppgifter. Detta ska göras till en rimlig kostnad.

Artikel 41

Krav på marginalsäkerheter

1. En central motpart ska, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med. Sådana säkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten beräknar skulle kunna föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska även vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. En central motpart ska regelbundet övervaka och vid behov se över nivån på marginalsäkerheterna, så att dessa återspeglar nuvarande marknadsförhållanden, och därvid ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana översynen.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna och parametrarna ska godkännas av den behöriga myndigheten, efter ett yttrande i enlighet med artikel 19.

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under loppet av dagen, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits.

4. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter som är tillräckliga för att täcka den risk som härrör från de positioner som registrerats på varje konto som förs i enlighet med artikel 39 med avseende på särskilda finansiella instrument. En central motpart får beräkna marginalsäkerheter med avseende på en portfölj med finansiella instrument, förutsatt att den använda metoden är försiktig och stabil.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter för olika typer av finansiella instrument om lämpliga procenttal och tidshorisonter enligt punkt 1 för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet, med beaktande av målet att begränsa de procykliska effekterna, och de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginalsäkerheter som avses i punkt 4 kan genomföras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 42

Obeståndsfond

1. För att ytterligare begränsa kreditexponeringen mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart ha en i förväg finansierad obeståndsfond för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av sådana marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41, till följd av att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd, inklusive inledande av ett insolvensförfarande.

Den centrala motparten ska fastställa ett minimibelopp som obeståndsfondens storlek under inga omständigheter får understiga.

2. En central motpart ska fastställa lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen ska vara proportionella mot respektive clearingmedlems exponering.

3. Obeståndsfonden ska åtminstone ge den centrala motparten möjlighet att vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden klara att den clearingmedlem som den har störst exponering mot hamnar på obestånd, eller att den näst största och tredje största clearingmedlemmen gör det, om deras sammanlagda exponering är större. En central motpart ska utarbeta scenarier för extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden. Scenarierna ska inkludera de mest volatila perioder som har förekommit på de marknader där den centrala motparten tillhandahåller sina tjänster och en rad potentiella framtidsscenarier. De ska ta hänsyn till plötsliga utförsäljningar av finansiella medel och snabbt minskad marknadslikviditet.

4. En central motpart får inrätta en särskild obeståndsfond för de olika klasser av instrument som den clearar.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter att ha hört EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den ram som ska användas för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som avses i punkt 3, som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och andra finansiella medel som avses i artikel 43.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 43***Andra finansiella medel**

1. En central motpart ska disponera över tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av de marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41 och den obeståndsfond som avses i artikel 42. Sådana i förväg finansierade finansiella medel ska inkludera egna medel som avsatts av den centrala motparten, vara fritt tillgängliga för den centrala motparten och får inte användas för att uppfylla kravet på kapital enligt artikel 16.

2. Den beståndsfond som avses i artikel 42 och de andra finansiella medel som avses i punkt 1 i den här artikeln ska säkerställa att den centrala motparten alltid kan klara av att minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden.

3. En central motpart får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd tillhandahåller ytterligare medel om en annan clearingmedlem skulle hamna på obestånd. En central motparts clearingmedlemmar ska ha begränsad exponering mot den centrala motparten.

*Artikel 44***Kontroll av likviditetsrisker**

1. En central motpart ska alltid ha tillgång till tillräcklig likviditet för att kunna utföra sina tjänster och utöva sin verksamhet. Den ska därför säkra nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov om den inte omedelbart kan få tillgång till sina finansiella medel. En clearingmedlem och denna clearingmedlems moder- eller dotterföretag ska tillsammans inte svara för mer än 25 % av den kredit som den centrala motparten behöver.

En central motpart ska dagligen mäta sitt potentiella likviditetsbehov. Den ska beakta den likviditetsrisk som skapas om minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd.

2. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmå, efter samråd med berörda myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om ramen för hantering av den likviditetsrisk som centrala motparter ska kunna klara av i enlighet med punkt 1.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 45***Vattenfallsprincipen vid obestånd**

1. Om en clearingmedlem hamnar på obestånd ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denna clearingmedlem ställt.

2. Om marginalsäkerheter ställda av en clearingmedlem som är på obestånd inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dessa förluster.

3. En central motpart ska använda bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och andra sådana finansiella medel som avses i artikel 43.1 först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd har uttömts.

4. En central motpart ska använda avsatta egna medel innan den använder bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd. En central motpart ska inte använda de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förluster som orsakas av att en annan clearingmedlem hamnar på obestånd.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esmå, efter samråd med berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för att beräkna och upprätthålla den centrala motpartens egna medel som ska användas i enlighet med punkt 4.

Esmå ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 46***Krav på säkerheter**

1. För att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker. För icke-finansiella motparter får en central motpart godta bankgarantier, med beaktande av sådana garantier vid beräkning av dess exponering mot en bank som är en clearingmedlem. Den ska göra lämpliga värderingsavdrag som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av tillgångarna och den tidpunkt då de rimligen bör vara realiserade. Den ska beakta likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och de koncentrationsrisker för vissa tillgångar som kan bli resultatet av fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag.

2. För att tillgodose sitt krav på marginalsäkerheter får en central motpart, i lämpliga fall och med tillräcklig försiktighet, som säkerhet godta ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från.

3. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, ESRB och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet och täckta obligationer,
- b) de värderingsavdrag som avses i punkt 1, och
- c) villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna accepteras som säkerhet enligt punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Riktlinjer för investeringar

1. En central motpart ska endast investera sina finansiella medel i kontanter eller mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. En central motparts investeringar ska kunna realiseras snabbt och med minimala negativa prisseffekter.

2. Kapitalbeloppet, inklusive en central motparts balanserade vinstmedel och reserver, som inte har investerats i enlighet med punkt 1, ska inte beaktas med avseende på tillämpningen av artikel 16.2 eller artikel 45.4.

3. De finansiella instrument som ställts som marginalsäkerheter eller utgör bidrag till obeståndsfonder ska, om sådana finns tillgängliga, deponeras hos operatörer av avvecklings-system för värdepapper som erbjuder fullständigt skydd av dessa finansiella instrument. Som alternativ får andra mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut användas.

4. En central motparts kontantinsättningar ska göras genom mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut, eller, alternativt, genom centralbankers stående insättningsfaciliteter eller med andra jämförbara faciliteter som centralbanker ställer till förfogande.

5. När en central motpart deponerar tillgångar och medel hos en tredje part ska den centrala motparten se till att tillgångar som tillhör clearingmedlemmarna kan identifieras separat från de tillgångar som tillhör den centrala motparten och från tillgångar som tillhör den tredje parten, genom konton med olika benämningar i den tredje partens räkenskaper, eller genom andra likvärdiga åtgärder som ger samma skydds nivå. En central motpart ska vid behov snabbt kunna få tillgång till de finansiella instrumenten.

6. En central motpart får inte investera sitt kapital, eller medel kopplade till de krav som fastställs i artikel 41, 42, 43 eller 44, i sina egna eller sitt moder- eller dotterföretags värdepapper.

7. Vid sina investeringsbeslut ska en central motpart beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

8. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilka finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och som står för minimala marknads- och kreditrisker enligt punkt 1, mycket säkra arrangemang enligt punkterna 3 och 4 och gränser vad gäller koncentration som avses i punkt 7.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48

Obeståndsförfaranden

1. En central motpart ska ha detaljerade förfaranden som ska tillämpas när en clearingmedlem inte följer den centrala motpartens deltagandekrav enligt artikel 37 inom tidsfristen och i enlighet med de förfaranden som den centrala motparten inrättat. En central motpart ska precisera vilka förfaranden som ska tillämpas om det inte är den centrala motparten som förklarar att clearingmedlemmen har hamnat på obestånd. Dessa förfaranden ska ses över årligen.

2. En central motpart ska vid obestånd agera snabbt för att begränsa förluster och likviditetspåfrestningar, och ska se till att avvecklingen av en clearingmedlems positioner inte stör den centrala motpartens verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kunde förutse eller kontrollera.

3. När en central motpart anser att clearingmedlemmen inte kommer att kunna fullgöra sina framtida skyldigheter, ska den omedelbart underrätta den behöriga myndigheten innan obeståndsförfarandet har tillkännagivits eller utlösts. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta Esma, de relevanta medlemmarna av ECBS och den myndighet som ansvarar för tillsynen av den clearingmedlem som är på obestånd.

4. En central motpart ska kontrollera att dess obeståndsförfaranden kan genomföras. Den ska vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som har hamnat på obestånd innehar och att överföra eller realisera kundernas positioner som tillhör den clearingmedlemmens kunder.

5. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för kunder till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.2, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundernas räkning till en annan clearingmedlem, som alla dessa kunder ska utse, på deras begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunderna förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet realisering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för dennes kunders räkning.

6. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för en kund till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.3, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning till en annan clearingmedlem, som kunden ska utse, på kundens begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunden förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet likvidering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning.

7. Kunders säkerheter ska, om de är separerade i enlighet med artikel 39.2 och 39.3, endast användas för att täcka positioner som innehas för deras räkning. Om det återstår fordringar på den centrala motparten efter slutförandet av clearingmedlemmens process för obeståndshantering genom den centrala motparten, ska de snabbt återlämnas till dessa kunder, om den centrala motparten vet vilka de är, eller, om de inte är kända, till clearingmedlemmen för deras kunders räkning.

Artikel 49

Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Det ska utsätta modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den använda metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om de genomförda testernas resultat och ska få dess validering, innan den genomför någon betydande förändring av modellerna eller parametrarna.

Det kollegium som avses i artikel 19 ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och parametrarna och alla betydande ändringar av dessa.

Esma ska se till att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

2. En central motpart ska regelbundet testa de viktigaste komponenterna i sina förfaranden för obestånd och vidta alla rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har etablerat lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.

3. En central motpart ska offentliggöra nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av de stresstester som avses i punkt 1.

4. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, andra berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Vilken typ av test som ska genomföras för olika typer av finansiella instrument och portföljer.
- b) Clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna.
- c) Testernas frekvens.
- d) Testernas tidshorisonter.
- e) De nyckeluppgifter som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50

Avveckling

1. För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart använda centralbanksmedel, om detta är praktiskt genomförbart och sådana är tillgängliga. Om centralbanksmedel inte används, ska åtgärder vidtas för att strikt begränsa kontantavvecklingsriskerna.

2. En central motpart ska klart ange sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid förluster i samband med leverans.

3. Om en central motpart är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument, ska den i möjligaste mån eliminera den huvudsakliga risken genom att använda system för leverans mot betalning.

AVDELNING V

SAMVERKANSÖVERENSKOMMELSER

Artikel 51

Samverkansöverenskommelser

1. En central motpart får ingå en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart om de krav som fastställs i artiklarna 52, 53 och 54 är uppfyllda.

2. När en central motpart ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart för att tillhandahålla tjänster till en viss handelsplats ska den centrala motparten få icke-diskriminerande tillgång både till de uppgifter den behöver från handelsplatsen för att kunna fullgöra sitt uppdrag, under förutsättning att den centrala motparten uppfyller handelsplatsens operativa och tekniska krav, och till det relevanta avvecklings-systemet.

3. Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillträdet till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem enligt punkterna 1 och 2, ska bara direkt eller indirekt avvisas eller begränsas för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller tillträde.

Artikel 52

Riskhantering

1. Centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse ska göra följande:

- a) Etablera lämpliga riktlinjer, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de risker som följer av överenskommelsen, så att de utan dröjsmål kan fullgöra sina förpliktelser.
- b) Avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive beträffande den lagstiftning som ska tillämpas på deras förbindelser.
- c) Kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearingmedlems obestånd inte påverkar en central motpart som den har samverkansöverenskommelse med.
- d) Kartlägga, övervaka och åtgärda eventuella ömsesidiga beroenden och korrelationer som kan uppkomma genom en

samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom en koncentration av clearingmedlemmar och inverka på sammanförda finansiella medel.

I tillämpliga fall ska centrala motparter vid tillämpningen av led b i första stycket tillämpa de regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system och för tidpunkten då den blir oåterkallelig, som anges i direktiv 98/26/EG.

För tillämpningen av led c i första stycket ska det i överenskommelsen anges hur konsekvenserna av obestånd ska hanteras, när en av de centrala motparter som en samverkansöverenskommelse ingåtts med är på obestånd.

För tillämpningen av led d i första stycket ska centrala motparter ha solida kontroller över återanvändning av clearingmedlemmars säkerhet enligt överenskommelsen, om deras behöriga myndigheter tillåter detta. I överenskommelsen ska det anges hur dessa risker har hanterats, varvid tillräcklig täckning och behovet att begränsa smittoeffekter ska beaktas.

2. Om de centrala motparterna använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar eller sin inbördes exponering ska de centrala motparterna kartlägga dessa skillnader, bedöma vilka risker de kan ge upphov till och vidta åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen, liksom potentiella effekter i termer av smittorisker, och säkerställa att dessa skillnader inte påverkar respektive central motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.

3. Eventuella bikostnader som uppstår till följd av punkterna 1 och 2 ska belasta den centrala motpart som begär samverkan eller tillträde, såvida inte parterna kommit överens om annat.

Artikel 53

Tillhandahållande av marginalsäkerheter bland centrala motparter

1. En central motpart ska på kontona klart och tydligt separera tillgångar och positioner som innehas för de centrala motparters räkning med vilka den har ingått en samverkansöverenskommelse.

2. Om en central motpart som ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart endast tillhandahåller denna motpart inledande marginalsäkerheter enligt ett avtal om finansiell säkerhet ska den mottagande centrala motparten inte ha rätt att använda de marginalsäkerheter som den andra centrala motparten har tillhandahållit.

3. Säkerheter i form av finansiella instrument ska deponeras hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som har anmälts enligt direktiv 98/26/EG.

4. De tillgångar som avses i punkterna 1 och 2 ska bara vara tillgängliga för den mottagande centrala motparten i händelse av obestånd hos den centrala motpart som tillhandahöll säkerheten i samband med en samverkansöverenskommelse.

5. Om den centrala motpart som mottog säkerheterna i samband med en samverkansöverenskommelse hamnar på obestånd, ska de säkerheter som avses i punkterna 1 och 2 snarast återlämnas till den tillhandahållande centrala motparten.

Artikel 54

Godkännande av samverkansöverenskommelser

1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. Förfarandet enligt artikel 17 ska tillämpas.

2. De behöriga myndigheterna ska bara godkänna en samverkansöverenskommelse om de berörda centrala motparterna varit auktoriserade för clearing enligt artikel 17, godkända enligt artikel 25 eller auktoriserade enligt något redan existerande nationellt auktoriseringssystem under minst tre år, om de kraven som fastställs i artikel 52 är uppfyllda och om de tekniska clearingvillkoren för transaktioner enligt överenskommelsen överensstämmer med smidigt och väl fungerande finansmarknader och överenskommelsen inte undergräver effektiv tillsyn.

3. Om en behörig myndighet anser att de krav som fastställs i punkt 2 inte är uppfyllda, ska den lämna skriftliga förklaringar om sina riskbedömningar till övriga behöriga myndigheter och berörda centrala motparter. Den ska också underrätta Esma, som ska yttra sig om hur vägande riskbedömningarna är som grund för avslag på en samverkansöverenskommelse. Esmas yttrande ska tillhandahållas alla berörda centrala motparter. Om Esmas yttrande skiljer sig från den berörda behöriga myndighetens bedömning, ska den behöriga myndigheten överväga sitt ställningstagande med beaktande av Esmas yttrande.

4. Senast den 31 december 2012 ska Esma utfärda riktlinjer eller rekommendationer för konsekventa, effektiva och ändamålsenliga bedömningar av samverkansöverenskommelser, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska utarbeta utkast till dessa riktlinjer eller rekommendationer efter samråd med ECBS-medlemmarna.

AVDELNING VI

REGISTRERING OCH TILLSYN AV TRANSAKTIONSREGISTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för registrering av ett transaktionsregister

Artikel 55

Registrering av ett transaktionsregister

1. För tillämpningen av artikel 9 ska ett transaktionsregister registreras hos Esma.

2. För att få registreras enligt denna artikel ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person och uppfylla de krav som fastställs i avdelning VII.

3. Registrering av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionen.

4. Ett registrerat transaktionsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring i förhållande till registreringsvillkoren.

Artikel 56

Registreringsansökan

1. Ett transaktionsregister ska lämna registreringsansökan till Esma.

2. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta transaktionsregistret därom.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter den om registreringsansökan som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet för registreringsansökan till Esma.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 57

Underrättelse av och samråd med behöriga myndigheter före registreringen

1. Om ett transaktionsregister som ansöker om registrering är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregistret.

2. Esma och den berörda behöriga myndigheten ska utbyta all information som är nödvändig för registrering av transaktionsregistret samt för tillsynen av att enheten rättar sig efter villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 58

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 56.2 tredje stycket ska Esma granska registreringsansökan med utgångspunkt från hur transaktionsregistret uppfyller kraven i artiklarna 78–81 och ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller om att avslå registrering.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter att beslutet fattats.

Artikel 59

Meddelande av Esmas beslut beträffande registrering

1. När Esma antar ett beslut om registrering, avslag eller upphävande av registrering, ska den inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om sitt beslut.

2. Esma ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkt 1.

Artikel 60

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 61–63

De befogenheter som enligt artiklarna 61–63 tilldelats Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Artikel 61

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära att transaktionsregister och anknutna tredje parter till vilka transaktionsregister har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller verksamheter lämnar alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att han inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktig eller vilseledande, och

f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska Esma

a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

b) ange syftet med begäran,

c) specificera de uppgifter som krävs,

- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de viten som föreskrivs i artikel 66 när den begärda informationen är ofullständig,
- f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (*domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.

Artikel 62

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 61.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att

- a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 61.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

- d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

- e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 66, när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 61.1 inte lämnas eller är ofullständiga, och de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led b, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 61.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före utredningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda myndigheten ska, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella regler, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

6. Vid ansökan om tillstånd som avses i punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äktlighet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 63***Kontroller på plats**

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler eller på mark som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 61.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler eller mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 62.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 66 om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. Esma ska i god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På begäran av Esma ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet, aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får, på begäran, också närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utföra särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1.

7. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll

som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar. En sådan begäran om närmare förklaringar kan i synnerhet gälla Esmas skäl att misstänka att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte pröva frågan om huruvida kontrollen är nödvändig eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 64***Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och avgifter**

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i tillsynen av eller registreringsprocessen för det berörda transaktionsregistret, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna, och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esma.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information som avses i artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 60.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan dossiern med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på fakta som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med resultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parters intressen.

5. Esma ska, på grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna enligt artikel 67, avgöra om en eller flera av de överträdelse som förtecknas i bilaga I har begåtts av de personer som varit föremål för utredningarna och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 73 och ålägga avgifter enligt artikel 65.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av avgifter eller viten, och ska anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De bestämmelser som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 82.

8. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska Esma inte ålägga avgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 65

Avgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 anser att ett transaktionsregister uppsåtligt eller av oaktamhet har begått någon

av de överträdelse som förtecknas i bilaga I ska den fatta ett beslut om att ålägga avgifter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

Ett transaktionsregister ska anses ha begått en uppsåtlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att transaktionsregistret eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppen för de avgifter som avses i punkt 1 ska tillämpas inom nedanstående gränser:

- a) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I led c, i bilaga I avsnitt II leden c–g samt i bilaga I avsnitt III leden a och b ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 10 000 EUR och högst 20 000 EUR.
- b) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I leden a, b och d–h och i bilaga I avsnitt II leden a, b och h, ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR.

Vid bestämmande av huruvida basbeloppet för avgifterna ska fastställas till den undre, mellersta eller övre delen av den skala som anges i första stycket ska Esma beakta det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret. Basbeloppet ska ligga i skalans undre del för transaktionsregister vars årsomsättning understiger 1 miljon EUR, i skalans mellersta del för transaktionsregister vars årsomsättning uppgår till mellan 1 och 5 miljoner EUR och i skalans övre del för transaktionsregister vars årsomsättning överstiger 5 miljoner EUR.

3. De basbelopp som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande eller förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som fastställs i bilaga II.

De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 ska avgiftsbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, och i de fall transaktionsregistret direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som ett transaktionsregister har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga I ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 66

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

a) ett transaktionsregister att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 73.1 a, eller

b) en person som avses i artikel 61.1

i) att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 61,

ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 62, eller

iii) att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 63.

2. Vitet ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vitet.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med att Esma meddelar sitt beslut. Efter det att denna period löpt ut ska Esma se över åtgärden.

Artikel 67

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om avgifter eller vite enligt artiklarna 65 och 66 ska Esma ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma påtalat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iaktas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 68

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av avgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla avgifter och viten som har ålagts enligt artiklarna 65 och 66, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga avgifter eller vite ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Beslutet om verkställighet ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål, samt meddela Esma och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom beslut av domstolen. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. De belopp som åläggs i form av avgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 69

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt avgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda avgifter eller viten.

Artikel 70

Ändringar av bilaga II

I syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 avseende åtgärder för att ändra bilaga II.

Artikel 71

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 ska Esma återkalla ett transaktionsregisters registrering om transaktionsregistret:

- uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,
- har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om ett beslut att återkalla ett transaktionsregisters registrering.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat, där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksamt, som anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts, får begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda transaktionsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda transaktionsregistrets registrering, ska den lämna en fullständig motivering.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 ska vara den myndighet som utsetts enligt artikel 22.

Artikel 72

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av transaktionsregistren i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Avgifterna ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen och tillsynen av transaktionsregistren och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 74.

2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning.

3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 82 anta en delegerad akt som närmare anger vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 73

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 finner att ett transaktionsregister har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska den fatta ett eller flera av följande beslut:

- Kräva att transaktionsregistret upphör med överträdelserna.
- Ålägga avgifter enligt artikel 65.
- Utfärda offentliga underrättelser.
- Som en sista utväg återkalla registreringen av transaktionsregistret.

2. När Esma fattar beslut enligt punkt 1, ska den beakta överträdelsernas natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- Överträdelsernas varaktighet och frekvens.
- Huruvida överträdelserna har visat på allvarliga brister eller systembrister i företagets förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.
- Huruvida överträdelserna har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oaktsamhet.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta det berörda transaktionsregistret om varje beslut som antas enligt punkt 1 och meddela beslutet till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Den ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

När Esma offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska den också offentliggöra att det berörda transaktionsregistret har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagandet inte har suspensiv verkan, samt att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 74

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter enligt artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63.6.

2. Esma ska samråda med den relevanta behöriga myndigheten innan en uppgift delegeras. Detta samråd ska gälla

- a) den delegerade uppgiftens omfattning,
- b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras, och
- c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen antar enligt artikel 72.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av de delegerade uppgifterna.

4. Esma ska med lämpliga intervall ompröva det beslut som avses i punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka

den delegerade verksamheten. Tillsynsuppgifter enligt denna förordning, bland annat registreringsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser, får inte delegeras.

KAPITEL 2

Relationer med tredjeländer

Artikel 75

Likvärdighet och internationella överenskommelser

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att

- a) transaktionsregister som auktoriserats i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i denna förordning,
- b) transaktionsregister i detta land löpande är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll, och
- c) garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

2. Vid behov, och i varje fall efter att ha antagit en sådan genomförandeakt som avses i punkt 1, ska kommissionen lämna rekommendationer till rådet om att förhandla om internationella överenskommelser med berörda tredjeländer om ömsesidig tillgång till och utbyte av information om derivatkontrakt i transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeland, på ett sådant sätt att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och ständig tillgång till all information som krävs för fullgörandet av deras uppgifter.

3. När de överenskommelser som avses i punkt 2 har slutits, och i enlighet med dem, ska Esma upprätta samarbetsarrangemang med de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna. I sådana samarbetsavtal ska minst följande anges:

- a) En mekanism för informationsutbytet mellan Esma och andra unionsmyndigheter med ansvar enligt den här förordningen, å ena sidan, och de berörda behöriga myndigheterna i berörda tredjeländer, å andra sidan.
- b) Förfaranden för samordning av tillsynsverksamhet.

4. I fråga om överföring av personuppgifter till tredjeland ska Esma tillämpa förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 76

Samarbetsarrangemang

Berörda myndigheter i tredjeländer som inte har transaktionsregister etablerade i sina jurisdiktioner får kontakta Esma i syfte att etablera samarbetsarrangemang för tillgång till information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen.

Esma får etablera samarbetsarrangemang med dessa berörda myndigheter om tillgång till den information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen som dessa myndigheter behöver för att fullgöra sina skyldigheter och sina uppdrag, under förutsättning att det finns garantier för tystnadsplikt, inbegripet skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter.

Artikel 77

Godkännande av transaktionsregister

1. Ett transaktionsregister som har etablerats i ett tredjeland får tillhandahålla tjänster och verksamheter till i unionen etablerade enheter för tillämpningen av artikel 9 enbart om registret är godkänt av Esma i enlighet med punkt 2.

2. Ett sådant transaktionsregister som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan om godkännande till Esma tillsammans med all nödvändig information, inklusive åtminstone de uppgifter som krävs för att kontrollera att transaktionsregistret är auktoriserat och föremål för effektiv tillsyn i ett tredjeland som

- a) har godkänts av kommissionen genom en genomförandeakt enligt artikel 75.1 enligt vilken det framgår att detta land har ett likvärdigt och verkställbart ramverk för reglering och tillsyn,
- b) har ingått en internationell överenskommelse med unionen i enlighet med artikel 75.2, och
- c) har ingått samarbetsarrangemang med unionen enligt artikel 75.3 för att se till att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och kontinuerlig tillgång till alla nödvändiga uppgifter.

Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken det ansökande transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

Senast 180 arbetsdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen med en fullständig motivering underätta det ansökande transaktionsregistret om huruvida godkännande har beviljats eller avslagits.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de transaktionsregister som godkänts i enlighet med denna förordning.

AVDELNING VII

KRAV PÅ TRANSAKTIONSREGISTER

Artikel 78

Allmänna krav

1. Ett transaktionsregister ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.

2. Ett transaktionsregister ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.

3. Ett transaktionsregister ska ha tillräckliga riktlinjer och förfaranden som tryggar att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.

4. Ett transaktionsregister ska ha en organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.

5. Om ett transaktionsregister erbjuder anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredithändelse-tjänster, portföljförliknings- och portföljkompressionstjänster, ska transaktionsregistret hålla dessa anknutna tjänster skilda i operativt hänseende från transaktionsregistrets uppgift att centralt samla in och registerföra uppgifter om derivat.

6. Transaktionsregistrets företagsledning och medlemmarna i dess styrelse ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.

7. Ett transaktionsregister ska ha objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9. Ett transaktionsregister ska på icke-diskriminerande grunder ge tjänsteleverantörer tillträde till transaktionsregistrets uppgifter, under förutsättning att de berörda motparterna har samtyckt till detta. Begränsningar av tillträdet ska bara tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för transaktionsregistrets uppgifter.

8. Ett transaktionsregister ska offentliggöra priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Det ska tillåta rapporterande enheter separat tillträde till särskilda tjänster. Ett transaktionsregisters priser och avgifter ska vara kostnadsrelaterade.

Artikel 79

Driftssäkerhet

1. Ett transaktionsregister ska kartlägga operativa riskkällor och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden. Sådana system ska vara tillförlitliga och säkra och ha tillräcklig kapacitet för hantering av mottagen information.

2. Ett transaktionsregister ska utforma, tillämpa och upprätthålla tillräckliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone omfatta inrättande av faciliteter för säkerhetskopiering.

3. Ett transaktionsregister för vilket registreringen återkallats ska se till att det sker en ordnad ersättning, inbegripet överföring av uppgifter till andra transaktionsregister och omdirigering av rapporteringsflöden till andra transaktionsregister.

Artikel 80

Skyddsåtgärder och registrering

1. Ett transaktionsregister ska säkerställa konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd, när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.

2. Ett transaktionsregister får endast använda de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål om de berörda motparterna har gett sitt samtycke till det.

3. Ett transaktionsregister ska omgående registrera de uppgifter som mottas enligt artikel 9 och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande avtal löpt ut. Det ska ha snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.

4. Ett transaktionsregister ska beräkna positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats enligt artikel 9.

5. Ett transaktionsregister ska tillåta att parterna i ett kontrakt får åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.

6. Ett transaktionsregister ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till transaktionsregistret får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats i ett transaktionsregister i kommersiella syften.

Artikel 81

Transparens och tillgång till uppgifter

1. Ett transaktionsregister ska regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggöra aggregerade positioner per klass av derivat i de avtal som inrapporterats till det.

2. Ett transaktionsregister ska samla in och registerföra uppgifter samt säkerställa att sådana enheter som avses i punkt 3 ges direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

3. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter så att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag:

- a) Esma.
- b) ESRB.
- c) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistret.
- d) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över handelsplatsen för de rapporterade kontrakten.
- e) Berörda ECBS-medlemmar.
- f) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått en sådan internationell överenskommelse med unionen som avses i artikel 75.
- g) Tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbudanden⁽¹⁾.
- h) Unionens berörda värdepappers- och marknadsmyndigheter.
- i) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått ett samarbetsarrangemang med Esma i enlighet med artikel 76.
- j) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

4. Esma ska till andra berörda unionsmyndigheter förmedla uppgifter som dessa behöver för att fullgöra sitt uppdrag.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger frekvensen för och innehållet i de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till den information som behövs. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska syfta till att säkerställa att ingen part till något kontrakt ska kunna identifieras genom den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 82

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid.

3. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma.

4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten

delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrettat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 83

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22 och de myndigheter som avses i artikel 81.3, för Esma eller för revisorer och experter som agerar eller har agerat på uppdrag av de behöriga myndigheterna eller Esma. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser eller denna förordning, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiella uppgifter som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person.

2. Om en central motpart har försatts i konkurs eller tvångslikvideras, får konfidentiella uppgifter som inte rör tredje part röjas i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden, om det är nödvändigt för att kunna driva målet.

3. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser får konfidentiella uppgifter enligt denna förordning användas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som mottar den, men i de behöriga myndigheternas fall enbart för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag inom förordningens ram, eller i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Om Esma, den behöriga myndigheten eller annan myndighet, ett organ eller en person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda den i andra icke-kommersiella syften.

4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkterna 1, 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiella uppgifter enligt denna förordning. Dessa villkor ska emellertid inte förhindra att Esma, de behöriga myndigheterna eller de berörda centralbankerna i enlighet med denna förordning, och annan lagstiftning som är tillämplig på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-förvaltare, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer, utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte förhindra att de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 84

Utbyte av information

1. Behöriga myndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Behöriga myndigheter, Esma, andra relevanta myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får inte använda den för annat syfte.

3. Behöriga myndigheter ska lämna information till berörda ECBS-medlemmar om sådan information är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag.

AVDELNING IX

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 85

Rapporter och översyn

1. Senast den 17 augusti 2015 ska kommissionen se över och utarbeta en allmän rapport om denna förordning. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Kommissionen ska särskilt göra följande:

- a) I samarbete med ECBS-medlemmarna bedöma om det behövs åtgärder för att underlätta centrala motparters tillgång till likviditetsfaciliteter hos centralbankerna.
- b) I samordning med Esma och relevanta sektorsmyndigheter bedöma vilken systemvikt icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har och i synnerhet vilken effekt denna förordning får på icke-finansiella företags användning av OTC-derivat.
- c) På grundval av de erfarenheter som gjorts bedöma hur tillsynsramarna för centrala motparter fungerar, inbegripet effektiviteten när det gäller tillsynskollegierna, de respektive röstningsförfaranden som fastställs i artikel 19.3 och Esmas roll, särskilt under auktoriseringsförfarandena för centrala motparter.

d) I samarbete med Esma och ESRB bedöma hur effektiva kraven på marginalsäkerhet har varit när det gäller att begränsa de procykliska effekterna och huruvida det finns ett behov av att definiera ytterligare befogenheter att intervensera på detta område.

e) I samarbete med Esma utvärdera utvecklingen av centrala motparters riktlinjer för marginalsäkerheter och säkerhetskrav och deras anpassning till användarnas specifika verksamhet och riskprofiler.

Den bedömning som avses i led a i första stycket ska beakta resultat från det pågående arbetet mellan centralbanker på unionsnivå och på internationell nivå. Bedömningen ska också beakta principen om centralbankers oberoende och deras rätt att efter eget gottfinnande erbjuda tillgång till likviditetsfaciliteter samt till den potentiella oavsiktliga effekten på centrala motparters beteende eller den inre marknaden. Eventuella åtföljande förslag får inte, vare sig direkt eller indirekt, innebära att en medlemsstat eller en grupp medlemsstater diskrimineras som plats för clearingtjänster.

2. Senast den 17 augusti 2014 ska kommissionen efter samråd med Esma och Eiopa utarbeta en rapport som bedömer de framsteg och de ansträngningar de centrala motparterna gjort för att utveckla tekniska lösningar för pensionssystemens överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggssäkerhet (variationsmarginal) liksom behovet av åtgärder för att underlätta en sådan lösning. Om kommissionen anser att de nödvändiga ansträngningarna för att utveckla lämpliga tekniska lösningar inte gjorts och att de negativa effekterna som central clearing av derivatkontrakt för pensionssystem har på framtida pensionärers pensionsförmåner förblir oförändrade, ska den ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1 en gång med två år och en gång med ett år.

3. Esma ska till kommissionen lämna rapporter om

- a) tillämpningen av clearingkravet enligt avdelning II och särskilt om avsaknaden av clearingkrav för OTC-derivatkontrakt som har ingåtts före dagen för denna förordnings ikraftträdande,
- b) tillämpningen av identifieringsförfarandet enligt artikel 5.3,
- c) tillämpningen av de separeringskrav som fastställs i artikel 39,
- d) utvidgningen av tillämpningsområdet för samverkansöversenskommelser enligt avdelning V till att omfatta transaktioner med klasser av andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument,

- e) centrala motparters tillgång till handelsplatser, om vissa metoders följder för konkurrensförhållanden och effekterna på likviditetsfragmenteringen,
- f) Esmas personal- och resursbehov till följd av de befogenheter och uppgifter som den får enligt denna förordning,
- g) verkningarna av att medlemsstaterna tillämpar ytterligare krav enligt artikel 14.5.

Dessa rapporter ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september 2014 med avseende på tillämpningen av punkt 1. De ska även överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter att ha begärt en bedömning av ESRB ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna och Esma, ta fram en årsrapport som bedömer möjliga systemrisker och kostnads-effekter av samverkansöverenskommelser.

Rapporten ska åtminstone behandla sådana överenskommelsers antal och komplexitet samt hur adekvata riskhanteringssystem och riskmodeller är. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.

ESRB ska till kommissionen lämna sin bedömning av möjliga systemrisker och effekter av arrangemang för samverkan mellan centrala motparter.

5. Esma ska årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de sanktioner som de behöriga myndigheterna ålagt, inklusive tillsynsåtgärder, avgifter och viten.

Artikel 86

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 87

Ändring av direktiv 98/26/EG

1. I artikel 9.1 i direktiv 98/26/EG ska följande stycke läggas till:

”Om en systemoperatör har ställt säkerhet till en annan systemoperatör i samband med ett samverkande system, ska den systemoperatörens rättigheter till säkerheten inte påverkas av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.”

2. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 1 senast den 17 augusti 2014. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till direktiv 98/26/EG eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 88

Webbplatser

1. Esma ska upprätthålla en webbplats där följande uppgifter tillhandahålls:

- a) Kontrakt som är godtagbara för clearingkravet enligt artikel 5.
- b) Sanktioner som ålagts för överträdelse av artiklarna 4, 5 och 7–11.
- c) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i unionen, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
- d) Sanktioner som ålagts för överträdelse av avdelningarna IV och V.
- e) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i tredjeland, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
- f) Transaktionsregister som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster eller verksamheter i unionen.
- g) Avgifter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 65 och 66.
- h) Det offentliga register som avses i artikel 6.

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 b, c och d ska de behöriga myndigheterna upprätthålla webbplatser, vilka ska tillhandahålla länkar till Esmas webbplats.

3. Alla webbplatser som avses i denna artikel ska vara tillgängliga för allmänheten, uppdateras regelbundet och ska tillhandahålla information i ett tydligt format.

Artikel 89

Övergångsbestämmelser

1. Under tre år efter denna förordnings ikraftträdande ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt koppling till den finansiella solvensen för sådana pensionssystem som definieras i artikel 2.10. Övergångsperioden ska också gälla enheter som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionssystem om de skulle hamna på obestånd.

De OTC-derivatkontrakt som dessa enheter ingår under denna tid och som annars skulle omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 ska omfattas av de krav som fastställs i artikel 11.

2. När det gäller de pensionssystem som avses i artikel 2.10 c och d ska det undantag som avses i punkt 1 i den här artikeln beviljas av den berörda behöriga myndigheten för typer av enheter och typer av arrangemang. Efter att ha mottagit ansökan ska den behöriga myndigheten meddela Esmas och Eiopas. Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet av meddelandet ska Esmas, efter samråd med Eiopa, utfärda ett yttrande med en bedömning av huruvida enheten eller arrangemanget överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och av skälen till varför ett undantag är motiverat på grund av svårigheter att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska endast bevilja undantag om den är helt övertygad om att enheten eller systemet överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och att dessa har svårt att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska anta ett beslut inom tio arbetsdagar från det att Esmas yttrande mottagits, med vederbörlig hänsyn till detta yttrande. Om den behöriga myndigheten inte instämmer i Esmas yttrande ska den i sitt beslut ange alla skäl till och förklara alla viktiga avvikelser från yttrandet.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över enheter och system som avses i artikel 2.10 c och d och som i enlighet med första stycket har beviljats undantag. För att ytterligare förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen ska Esma i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 genomföra en årlig inbördes utvärdering av de enheter som är upptagna i förteckningen.

3. En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat har auktoriserats att tillhandahålla clearingtjänster i enlighet med

medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om auktorisation enligt artikel 14 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

En central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har godkänts för att tillhandahålla clearingtjänster i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska ansöka om godkännande enligt artikel 25 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

4. Innan ett beslut enligt denna förordning om auktorisation eller godkännande av en central motpart har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation och godkännande av centrala motparter fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad eller godkänd ska fortsätta att utöva tillsynen över denna.

5. Om en behörig myndighet har auktoriserat en central motpart för clearing av en viss klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten underrätta Esma om auktorisationen inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

Om en behörig myndighet har godkänt en i ett tredjeland etablerad central motpart för clearing av en viss OTC-klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska den behöriga myndigheten i denna medlemsstat underrätta Esma om godkännandet inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

6. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 55 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 77 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

7. Innan ett beslut enligt denna förordning om registrering eller godkännande av ett transaktionsregister har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation, registrering och godkännande av transaktionsregister fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där transaktionsregistret är etablerat eller godkänt ska fortsätta att utöva tillsynen över detta.

8. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets registrering eller godkännande enligt denna förordning har fattats.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat

i enlighet med en medlemsstats nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets godkännande enligt denna förordning har fattats.

9. Utan hinder av artikel 81.3 f får ett transaktionsregister, om det inte finns någon sådan internationell överenskommelse mellan ett tredjeland och unionen som avses i artikel 75, förse de relevanta myndigheterna i tredjelandet med nödvändig information fram till den 17 augusti 2013, under förutsättning att det underrättar Esma.

Artikel 90

Esma's personal och resurser

Senast den 31 december 2012 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Artikel 91

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
A. D. MAVROYIANNIS
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över överträdelser som avses i artikel 65.1

I. Överträdelser som gäller organisatoriska krav eller intressekonflikter:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.1 om det inte har stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.2 om det inte har eller tillämpar effektiva skriftliga organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, dess anställda eller andra personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.3, om det inte infört riktlinjer och förfaranden som säkerställer att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.4 om det inte har eller tillämpar en tillfredsställande organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.5 om det inte i operativt hänseende håller anknutna tjänster skilda från uppgiften att centralt samla in och registerföra uppgifter om derivat.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.6 om det inte säkerställer att företagsledningen och styrelsen har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.7 om det inte har objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för tjänsteleverantörer och företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.8 om det inte offentliggör priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning, om det inte ger rapporterande enheter separat tillgång till särskilda tjänster eller om det tar ut priser och avgifter som inte är kostnadsrelaterade.

II. Överträdelser som gäller operativa krav:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.1 om det inte identifierar operativa riskkällor eller inte minimerar dessa risker genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.2 om det inte utformar, tillämpar eller upprätthåller en lämplig strategiplan för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.1 om det inte säkerställer konfidentialitet, tillförlitlighet eller skydd när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.2 om det använder de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål utan att de berörda motparterna har givit sitt samtycke till det.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.3 om det inte omgående registrerar de uppgifter som mottas enligt artikel 9 eller inte bevarar dem i minst tio år efter det att motsvarande kontrakt löpt ut eller om det inte har snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.4 om det inte beräknar positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats i enlighet med artikel 9.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot bestämmelserna i artikel 80.5 om det inte säkerställer att parterna i ett kontrakt tillåts åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.6 om det inte vidtar alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

III. Överträdelse som gäller transparens och tillgång till information:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.1 om det inte regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggör aggregerade positioner per klass av derivat i de kontrakt som inrapporterats till det.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.2 om det inte ger de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

IV. Överträdelse som gäller hinder för tillsynsverksamheten:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 61.1, om det lämnar oriktig eller vilseledande information som svar på en enkel begäran om information från Esma i enlighet med artikel 61.2 eller som svar på ett beslut från Esma om begäran om information i enlighet med artikel 61.3,
  - b) transaktionsregistret lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 62.1.c,
  - c) transaktionsregistret inte i rimlig tid rättar sig efter de tillsynsåtgärder som Esma antar i enlighet med artikel 73.
-

BILAGA II

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande faktorer vid tillämpning av artikel 65.3

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de basbelopp som avses i artikel 65.2:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång den upprepas.
- b) Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- c) Om överträdelsen har visat på systembrister i transaktionsregistrets organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska koefficienten 2,2 tillämpas.
- d) Om överträdelsen påverkar kvaliteten på de registerförda uppgifterna negativt ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- e) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.
- f) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.
- g) Om transaktionsregistrets företagsledning inte har samarbetat med Esma i samband med myndighetens utredningar ska koefficienten 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts under en kortare period än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.
  - b) Om transaktionsregistrets företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förebygga överträdelsen ska koefficienten 0,7 tillämpas.
  - c) Om transaktionsregistret har uppmärksammat Esma på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.
  - d) Om transaktionsregistret frivilligt har vidtagit åtgärder för att se till att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 649/2012

av den 4 juli 2012

om export och import av farliga kemikalier

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 192.1 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import av vissa farliga kemikalier ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt. Med anledning av nya ändringar bör förordning (EG) nr 689/2008 omarbetas av tydlighets-skäl.
- (2) Förordning (EG) nr 689/2008 genomför Rotterdambkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel ⁽⁴⁾ (konventionen), som trädde i kraft den 24 februari 2004, och ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 av den 28 januari 2003 om export och import av farliga kemikalier ⁽⁵⁾.

(3) Av tydlighets-skäl och med hänsyn till samstämmigheten med annan relevant unionslagstiftning bör vissa definitioner införas eller förtydligas och terminologin anpassas till den som används i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ⁽⁶⁾, å ena sidan, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar ⁽⁷⁾, å andra sidan. Det är lämpligt att se till att den här förordningen återspeglar övergångsbestämmelserna i förordning (EG) nr 1272/2008, i syfte att undvika inkonsekvenser mellan tidsplanen för tillämpning av den förordningen och den här förordningen.

(4) Enligt konventionen har parterna rätt att vidta åtgärder som ger ett bättre skydd för hälsa och miljö än vad som anges i konventionen, under förutsättning att åtgärderna inte strider mot konventionen eller internationell rätt. På vissa områden är det nödvändigt och lämpligt med mer långtgående bestämmelser än vad konventionen föreskriver, för att säkerställa en högre skyddsnivå för miljön och allmänheten i importerande länder.

(5) När det gäller unionens deltagande i konventionen är det av största vikt att unionens kontakter med konventionens sekretariat (*sekretariatet*), konventionsparterna och andra länder sker via en och samma kontaktpunkt. Kommissionen bör vara denna kontaktpunkt.

(6) En effektiv samordning och förvaltning av de tekniska och administrativa aspekterna av denna förordning bör säkerställas på unionsnivå. Medlemsstaterna och Europeiska kemikaliemyndigheten som inrättades genom förordning (EG) nr 1907/2006 (*kemikaliemyndigheten*) har den kompetens och erfarenhet som behövs för genomförandet av unionens kemikalielagstiftning och internationella kemikalieavtal. Medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten bör därför utföra de uppgifter som rör dels administrativa, tekniska och vetenskapliga aspekter av konventionens genomförande genom denna förordning, dels informationsutbytet. Dessutom bör kommissionen, medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten samarbeta för att på ett effektivt sätt genomföra unionens internationella åtaganden enligt konventionen.

⁽¹⁾ EUT C 318, 29.10.2011, s. 163.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 juni 2012.

⁽³⁾ EUT L 204, 31.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 63, 6.3.2003, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 63, 6.3.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (7) Eftersom vissa av kommissionens uppgifter bör överföras till kemikaliemyndigheten bör den europeiska databasen för export och import av farliga kemikalier som ursprungligen inrättades av kommissionen vidareutvecklas och underhållas av kemikaliemyndigheten.
- (8) Export av farliga kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen bör även fortsättningsvis omfattas av ett gemensamt exportanmälningsförfarande. Farliga kemikalier, oavsett om de förekommer som ämnen för sig eller i blandningar eller i varor, som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen när de fungerar som växtskyddsmedel, andra bekämpningsmedel eller industrikemikalier och som är avsedda för yrkesmän eller allmänheten, bör därför omfattas av regler för exportanmälan liknande dem som gäller för sådana kemikalier när de är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i den ena eller båda av konventionens användningskategorier, dvs. vid användning som bekämpningsmedel eller för industriellt bruk. Samma regler för exportanmälan bör även gälla kemikalier som omfattas av det internationella förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats (PIC) (PIC-förfarandet). Detta gemensamma exportanmälningsförfarande bör gälla all export från unionen till tredjeländer, även när det är fråga om länder som inte är parter i konventionen eller som inte tillämpar förfarandena i konventionen. Medlemsstaterna bör få ta ut en administrativ avgift för att täcka sina kostnader för tillämpningen av förfarandet.
- (9) Exportörer och importörer bör åläggas att tillhandahålla information om den mängd kemikalier i internationell handel som omfattas av denna förordning så att verkan av bestämmelserna i förordningen liksom deras effektivitet kan övervakas och bedömas.
- (10) Anmälningar till sekretariatet av förbud mot eller stränga restriktioner för kemikalier genom slutliga lagstiftningsåtgärder i unionen eller medlemsstaterna, i syfte att låta kemikalierna omfattas av PIC-förfarandet, bör göras av kommissionen i de fall då konventionens kriterier är uppfyllda i detta avseende. Vid behov bör ytterligare information inhämtas till stöd för dessa anmälningar.
- (11) I de fall då unionens eller medlemsstaternas slutliga lagstiftningsåtgärder inte behöver anmälas eftersom de inte uppfyller konventionens kriterier, bör sekretariatet och andra konventionsparter ändå informeras om åtgärderna i syfte att främja informationsutbytet.
- (12) Det är också nödvändigt att se till att unionen fattar beslut beträffande import till unionen av kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet. Sådana beslut bör grundas på tillämplig unionslagstiftning och ta hänsyn till förbud eller stränga restriktioner som införts av medlemsstaterna. Vid behov bör ändringar av unionslagstiftningen föreslås.
- (13) Det behövs förfaranden för att göra medlemsstaterna och exportörerna medvetna om importerande länders beslut angående kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet och för att kontrollera att exportörerna följer dessa beslut. För att undvika oönskad export bör dessutom kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen, och som uppfyller konventionens anmälningskriterier eller omfattas av PIC-förfarandet, bara få exporteras med det importerande landets uttryckliga medgivande, oavsett om landet är part i konventionen eller inte. Samtidigt bör undantag från detta krav kunna göras för export av vissa kemikalier till länder som är medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Dessutom behövs ett förfarande för att hantera fall där inget svar har erhållits från det importerande landet, trots skäliga ansträngningar, så att exporten av vissa kemikalier temporärt kan fortsätta på vissa villkor. Det är också nödvändigt att besluta om regelbunden översyn av alla sådana fall och fall där uttryckligt medgivande erhålls.
- (14) Det är även viktigt att exporterade kemikalier har en tillräcklig lagringsbarhet för att de ska kunna användas effektivt och säkert. När det gäller bekämpningsmedel, och i synnerhet vid export av sådana medel till utvecklingsländer, är det viktigt att lagringsanvisningar lämnas och att förpackningarna och storlekarna på de behållare som används är lämpliga för att inte lager med utgångna produkter ska uppkomma.
- (15) Varor som innehåller kemikalier omfattas inte av konventionens tillämpningsområde. Exportanmälan bör emellertid krävas för varor, såsom de definieras i denna förordning, som innehåller kemikalier som kan komma att släppas ut under vissa förhållanden vid användning eller bortskaffande och som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen inom minst en av konventionens användningskategorier eller som omfattas av PIC-förfarandet. Vissa kemikalier och varor som innehåller specifika kemikalier som inte omfattas av konventionens tillämpningsområde men som ger upphov till särskild oro bör inte få exporteras alls.
- (16) I enlighet med konventionen bör information om transitering av kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet tillhandahållas de konventionsparter som begär det.
- (17) Unionens bestämmelser om förpackning och märkning och annan säkerhetsinformation bör omfatta alla kemikalier avsedda för export till parter och andra länder, utom när bestämmelserna inte är förenliga med särskilda krav i det importerande landet, med beaktande av relevanta internationella standarder. Mot bakgrund av att förordning (EG) nr 1272/2008 omfattar nya bestämmelser om klassificering, förpackning och märkning av ämnen och blandningar bör det i den här förordningen införas en hänvisning till den förordningen.

- (18) Medlemsstaterna bör utse myndigheter, t.ex. tullmyndigheter, som ska ansvara för kontrollen av import och export av kemikalier som omfattas av denna förordning, för att säkerställa en effektiv övervakning och tillämpning. Kommissionen, med stöd av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna har en viktig roll och de bör arbeta på ett målinriktat och samordnat sätt. Medlemsstaterna bör införa lämpliga sanktioner för överträdelser.
- (19) För att underlätta tullkontrollen och minska administrationen för både exportörer och myndigheter bör ett system inrättas där koder används för exportdeklarationerna. Särskilda koder bör också användas i tillämpliga fall för kemikalier som exporteras i forsknings- eller analysyfte i kvantiteter som sannolikt inte påverkar människors hälsa eller miljön, och som i alla händelser inte överstiger 10 kg per kemikalie från varje enskild exportör till varje enskilt importerande land per kalenderår.
- (20) Informationsutbyte, delat ansvar och samarbete mellan unionen och medlemsstaterna och tredjeländer bör främjas i syfte att säkerställa en sund kemikaliehantering, oavsett om dessa tredjeländer är konventionsparter eller inte. Särskilt bör tekniskt bistånd till utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi ges direkt av kommissionen och medlemsstaterna, eller indirekt via stöd till projekt som drivs av icke-statliga organisationer, särskilt när det gäller bistånd som är avsett att göra det möjligt för länderna att tillämpa konventionen, vilket därmed bidrar till att förebygga att kemikalier påverkar människors hälsa eller miljön negativt.
- (21) Tillämpningen av förfarandena bör kontrolleras regelbundet för att de ska vara effektiva. Medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten bör därför regelbundet rapportera i standardiserad form till kommissionen, som i sin tur regelbundet bör rapportera till Europaparlamentet och rådet.
- (22) Tekniska riktlinjer bör utarbetas av kemikaliemyndigheten för att bistå utsedda myndigheter, inbegripet tullmyndigheter som kontrollerar exporten, exportörer och importörer, vid tillämpningen av denna förordning.
- (23) För att anpassa denna förordning till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) delegeras till kommissionen med avseende på införandet av kemikalier i del 1 eller 2 i bilaga I och andra ändringar av den bilagan, införandet av kemikalier i del 1 eller 2 i bilaga V och andra ändringar av den bilagan, samt ändringar av bilagorna II, III, IV och VI. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (25) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa ett enhetligt och effektivt genomförande av unionens åtaganden enligt konventionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av behovet av att harmonisera reglerna för import och export av farliga kemikalier, bättre kan uppnås på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (26) Förordning (EG) nr 689/2008 bör upphävas.
- (27) Tillämpningen av denna förordning bör skjutas upp för att ge kemikaliemyndigheten den tid den behöver för att förbereda sig för sin nya roll och för att ge industrin möjlighet att bekanta sig med de nya förfarandena.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syften

1. Syftena med denna förordning är att
  - a) genomföra Rotterdambkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (*konventionen*),
  - b) främja delat ansvar och samarbete i fråga om internationell transport av farliga kemikalier, för att skydda människors hälsa och miljön från potentiell skada,
  - c) bidra till en miljövänlig användning av farliga kemikalier.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

De syften som anges i första stycket ska uppnås genom att informationsutbytet om farliga kemikaliers egenskaper underlättas, genom att en beslutsprocess inrättas i unionen för import och export av farliga kemikalier och genom att fattade beslut sprids till parterna och andra länder när så är lämpligt.

2. Utöver de syften som anges i punkt 1 ska denna förordning säkerställa att bestämmelserna i förordning (EG) nr 1272/2008 angående klassificering, märkning och förpackning gäller vid all export av kemikalier från medlemsstaterna till andra parter eller andra länder, om inte dessa bestämmelser strider mot särskilda krav som ställts upp av dessa parter eller andra länder.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Förordningen ska tillämpas på

- a) vissa farliga kemikalier som omfattas av det förfarande med förhandsgodkännande sedan information lämnats som fastställs i konventionen (*PIC-förfarandet*),
- b) vissa farliga kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner i unionen eller i en medlemsstat, och
- c) kemikalier som exporteras vad avser deras klassificering, märkning och förpackning.

2. Förordningen ska inte tillämpas på

- a) narkotiska droger och psykotropiska beredningar som omfattas av rådets förordning (EG) nr 111/2005 av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer⁽¹⁾,
- b) radioaktivt material och radioaktiva ämnen som omfattas av rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning⁽²⁾,
- c) avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁽³⁾,

d) kemiska vapen som omfattas av rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden⁽⁴⁾,

e) livsmedel och livsmedelstillsatser som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽⁵⁾,

f) foderråvaror som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽⁶⁾, inbegripet tillsatser, oberoende av om de är bearbetade, delvis bearbetade eller obearbetade, som är avsedda för utfordring av djur,

g) genetiskt modifierade organismer som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽⁷⁾,

h) med undantag för det som omfattas av artikel 3.5 b i den här förordningen, farmaceutiska specialiteter och veterinärmedicinska läkemedel som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel⁽⁸⁾ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel⁽⁹⁾.

3. Denna förordning ska inte tillämpas på kemikalier som exporteras i forsknings- eller analysyfte i kvantiteter som sannolikt inte påverkar människors hälsa eller miljön och som i alla händelser inte överstiger 10 kg per kemikalie från varje enskild exportör till varje enskilt importerande land per kalenderår.

Utän hinder av första stycket ska exportörer av sådana kemikalier som avses i det stycket erhålla ett särskilt referensnummer för identifikation via den databas som avses i artikel 6.1 a och ange detta referensnummer i sin exportdeklaration.

⁽¹⁾ EUT L 22, 26.1.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽⁹⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *kemikalie*: ett ämne, för sig eller i en blandning, eller en blandning, som tillverkas eller utvinns från naturen, med undantag för levande organismer, och som hör till någon av följande kategorier:
  - a) bekämpningsmedel, även mycket farliga bekämpningsmedel,
  - b) industrikemikalier,
2. *ämne*: kemiskt grundämne och föreningar av detta grundämne enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1907/2006,
3. *blandning*: blandning eller lösning enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EG) nr 1272/2008,
4. *vara*: en färdig produkt som innehåller en kemikalie vars användning i den särskilda produkten är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner enligt unionslagstiftningen, om produkten inte omfattas av punkt 2 eller 3,
5. *bekämpningsmedel*: kemikalier i någon av följande två underkategorier:
  - a) bekämpningsmedel som används som växtskyddsmedel och omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾,
  - b) andra bekämpningsmedel, såsom
    - i) biocidprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾ och
    - ii) desinfektionsmedel, insekticider och parasitmedel som omfattas av direktiven 2001/82/EG och 2001/83/EG,
6. *industrikemikalier*: industrikemikalier i någon av följande två underkategorier:
  - a) kemikalier för yrkesmässig användning,
  - b) kemikalier som används av allmänheten,
7. *kemikalie för vilken exportanmälan ska ske*: kemikalie som i unionen är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner inom minst en kategori eller underkategori eller kemikalie förtecknad i del 1 i bilaga I som omfattas av PIC-förfarandet,
8. *kemikalie för vilken PIC-anmälan ska ske*: kemikalie som i unionen eller i en medlemsstat är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner inom minst en kategori; kemikalier som i unionen är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner inom en eller flera kategorier anges i del 2 i bilaga I,
9. *kemikalie som omfattas av PIC-förfarandet*: kemikalie som anges i bilaga III till konventionen och del 3 i bilaga I till denna förordning,
10. *kemikalie som är förbjuden*:
  - a) en kemikalie vars användning har förbjudits genom en slutlig lagstiftningsåtgärd på unionsnivå inom en eller flera kategorier eller underkategorier i syfte att skydda människors hälsa eller miljön, eller
  - b) en kemikalie som inte har godkänts för första användning eller som har dragits tillbaka av industrin, antingen från unionsmarknaden eller från vidare behandling i ett anmälnings-, registrerings- eller godkännandeförfarande, och där det visats att det finns skäl att hysa farhågor beträffande kemikaliens inverkan på människors hälsa eller miljön,
11. *kemikalie som är underkastad stränga restriktioner*:
  - a) en kemikalie som, vad nästan all användning beträffar, inom en eller flera kategorier eller underkategorier har förbjudits genom en slutlig lagstiftningsåtgärd på unionsnivå i syfte att skydda människors hälsa eller miljön, men som fortfarande får användas för bestämda ändamål, eller
  - b) en kemikalie som, vad nästan all användning beträffar, inte har godkänts eller som har dragits tillbaka av industrin, antingen från unionsmarknaden eller från vidare behandling i ett anmälnings-, registrerings- eller godkännandeförfarande, och där det visats att det finns skäl att hysa farhågor beträffande kemikaliens inverkan på människors hälsa eller miljön,

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

12. *kemikalie som är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner i en medlemsstat*: kemikalie som är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner genom en slutlig nationell lagstiftningsåtgärd i en medlemsstat,
13. *slutlig lagstiftningsåtgärd*: bindande rättsakt vars syfte är att förbjuda en kemikalie eller underkasta den stränga restriktioner,
14. *mycket farligt bekämpningsmedel*: en kemikalie som beretts för användning som bekämpningsmedel och som vid användning ger upphov till allvarliga hälso- eller miljöeffekter som kan konstateras inom kort tid efter en enstaka eller mångfaldig exponering,
15. *unionens tullområde*: det område som fastställs i artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾,
16. *export*:
- a) slutlig eller temporär export av en kemikalie som uppfyller villkoren i artikel 28.2 i EUF-fördraget, eller
- b) återexport av en kemikalie som inte uppfyller villkoren i artikel 28.2 i EUF-fördraget och som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde,
17. *import*: fysiskt införande i unionens tullområde av en kemikalie som genomgår ett annat tullförfarande än unionens externa transiteringsförfarande för befordran av varor genom unionens tullområde,
18. *exportör*: en fysisk eller juridisk person som är
- a) den person på vars vägnar en tulldeklaration avges, dvs. den person som vid tidpunkten för deklarationens godkännande har kontrakt med mottagaren i en part eller i ett annat land, och som har befogenhet att besluta om utförsel av kemikalien ur unionens tullområde,
- b) den person som har befogenhet att besluta om utförsel av kemikalien ur unionens tullområde, om inget exportavtal ingåtts eller om avtalsinnehavaren inte agerar för egen räkning, eller
- c) den part i ett avtal som är etablerad i unionen, när det avtal som exporten grundas på ger en person etablerad utanför unionen förfoganderätten över kemikalien,
19. *importör*: fysisk eller juridisk person som vid tidpunkten för importen till unionens tullområde är kemikaliens mottagare,
20. *konventionspart eller part*: stat eller regional organisation för ekonomisk integration som har förbundit sig att efterleva konventionen och för vilken konventionen har trätt i kraft,
21. *annat land*: land som inte är en part,
22. *kemikaliemyndigheten*: Europeiska kemikaliemyndigheten som inrättades enligt förordning (EG) nr 1907/2006,
23. *sekretariatet*: konventionens sekretariat, om inte något annat anges i denna förordning.

Artikel 4

Medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter

Varje medlemsstat ska utse den eller de myndigheter (*den utsedda nationella myndigheten* eller *de utsedda nationella myndigheterna*), som ska utföra de administrativa uppgifter som föreskrivs i denna förordning, om den inte redan har gjort detta innan denna förordning träder i kraft.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka myndigheter som utsetts senast den 17 november 2012, om de inte redan har gjort det innan denna förordning träder i kraft, samt underrätta kommissionen vid alla förändringar i fråga om den utsedda nationella myndigheten.

Artikel 5

Unionens deltagande i konventionen

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska gemensamt ansvara för unionens deltagande i konventionen, särskilt när det gäller tekniskt bistånd, informationsutbyte och frågor som gäller tvistlösning, deltagande i underställda organ och omröstning.

2. Kommissionen ska agera som gemensam utsedd myndighet för konventionens administrativa funktioner i samband med PIC-förfarandet, som företrädare för och i nära samarbete och samråd med medlemsstaternas samtliga utsedda nationella myndigheter.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

Kommissionen ska särskilt ha ansvaret för

- a) översändandet av unionens exportanmälningar till parter och andra länder enligt artikel 8,
- b) inlämnandet till sekretariatet av anmälningar om relevanta slutliga lagstiftningsåtgärder angående kemikalier för vilka PIC-anmälan ska ske enligt artikel 11,
- c) överlämnandet av information om andra slutliga lagstiftningsåtgärder angående kemikalier för vilka PIC-anmälan inte ska ske i enlighet med artikel 12,
- d) mottagandet av allmän information från sekretariatet.

Kommissionen ska även, i enlighet med artikel 13, översända unionens importsvar rörande kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet till sekretariatet.

Dessutom ska kommissionen samordna unionens arbete i alla tekniska frågor som rör följande:

- a) Konventionen.
- b) Förberedelserna inför den partskonferens som har inrättats genom artikel 18.1 i konventionen.
- c) Undersökningskommittén för kemikalier som har inrättats i enlighet med artikel 18.6 i konventionen (*undersökningskommittén för kemikalier*).
- d) Partskonferensens övriga underställda organ.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att unionen ska företrädas på ett lämpligt sätt i de olika organ som genomför konventionen.

Artikel 6

Kemikaliemyndighetens uppgifter

1. Kemikaliemyndigheten ska, utöver de uppgifter som den tilldelas enligt artiklarna 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 och 25, utföra följande uppgifter:
  - a) Den ska underhålla, vidareutveckla och regelbundet uppdatera en databas för export och import av farliga kemikalier (*databasen*).
  - b) Den ska göra databasen allmänt tillgänglig via sin webbplats.
  - c) Den ska, med kommissionens godkännande och efter samråd med medlemsstaterna, i tillämpliga fall tillhandahålla bistånd, teknisk och vetenskaplig vägledning och verktyg för industrin för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.
  - d) Den ska, med kommissionens godkännande, erbjuda medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter bistånd och

teknisk och vetenskaplig vägledning för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.

- e) När medlemsstaternas eller kommissionens experter i undersökningskommittén för kemikalier så begär ska den med tillgängliga resurser bidra till utarbetandet av de riktlinjer för beslut som avses i artikel 7 i konventionen och andra tekniska dokument som rör genomförandet av konventionen.
- f) Den ska på begäran förse kommissionen med tekniska och vetenskapliga data och bistå den för att säkerställa ett effektivt genomförande av denna förordning.
- g) Den ska på begäran förse kommissionen med tekniska och vetenskapliga data och bistå den i utövandet av dess uppgifter som gemensam utsedd myndighet för unionen.

2. Kemikaliemyndighetens sekretariat ska utföra de uppgifter som kemikaliemyndigheten tilldelas enligt denna förordning.

Artikel 7

Kemikalier för vilka exportanmälan ska ske, kemikalier för vilka PIC-anmälan ska ske och kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet

1. De kemikalier för vilka exportanmälan ska ske, de kemikalier för vilka PIC-anmälan ska ske och de kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet ska anges i bilaga I.
2. De kemikalier som förtecknas i bilaga I ska ingå i en eller flera av de tre grupper av kemikalier som anges i delarna 1, 2 och 3 i den bilagan.

För kemikalier som förtecknas i del 1 i bilaga I ska exportanmälan ske i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8, med detaljerade identifikationsuppgifter för ämnet, detaljerade uppgifter om vilken kategori och/eller underkategori för användning som restriktionerna gäller, vilken typ av restriktion det rör sig om samt annan lämplig information, särskilt eventuella undantag från kravet på exportanmälan.

För kemikalier som förtecknas i del 2 i bilaga I ska utöver exportanmälan i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8 även PIC-anmälan i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11 ske, med angivande av detaljerade identifikationsuppgifter för ämnet och detaljerade uppgifter om kategori för användning.

För kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I ska PIC-förfarandet tillämpas med angivande av kategori för användning och, när det är tillämpligt, annan information, särskilt eventuella krav på exportanmälan.

3. De förteckningar som anges i bilaga I ska göras tillgängliga för allmänheten via databasen.

Artikel 8

Exportanmälan till parter och andra länder

1. När det gäller ämnen som förtecknas i del 1 i bilaga I eller blandningar som innehåller de ämnena i en sådan koncentration att märkning krävs i enligt förordning (EG) nr 1272/2008 oberoende av om andra ämnen förekommer, ska punkterna 2–8 i denna artikel tillämpas oavsett kemikalien avsedda användning i den importerande parten eller i annat land.

2. När en exportör ska exportera en kemikalie som avses i punkt 1 från unionen till en part eller till ett annat land för första gången den dag kemikalien kom att omfattas av denna förordning eller senare, ska exportören senast 35 dagar före det beräknade datumet för exporten anmäla detta till den utsedda nationella myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad (*exportörens medlemsstat*). Därefter ska exportören senast 35 dagar före exporten anmäla den första exporten varje kalenderår av kemikalien till den utsedda nationella myndigheten. Anmälningarna ska uppfylla de informationskrav som anges i bilaga II och göras tillgängliga för kommissionen och medlemsstaterna via databasen.

Den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat ska kontrollera att anmälan innehåller de uppgifter som anges i bilaga II och, om anmälan är fullständig, vidarebefordra den till kemikaliemyndigheten senast 25 dagar före det beräknade datumet för exporten.

Kemikaliemyndigheten ska, på kommissionens vägnar, sända anmälan till den utsedda nationella myndigheten i den importerande parten eller den behöriga myndigheten i ett annat importerande land och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de får denna anmälan senast 15 dagar före den första planerade exporten av kemikalien och därefter senast 15 dagar före den första exporten av kemikalien varje kalenderår.

Kemikaliemyndigheten ska registrera alla exportanmälningar i sin databas och tilldela dem ett referensnummer för identifikation. Kemikaliemyndigheten ska också göra en uppdaterad förteckning för varje kalenderår över berörda kemikalier och importerande parter och andra länder tillgänglig för allmänheten och medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter, beroende på vad som är lämpligt, via databasen.

3. Kemikaliemyndigheten ska, på kommissionens vägnar, skicka en andra anmälan om den inte inom 30 dagar efter avsändandet av den första exportanmälan efter det att kemikalien förtecknats i del 1 i bilaga I har fått en bekräftelse från den importerande parten eller från annat land på att anmälan har mottagits. Kemikaliemyndigheten ska, på kommissionens vägnar, göra rimliga ansträngningar för att se till att den andra anmälan når den utsedda nationella myndigheten i den importerande parten eller den behöriga myndigheten i annat importerande land.

4. En ny exportanmälan ska ske i enlighet med punkt 2 för export som sker efter ikraftträdandet av ändringar av unionslagstiftning om saluföring, användning eller märkning av de

berörda ämnena, samt när den aktuella blandningens sammansättning har ändrats på ett sådant sätt att blandningens märkning ändras. Den nya anmälan ska uppfylla de informationskrav som anges i bilaga II, och det ska framgå att det är en ändring av en tidigare anmälan.

5. Den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat får, vid en motiverad ansökan från exportören eller den importerande parten eller det andra landet och i samråd med kommissionen, som bistås av kemikaliemyndigheten, helt eller delvis medge undantag från de skyldigheter som anges i punkterna 2, 3 och 4 om exporten av en kemikalie sammanhänger med en nödsituation där varje dröjsmål kan äventyra människors hälsa eller miljön i den importerande parten eller ett annat land. Ett beslut om ansökan ska anses ha fattats i samråd med kommissionen, om kommissionen inte har avgett ett avvikande svar senast 10 dagar efter det att medlemsstatens utsedda nationella myndighet har tillsänt kommissionen uppgifter om ansökan.

6. Utan att det påverkar de skyldigheter som anges i artikel 19.2 ska de skyldigheter som anges i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel upphöra när samtliga följande villkor har uppfyllts:

- Kemikalien har blivit en kemikalie som omfattas av PIC-förfarandet.
- Det importerande landet är part i konventionen och har lämnat ett svar i enlighet med artikel 10.2 i konventionen till sekretariatet om huruvida landet kommer att godkänna import av kemikalien eller ej.
- Kommissionen har informerats av sekretariatet om svaret och vidarebefordrat det till medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten.

Utan hinder av första stycket i denna punkt ska de skyldigheter som anges i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel inte upphöra om det importerande landet är part i konventionen, och uttryckligen kräver att exporterande parter även fortsättningsvis gör exportanmälan, t.ex. genom sitt importbeslut eller på annat sätt.

Utan att det påverkar de skyldigheter som anges i artikel 19.2 ska de skyldigheter som anges i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel även upphöra när båda följande villkor har uppfyllts:

- Den utsedda nationella myndigheten i den importerande parten eller den behöriga myndigheten i annat importerande land har gjort ett undantag från kravet att den ska underlättas innan kemikalien exporteras.

b) Kommissionen har fått denna information från sekretariatet eller den utsedda nationella myndigheten i den importerande parten eller den behöriga myndigheten i det andra importerande landet, och har vidarebefordrat informationen till medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten, som har gjort den tillgänglig via databasen.

7. Kommissionen, medlemsstaternas berörda utsedda nationella myndigheter, kemikaliemyndigheten och exportörerna ska på begäran ge importerande parter och andra länder tillgänglig kompletterande information om exporterade kemikalier.

8. Medlemsstaterna får på ett transparent sätt ta ut en administrativ avgift av exportörerna för exportanmälan och för varje begäran om uttryckligt medgivande som ska motsvara deras kostnader för att utföra de uppgifter som föreskrivs i punkterna 2 och 4 i den här artikeln och i artikel 14.6 och 14.7.

Artikel 9

Exportanmälningar från parter och andra länder

1. Exportanmälningar som kemikaliemyndigheten får från en parts utsedda nationella myndigheter eller från de behöriga myndigheterna i ett annat land angående export till unionen av kemikalier vars tillverkning, användning, hantering, förbrukning, transport eller försäljning är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner enligt partens eller det andra landets lagstiftning, ska inom 15 dagar från det att kemikaliemyndigheten tog emot en sådan anmälan finnas tillgängliga via databasen.

Kemikaliemyndigheten ska, på kommissionens vägnar, bekräfta mottagandet av den första exportanmälan för varje kemikalie från respektive part eller annat land.

De utsedda nationella myndigheterna i den medlemsstat som tar emot den importen ska inom 10 dagar från dess mottagande få en kopia av anmälan av kemikaliemyndigheten tillsammans med all tillgänglig information. Andra medlemsstater ska på begäran erhålla kopior.

2. När kommissionen eller en medlemsstats utsedda nationella myndigheter tar emot en exportanmälan från en parts utsedda nationella myndigheter eller från behöriga myndigheter i ett annat land, direkt eller indirekt, ska anmälan och all tillgänglig information omedelbart vidarebefordras till kemikaliemyndigheten.

Artikel 10

Information om export och import av kemikalier

1. En exportör av nedanstående ämnen och/eller blandningar och/eller varor:

a) ämnen som förtecknas i bilaga I,

b) blandningar som innehåller sådana ämnen i en koncentration som medför krav på märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 oberoende av om andra ämnen förekommer, eller

c) varor som innehåller ämnen som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I i oreagerad form eller blandningar som innehåller sådana ämnen i en koncentration som medför krav på märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 oberoende av om andra ämnen förekommer,

ska under det första kvartalet varje år informera den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat om vilken kvantitet av kemikalien, som enskilt ämne och del av en blandning eller av en vara, som har levererats till varje part eller annat land under det föregående året. Den informationen ska åtföljas av en förteckning med namn och adress över varje fysisk eller juridisk person som importerar kemikalien till en part eller annat land till vilken eller vilket leverans ägde rum under samma period. Informationen ska omfatta en separat förteckning av export som sker enligt artikel 14.7.

Importörer i unionen ska tillhandahålla motsvarande information för de kvantiteter som importeras till unionen.

2. På begäran av kommissionen, som består av kemikaliemyndigheten, eller av den utsedda nationella myndigheten i sin medlemsstat ska exportören eller importören tillhandahålla sådan ytterligare information om kemikalien som behövs för genomförandet av denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla kemikaliemyndigheten samlad information i enlighet med bilaga III. Kemikaliemyndigheten ska sammanfatta den informationen på unionsnivå och göra icke-konfidentiell information tillgänglig för allmänheten via databasen.

Artikel 11

Anmälan om kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner enligt konventionen

1. Kommissionen ska skriftligen underrätta sekretariatet om de kemikalier som förtecknas i bilaga I del 2 för vilka PIC-anmälan ska ske.

2. När nya kemikalier läggs till i bilaga I del 2 enligt artikel 23.2 andra stycket ska kommissionen underrätta sekretariatet om dessa kemikalier. Denna PIC-anmälan ska ske så snart som möjligt efter det att en slutlig lagstiftningsåtgärd har antagits på unionsnivå angående förbud mot eller stränga restriktioner för kemikalien, dock senast 90 dagar efter det att den slutliga lagstiftningsåtgärden ska börja tillämpas.

3. PIC-anmälan ska innehålla all den information som krävs enligt bilaga IV.

4. Kommissionen ska vid fastställandet av prioriteringarna för anmälningarna beakta huruvida kemikalien redan är förtecknad i del 3 i bilaga I, i vilken utsträckning informationskraven i bilaga IV kan uppfyllas och hur allvarliga riskerna med kemikalien är, särskilt för utvecklingsländer.

Om det för en kemikalie enligt kriterierna ska ske en PIC-anmälan men informationen inte innehåller alla de uppgifter som anges i bilaga IV, ska kända exportörer och importörer på kommissionens begäran tillhandahålla all den relevanta information de har tillgång till, även information från nationella eller internationella program för kemikaliekontroll, inom 60 dagar efter det att begäran inkommit.

5. Om en slutlig lagstiftningsåtgärd som anmälts i enlighet med punkterna 1 eller 2 ändras ska kommissionen skriftligen underrätta sekretariatet så snart som möjligt efter det att den nya slutliga lagstiftningsåtgärden antagits, dock senast 60 dagar efter det att den nya slutliga lagstiftningsåtgärden ska börja tillämpas.

Kommissionen ska tillhandahålla all relevant information som inte fanns tillgänglig när den ursprungliga anmälan i enlighet med punkterna 1 respektive 2 gjordes.

6. På begäran av en part eller sekretariatet ska kommissionen i möjligaste mån tillhandahålla ytterligare information om kemikalien eller om den slutliga lagstiftningsåtgärden.

Medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten ska på begäran bistå kommissionen i den utsträckning som behövs för att samlas in den informationen.

7. Kommissionen ska omedelbart till medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten vidarebefordra information som den erhåller från sekretariatet om kemikalier som en annan part har anmält som förbjudna eller underkastade stränga restriktioner.

När det är lämpligt ska kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten bedöma behovet av att föreslå åtgärder på unionsnivå för att undvika oacceptabla risker för människors hälsa eller miljön i unionen.

8. När en medlemsstat vidtar nationella slutliga lagstiftningsåtgärder i enlighet med relevant unionslagstiftning för att förbjuda en kemikalie eller underkasta en kemikalie stränga restriktioner ska den lämna relevant information till kommissionen. Kommissionen ska göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna. Medlemsstaterna får inom fyra veckor efter det att denna information gjorts tillgänglig sända kommentarer om en eventuell PIC-anmälan, särskilt innehållande relevant information om hur kemikalien behandlas i deras nationella lagstiftning, till kommissionen och till den medlemsstat som har anmält den nationella slutliga lagstiftningsåtgärden. Efter det att kommentarerna behandlats ska den anmälände medlemsstaten informera kommissionen om huruvida kommissionen måste

a) göra en PIC-anmälan till sekretariatet, enligt denna artikel, eller

b) lämna information till sekretariatet, enligt artikel 12.

Artikel 12

Information som ska skickas till sekretariatet om kemikalier som är förbjudna eller underkastade stränga restriktioner men för vilka PIC-anmälan inte ska ske

Om en kemikalie förtecknas enbart i del 1 i bilaga I eller om en medlemsstat har lämnat information enligt artikel 11.8 b ska kommissionen informera sekretariatet om de relevanta slutliga lagstiftningsåtgärderna, så att sekretariatet får möjlighet att sprida informationen på lämpligt sätt till övriga parter i konventionen.

Artikel 13

Skyldigheter vid import av kemikalier

1. Kommissionen ska till medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten omedelbart vidarebefordra de riktlinjer för beslut som den erhåller från sekretariatet.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett importbeslut i form av ett slutligt eller ett interimistiskt importsvar på unionens vägnar angående framtida import av den berörda kemikalien. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 27.2. Kommissionen ska vidarebefordra beslutet till sekretariatet så snart som möjligt, dock senast nio månader efter den dag då sekretariatet skickat riktlinjerna för beslut.

Om det införs ytterligare restriktioner i unionslagstiftningen för en kemikalie eller om restriktioner ändras, ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett ändrat importbeslut. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 27.2. Kommissionen ska vidarebefordra det ändrade importbeslutet till sekretariatet.

2. När det rör sig om en kemikalie som är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner av en eller flera medlemsstater ska kommissionen, på skriftlig begäran från medlemsstaten i fråga, ta hänsyn till denna information i sitt importbeslut.

3. Ett importbeslut enligt punkt 1 ska avse den eller de kategorier som anges för kemikalien i riktlinjerna för beslut.

4. När kommissionen vidarebefordrar ett importbeslut till sekretariatet ska det åtföljas av en beskrivning av de lagar och administrativa bestämmelser som ligger till grund för det.

5. Medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter ska inom sina respektive ansvarsområden göra de importbeslut som avses i punkt 1 tillgängliga för berörda parter, i enlighet med de lagar och administrativa bestämmelser som gäller för myndigheten. Kemikaliemyndigheten ska göra importbesluten enligt punkt 1 allmänt tillgängliga via databasen.

6. När det är lämpligt ska kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten bedöma behovet av att föreslå åtgärder på unionsnivå för att undvika oacceptabla risker för människors hälsa eller miljön i unionen, med beaktande av informationen i riktlinjerna för beslut.

Artikel 14

Andra skyldigheter vid export av kemikalier än exportanmälan

1. När kommissionen från sekretariatet får information i form av cirkulär eller på annat sätt om kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet och om importerande parter beslutat om importvillkor för dessa kemikalier, ska kommissionen omedelbart vidarebefordra informationen till medlemsstaterna, kemikaliemyndigheten och europeiska branschorganisationer. Kommissionen ska också till medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten omedelbart vidarebefordra information om fall där svar i enlighet med artikel 10.2 i konventionen inte har lämnats. Kemikaliemyndigheten ska tilldela varje importbeslut ett referensnummer och hålla alla uppgifter om dessa beslut tillgängliga för allmänheten via databasen, och ge informationen till den som begär det.

2. Kommissionen ska tilldela var och en av de kemikalier som anges i bilaga I ett klassificeringsnummer i Europeiska unionens kombinerade nomenklatur. Dessa nummer ska vid behov anpassas till ändringar beträffande de berörda kemikalier i Harmoniserade systemets nomenklatur (Världstullorganisationen) eller i kombinerade nomenklaturen (Europeiska unionen).

3. Medlemsstaterna ska vidarebefordra information och beslut de får från kommissionen enligt punkt 1 till dem som berörs inom medlemsstatens jurisdiktion.

4. Exportörerna ska följa besluten i importsvaren senast sex månader efter det att sekretariatet först har informerat kommissionen om sådana beslut enligt punkt 1.

5. Kommissionen, som bistås av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna ska på begäran och på lämpligt sätt ge råd till importerande parter och bistå dem med att skaffa ytterligare information som de behöver för att utarbeta ett svar till sekretariatet beträffande importen av en bestämd kemikalie.

6. Kemikalier som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I eller blandningar som innehåller sådana ämnen i en koncentration som medför krav på märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 oberoende av om andra ämnen förekommer, får, oavsett kemikalien avsedda användning i den importerande parten eller det importerande landet, bara exporteras om följande villkor uppfylls:

a) Exportören har sökt och erhållit ett uttryckligt medgivande för import genom den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat i samråd med kommissionen, som bistås av kemikaliemyndigheten, och den utsedda nationella myndigheten i den importerande parten eller behörig myndighet i annat importerande land.

b) När det gäller kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I anges det i det senaste cirkuläret som sekretariatet gett ut i enlighet med punkt 1 att den importerande parten har gett sitt medgivande till importen.

När det gäller kemikalier som förtecknas i del 2 i bilaga I och som ska exporteras till OECD-länder, får den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat, på exportörens begäran, i samråd med kommissionen och från fall till fall, besluta att inget uttryckligt medgivande krävs om kemikalien vid import till OECD-landet i fråga är licenserad, registrerad eller tillåten i det OECD-landet.

När uttryckligt medgivande har sökts enligt första stycket led a och kemikaliemyndigheten inte har erhållit något svar på denna förfrågan inom 30 dagar, ska kemikaliemyndigheten på kommissionens vägnar skicka en påminnelse om inte kommissionen eller den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat fått ett svar som vidarebefordrats till kemikaliemyndigheten. Om det efter ytterligare 30 dagar fortfarande inte har kommit in något svar, får kemikaliemyndigheten vid behov skicka ytterligare påminnelser.

7. När det gäller kemikalier som förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I får den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat, i samråd med kommissionen som bistås av kemikaliemyndigheten från fall till fall och med förbehåll för andra stycket, besluta att exporten får äga rum, om det inte finns något bevis från officiella källor för att den importerande parten eller ett annat land har vidtagit en slutlig lagstiftningsåtgärd för att förbjuda eller införa stränga restriktioner för användningen av kemikalien och om, efter det att alla skäliga ansträngningar gjorts, inget svar på en ansökan om uttryckligt medgivande i enlighet med punkt 6 a har mottagits inom 60 dagar samt om ett av följande villkor har uppfyllts:

a) Det finns bevis från officiella källor i den importerande parten eller det andra landet att kemikalien är licenserad, registrerad eller tillåten.

b) Den avsedda användning som anges i exportanmälan och som skriftligen bekräftats av den fysiska eller juridiska person som importerar kemikalien till en part eller annat land omfattas inte av någon av de kategorier för vilka kemikalien förtecknas i del 2 eller 3 i bilaga I, och det finns bevis från officiella källor att kemikalien under de senaste fem åren har använts i eller importerats till den berörda importerande parten eller ett berört annat land.

När det gäller kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I får export som grundas på att villkoret enligt led b är uppfyllt inte äga rum om kemikalien i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 har klassificerats som cancerogen i kategorierna 1A eller 1B, mutagen i kategorierna 1A eller 1B eller reproduktionstoxisk i kategorierna 1A eller 1B, eller om kemikalien uppfyller kriterierna i bilaga XIII till förordning (EG) nr 1907/2006 för långlivade, bioackumulerande och toxiska ämnen eller mycket långlivade och mycket bioackumulerande ämnen.

Då beslut fattas om export av kemikalier som förtecknas i del 3 i bilaga I ska den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat i samråd med kommissionen, som består av kemikaliemyndigheten, beakta den effekt som användningen av kemikalien i den importerande parten eller i annat land kan ha på människors hälsa eller miljön, samt till kemikaliemyndigheten överlämna relevant dokumentation som ska hållas tillgänglig via databasen.

8. Kommissionen ska i samråd med de berörda medlemsstaterna regelbundet se över giltigheten hos varje uttryckligt medgivande som erhållits i enlighet med punkt 6 a eller ett beslut om att exporten får äga rum i avsaknad av uttryckligt medgivande enligt punkt 7 på följande sätt:

- a) För varje uttryckligt medgivande som erhållits enligt punkt 6 a ska ett nytt uttryckligt medgivande krävas innan det tredje kalenderåret efter det att medgivandet gavs löper ut, såvida inget annat anges i villkoren för medgivandet.
- b) Varje beslut om att exporten får äga rum utan uttryckligt medgivande enligt punkt 7 ska gälla i högst tolv månader om inget svar under tiden har mottagits på en begäran; när den tidsfristen löper ut ska uttryckligt medgivande krävas.

I fall som omfattas av första stycket led a får emellertid exporten, efter det att tidsfristen i fråga har löpt ut, i väntan på ett svar på en ny begäran om uttryckligt medgivande, fortsätta i ytterligare tolv månader.

9. Kemikaliemyndigheten ska i databasen alltid registrera en begäran om uttryckligt medgivande, de svar som inkommer och beslut om att exporten får äga rum utan uttryckligt medgivande, inklusive den dokumentation som avses i punkt 7 tredje stycket. Varje uttryckligt medgivande som erhållits respektive beslut om att exporten får äga rum utan uttryckligt medgivande ska tilldelas ett referensnummer och ska förtecknas tillsammans med all relevant information om villkor, som t.ex. giltighetsdatum. Uppgifter som inte är konfidentiella ska göras tillgängliga för allmänheten via databasen.

10. Kemikalier får inte exporteras senare än sex månader före sista förbrukningsdag, när sådan anges eller kan härledas från

tillverkningsdagen, såvida inte detta är ogenomförbart på grund av kemikalien egenskaper. I synnerhet ska exportörer av bekämpningsmedel minimera risken för att oanvändbara lager av utgångna produkter skapas genom att förpacka bekämpningsmedlet i behållare av optimal storlek och på ett optimalt sätt.

11. Exportörer av bekämpningsmedel ska även se till att märkningen innehåller särskild information om lagring och lagringsstabilitet vid de klimatförhållanden som råder i den importerande parten eller i annat land. De ska vidare se till att exporterade bekämpningsmedel uppfyller unionslagstiftningens renhetsspecifikationer.

Artikel 15

Export av vissa kemikalier och varor

1. Varor ska omfattas av exportanmälningsförfarandet i artikel 8 om de innehåller

- a) ämnen som finns förtecknade i del 2 eller 3 i bilaga I i oreagerad form, eller
- b) blandningar som innehåller sådana ämnen i en koncentration som medför krav på märkning enligt förordning (EG) nr 1272/2008 oberoende av om andra ämnen förekommer.

2. Kemikalier och varor som anges i bilaga V och vars användning är förbjuden i unionen av hänsyn till skyddet av människors hälsa eller miljön får inte exporteras.

Artikel 16

Information om transitering

1. Konventionsparter som begär information om transitering av kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet ska, tillsammans med den information som konventionsparter har begärt genom sekretariatet, förtecknas i bilaga VI.

2. När en kemikalie som förtecknas i del 3 i bilaga I ska transporteras genom en i bilaga VI angiven konventionsparts territorium, ska exportören i möjligaste mån ge den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat den information som konventionsparterna enligt bilaga VI begär, vilket ska göras senast 30 dagar före den första transiteringen och senast åtta dagar före varje följande transitering.

3. Den utsedda nationella myndigheten i exportörens medlemsstat ska till kommissionen, med en kopia till kemikaliemyndigheten, vidarebefordra den information som exportören tillhandahållit i enlighet med punkt 2 tillsammans med all tillgänglig ytterligare information.

4. Kommissionen ska vidarebefordra den information som erhållits enligt punkt 3 till den utsedda nationella myndigheten i den konventionspart som begärt informationen tillsammans med all tillgänglig ytterligare information senast 15 dagar före den första transiteringen och före varje följande transitering.

Artikel 17

Information som ska åtfölja exporterade kemikalier

1. Kemikalier som är avsedda för export ska omfattas av de bestämmelser om förpackning och märkning som fastställts i eller följer av förordning (EG) nr 1107/2009, direktiv 98/8/EG och förordning (EG) nr 1272/2008, eller annan relevant unionslagstiftning.

Det första stycket ska gälla under förutsättning att dessa bestämmelser inte strider mot den importerande partens eller ett annat lands särskilda krav.

2. Sista förbrukningsdag och tillverkningsdatum ska i lämpliga fall anges på märkningen av de kemikalier som avses i punkt 1 eller som förtecknas i bilaga I, och vid behov ska sista förbrukningsdag anges för olika klimatzoner.

3. De kemikalier som avses i punkt 1 ska vid export åtföljas av ett säkerhetsdatablad i enlighet med förordning (EG) nr 1907/2006. Exportören ska skicka säkerhetsdatabladet till varje fysisk eller juridisk person som importerar kemikalien till en part eller annat land.

4. Informationen på märkningen och i säkerhetsdatabladet ska i möjligaste mån lämnas på de officiella språken eller på ett eller flera av de viktigaste språken i destinationslandet eller i det område där kemikalien är avsedd att användas.

Artikel 18

Skyldigheter för medlemsstaternas myndigheter beträffande kontroll av import och export

1. Varje medlemsstat ska utse myndigheter, till exempel tullmyndigheter, som ska vara ansvariga för kontrollen av import och export av de kemikalier som förtecknas i bilaga I, om den inte redan har gjort detta innan denna förordning träder i kraft.

Kommissionen, som bistås av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna ska arbeta målinriktat och samordnat när de kontrollerar att exportörerna följer bestämmelserna i denna förordning.

2. Det forum för informationsutbyte om verkställighet som inrättas genom förordning (EG) nr 1907/2006 ska utnyttjas för

samordning av ett nätverk av medlemsstaternas myndigheter med ansvar för tillsynen av denna förordning.

3. De regelbundna rapporter om tillämpningen av förfarandena som medlemsstaterna ska lämna enligt artikel 22.1 ska innehålla närmare uppgifter om den verksamhet som medlemsstaternas myndigheter utför i detta avseende.

Artikel 19

Exportörernas ytterligare skyldigheter

1. Exportörerna av kemikalier som omfattas av de skyldigheter som anges i artikel 8.2 och 8.4 ska ange tillämpliga referensnummer i den exportdeklaration (fält 44 i de administrativa enhetsdokumenten eller motsvarande uppgift i en elektronisk exportdeklaration) som avses i artikel 161.5 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Exportörer av kemikalier som omfattas av undantag enligt artikel 8.5 från de skyldigheter som anges i punkterna 2 och 4 i den artikeln eller kemikalier för vilka dessa skyldigheter har upphört i enlighet med artikel 8.6 ska erhålla ett särskilt referensnummer för identifikation via databasen och ange detta referensnummer i sin exportdeklaration.

3. På begäran av kemikaliemyndigheten ska exportörerna använda databasen för att lämna sådan information som krävs för att de ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 20

Informationsutbyte

1. Kommissionen, som bistås av kemikaliemyndigheten, och medlemsstaterna ska vid behov underlätta tillhandahållandet av vetenskaplig, teknisk, ekonomisk och juridisk information om de kemikalier som omfattas av denna förordning, inbegripet information om toxikologi, ekotoxikologi och säkerhet.

Kommissionen ska, vid behov med stöd av medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten, i förekommande fall se till att

- a) allmänt tillgänglig information om lagstiftningsåtgärder som berör konventionens syften tillhandahålls,
- b) parter och andra länder tillhandahålls information, direkt eller via sekretariatet, om sådana åtgärder som avsevärt begränsar en eller flera användningar av en kemikalie.

2. Kommissionen, medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten ska komma överens om hur konfidentiell information som erhållits från en part eller annat land ska skyddas.

3. När det gäller informationsflödet enligt denna förordning, och utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾, ska åtminstone följande information inte betraktas som konfidentiell:

- a) Information som anges i bilagorna II och IV.
  - b) Information som förekommer i de säkerhetsdatablad som avses i artikel 17.3.
  - c) Sista förbrukningsdag för en kemikalie.
  - d) Tillverkningsdatum för en kemikalie.
  - e) Information om säkerhetsåtgärder, inbegripet riskklassificering, risktyp och säkerhetsråd.
  - f) Sammanfattande resultat av toxikologiska och ekotoxikologiska tester.
  - g) Information om hur kemikalieförpackningar ska hanteras efter det att de tömts på sitt innehåll.
4. Kemikaliemyndigheten ska vartannat år göra en sammanställning av den överförda informationen.

Artikel 21

Tekniskt bistånd

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter och kemikaliemyndigheten, med beaktande av särskilt de behov som utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi har, främja tekniskt bistånd, bl.a. i form av utbildning, för utveckling av den infrastruktur, kapacitet och sakkunskap som krävs för att kunna hantera kemikalier korrekt under kemikalien hela livscykel.

Tekniskt bistånd ska främjas för att ge dessa länder möjlighet att tillämpa konventionen, särskilt genom tillhandahållande av teknisk information om kemikalier, främjande av expertutbyte, stöd till inrättande eller drift av utsedda nationella myndigheter samt tillhandahållande av teknisk expertis för identifiering av farliga beredningar av bekämpningsmedel och för utarbetande av anmälningar till sekretariatet.

Kommissionen och medlemsstaterna ska delta aktivt i internationella åtgärder för kapacitetsuppbyggnad inom kemikaliehantering, genom att tillhandahålla information om de projekt som

de stöder eller finansierar i syfte att förbättra kemikaliehanteringen i utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi. Kommissionen och medlemsstaterna ska också överväga att stödja icke-statliga organisationer.

Artikel 22

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten ska vart tredje år informera kommissionen om tillämpningen av de förfaranden som anges i denna förordning, däribland tullkontroller, överträdelse, sanktioner och avhjälpan insatser, beroende på vad som är lämpligt. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som i förväg fastställer ett gemensamt format för rapportering. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 27.2.

2. Kommissionen ska vart tredje år sammanställa en rapport om fullgörandet av de uppgifter enligt denna förordning som kommissionen ansvarar för och ska införliva den i en sammanfattande rapport tillsammans med en sammanställning av den information från medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten som avses i punkt 1. En sammanfattning av rapporten ska offentliggöras på internet och vidarebefordras till Europaparlamentet och rådet.

3. När det gäller den information som lämnas enligt punkterna 1 och 2 ska kommissionen, medlemsstaterna och kemikaliemyndigheten iaktta de skyldigheter som gäller för skyddet av konfidentiella data och av äganderätten till data.

Artikel 23

Uppdatering av bilagorna

1. Kommissionen ska minst en gång om året se över kemikalieförteckningen i bilaga I med beaktande av utvecklingen i unionsrätten och enligt konventionen.

2. Vid bedömningen av huruvida en slutlig lagstiftningsåtgärd på unionsnivå utgör ett förbud eller en sträng restriktion ska åtgärdens konsekvenser bedömas med utgångspunkt i underkategorierna till kategorierna "bekämpningsmedel" och "industrikemikalier". Om den slutliga lagstiftningsåtgärden innebär ett förbud eller stränga restriktioner för användningen av en kemikalie inom någon av underkategorierna ska kemikalien förtecknas i del 1 i bilaga I.

Vid bedömningen av huruvida en slutlig lagstiftningsåtgärd på unionsnivå utgör ett förbud eller en sträng restriktion så att det för en kemikalie ska ske en PIC-anmälan enligt artikel 11, ska åtgärdens konsekvenser bedömas med utgångspunkt i kategorierna "bekämpningsmedel" och "industrikemikalier". Om den slutliga lagstiftningsåtgärden innebär ett förbud eller stränga restriktioner för en kemikalie inom någon av kategorierna ska kemikalien även förtecknas i del 2 i bilaga I.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

3. Beslut om att en kemikalie ska förtecknas i bilaga I, eller om att det föreligger behov av att ändra befintliga uppgifter om kemikalien i bilagan, ska fattas utan onödigt dröjsmål.

4. I syfte att anpassa denna förordning till den tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 med avseende på följande åtgärder:

- a) Införande av en kemikalie i del 1 eller 2 i bilaga I i enlighet med punkt 2 i denna artikel med anledning av slutliga lagstiftningsåtgärder på unionsnivå och andra ändringar av bilaga I, inbegripet ändring av befintliga uppgifter.
- b) Införande av en kemikalie som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar ⁽¹⁾ i del 1 i bilaga V.
- c) Införande av en kemikalie som redan omfattas av exportförbud på unionsnivå i del 2 i bilaga V.
- d) Ändringar av uppgifterna i bilaga V.
- e) Ändringar av bilagorna II, III, IV och VI.

Artikel 24

Kemikaliemyndighetens budget

1. Vid tillämpning av denna förordning ska kemikaliemyndighetens inkomster bestå av

- a) ett bidrag från unionen som tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt),
- b) eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna,

2. Inkomster och utgifter för verksamhet enligt denna förordning och för verksamhet enligt andra förordningar ska behandlas separat, i olika avsnitt i kemikaliemyndighetens budget.

Kemikaliemyndigheten ska använda sina inkomster enligt punkt 1 för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

3. Kommissionen ska undersöka om det är lämpligt att kemikaliemyndigheten tar ut en avgift för tjänster som tillhandahålls åt exportörerna inom fem år från den 1 mars 2014 och, vid behov, lägga fram ett förslag om detta.

Artikel 25

Format och programvara för inlämnande av information till kemikaliemyndigheten

Kemikaliemyndigheten ska ange format och programvarupaket och se till att de kostnadsfritt finns tillgängliga på dess webbplats för inlämnande av all information till kemikaliemyndigheten. Medlemsstaterna och andra parter som omfattas av denna förordning ska använda dessa format och paket när de lämnar information till kemikaliemyndigheten i enlighet med denna förordning.

Artikel 26

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23.4 ska ges till kommissionen för en period av fem år från den 1 mars 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 23.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 133 i förordning (EG) nr 1907/2006. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 7.

*Artikel 28***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att förordningen tillämpas korrekt. De sanktioner som föreskrivs måste vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om dessa bestämmelser senast den 1 mars 2014, om de inte redan har gjort det innan denna förordning träder i kraft, och utan dröjsmål informera kommissionen om varje senare ändring av dem.

*Artikel 29***Övergångsperiod för klassificering, märkning och förpackning av kemikalier**

Hänvisningar i denna förordning till förordning (EG) nr 1272/2008 ska i lämpliga fall tolkas som hänvisning till den unionslagstiftning som är tillämplig med stöd av artikel 61 i den förordningen och i enlighet med den tidsplan som fastställs i den.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

*Artikel 30***Upphävande**

Förordning (EG) nr 689/2008 ska upphöra att gälla från och med den 1 mars 2014.

Hänvisningar till förordning (EG) nr 689/2008 ska tolkas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

*Artikel 31***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 mars 2014.

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER KEMIKALIER

(som avses i artikel 7)

DEL 1

Kemikalier för vilka exportanmälan ska ske

(som avses i artikel 8)

Om en kemikalie som anges i denna del av bilagan också omfattas av PIC-förfarandet behöver inte någon exportanmälan i enlighet med artikel 8.2, 8.3 och 8.4 göras om de krav som anges i artikel 8.6 första stycket b och c är uppfyllda. Dessa kemikalier markeras i förteckningen med #, och förtecknas för enkelhetens skull även i del 3 i denna bilaga.

Det bör även noteras att kemikalier som är upptagna i denna del av bilagan och för vilka PIC-anmälan ska göras på grund av arten av unionens slutliga lagstiftningsåtgärd också finns upptagna i del 2 i denna bilaga. Sådana kemikalier markeras med ett +-tecken i nedanstående förteckning.

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
1,1,1-Trikloretan	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-Dibrometan (etylendibromid) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
1,2-Dikloretan (etylendiklorid) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Cis- 1,3-Diklorpropen (cis) ((1Z)-1,3-diklorprop-1-en)	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-Diklorpropen (†) (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
2-Aminobutan	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-Naflylamin (naftalen-2-amin) och salter därav (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 med flera	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 med flera	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
2-Naflyloxiättiksyra	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T samt salter och estrar därav (#)	93-76-5 med flera	202-273-3 med flera	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
4-Aminobifenyl (bifenyl-4-amin) och salter därav (*)	92-67-1, 2113-61-3 med flera	202-177-1 med flera	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-Nitrobifenyl (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Acefat (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Acifluorfen	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alaklor (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldikarb (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametryn	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitraz (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Antrakinson (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Arsenikföreningar				p(2)	sr	
Asbestfibrer (*):	1332-21-4 med flera					Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Krokidolit (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amosit (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofyllit (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Aktinolit (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremolit (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Krysotil (*)	12001-29-5 eller 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atrazin (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Azinfosetyl	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Azinfosmetyl (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfurakarb (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Bensultap	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Bensen (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Bensidin och salter därav (*) Derivat av bensidin (*)	92-87-5, 36341-27-2 med flera	202-199-1, 252-984-8 med flera	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapakryl (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Butralin (*)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00		b	
Kadmium och kadmiumföreningar	7440-43-9 med flera	231-152-8 med flera	8107 3206 49 30 med flera	i(1)	sr	
Kadusafos (*)	95465-99-9	finns inte	2930 90 85	p(1)	b	
Kalciferol	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Kaptafol (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Karbaryl (*)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Karbofuran (*)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Koltetraklorid	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Karbosulfan (*)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Kartap	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Kinometionat	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Klorater (*)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Klordimeform (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Klorfenapyr (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Klorfenvinfos	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Klormefos	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Klorbensilat (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Kloroform	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Klortaldimetyl (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Klozolinat (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Kolekalciferol	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Kumafuryl	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Kreosot och kreosotliknande ämnen	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Krimidin	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Cyanamid (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Cyanazin	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Cyhalotrin	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (dibutyltennväteborat/-dioxastannaboretan-4-ol)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Diazinon (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Diklobenil (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Dikloran (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Diklorvos (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dikofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dikofol innehållande < 78 % p, p'-dikofol eller 1 g/kg DDT och DDT-liknande föreningar (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimetenamid (*)	87674-68-8	finns inte	2934 99 90	p(1)	b	
Dinikonazol-M (*)	83657-18-5	finns inte	2933 99 80	p(1)	b	
Dinitro-o-kresol (DNOC) och dess salter (t.ex. ammoniumsolt, kaliumsolt och natriumsolt) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Dinobuton	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinoseb samt salter och estrar av dinoseb (#)	88-85-7 med flera	201-861-7 med flera	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Dinoterb (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenylamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Pulverberedningar som innehåller en kombination av: minst 7 % benomyl,	 17804-35-2	 241-775-7	3808 99 90 2933 99 90	 p(1)	 b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
minst 10 % karbofuran, och minst 15 % tiram (#)	1563-66-2 137-26-8	216-353-0 205-286-2	2932 99 85 2930 30 00	p(2)	b	
Endosulfan (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Etalfluralin (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Etion	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Etoxikin (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Etylenoxid (Oxiran) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Fenarimol (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitroton (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenpropatrin	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fention (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Fentinacetat (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentinhydroxid (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvalerat	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Fluoracetamid (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Flurenol	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidol (*)	56425-91-3	finns inte	2933 59 95	p(1)	b	
Furatiokarb	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guazatin (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hexakloretan	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Hexazinon	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoktadin	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Indolylättiksyra (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Isoxation	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malation	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
a) Maleinhydrazid och salter därav, utom kolin-, kalium- och natriumsalter	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
b) Kolin-, kalium- och natriumsalter av maleinhydrazid innehållande mer än 1 mg/kg fri hydrazin uttryckt på basis av syraekvivalenten	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Kvicksilverföreningar, inbegripet oorganiska kvicksilverföreningar och alkyl-, alkyloxyalkyl- samt arylkviksilverföreningar, med undantag av kvicksilverföreningar som förtecknas i bilaga V (#)	62-38-4, 26545-49-3 med flera	200-532-5, 247-783-7 med flera	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Metamidofos (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Metamidofos (Lösliga vätskeberedningar av ämnet, vilka överstiger 600 g aktiv substans/l) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Metidation	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metomyl	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Metyl bromid (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Metylparation (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Metoxuron	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monokrotofos (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Monolinuron	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Metyldibromdifenylmetan Handelsnamn: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Metyldiklordifenylmetan Handelsnamn: Ugilec 121 eller Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Metyltetraklordifenylmetan Handelsnamn: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monuron	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nikotin (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofen (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonylfenol C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉ (*)	25154-52-3 (fenol, nonyl-), 84852-15-3 (4-nonylfenol, grenad), 11066-49-2 (isononylphenol), 90481-04-2, (phenol, nonyl-, grenad), 104-40-5 (p-nonylfenol) med flera	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 med flera	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonylfoletoxicilat (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 med flera		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Oktabromdifenyleter (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Ometoat	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oxydemetonmetyl (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Paraquat (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Paration (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Pebulat	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentaklorfenol samt salter och estrar därav (#)	87-86-5 med flera	201-778-6 med flera	2908 11 00 2908 19 00 med flera	p(1)-p(2)	b-sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Perfluoroktansulfonat (PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metallsalt (O-M+), halogenid, amid och andra derivat, även polymerer) (*)	1763-23-1 2795-39-3 med flera	finns inte	2904 90 20 2904 90 20 med flera	i(1)	sr	
Permetrin	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Fosalon (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Fosfamidon (lösliga vätskeberedningar av ämnet, vilka överstiger 1 000 g aktiv substans/l) (#)	13171-21-6 (blandning, (E)&(Z) isomerer) 23783-98-4 ((Z)-isomer) 297-99-4 ((E)-isomer)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Polybromerade bifenyler (PBB) med undantag av hexabrombifenyl (#)	13654-09-6, 27858-07-7 med flera	237-137-2, 248-696-7 med flera	2903 69 90	i(1)	sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Polyklorerade terfenyler (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Procymidon (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propaklor (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propanil	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profam	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propisoklor (*)	86763-47-5	finns inte	2924 29 98	p(1)	b	

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Pyrazofos (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Kvintozen (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Scillirosid	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Simazin (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Stryknin	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Teknazen (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufos	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Tetraetylbly (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Tetrametylbly (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Talliumsulfat	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Thiobenkarb (†)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Tiocyclam	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Tiodikarb (†)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolyfluamid (†)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triazofos	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Alla tributyltennföreningar, bland annat:			2931 00 95	p(2)	b	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Tributyltennoxid	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Tributyltennfluorid	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Tributyltennmetakrylat	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Tributyltennbensoat	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Tributyltennklorid	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Tributyltennlinoleat	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Tributyltennaftenat (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Underkategori (*)	Begränsningar för användning (**)	Länder för vilka ingen anmälan behövs
Triklorfon (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Tricyklazol (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorf	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluralin (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Andra tritennorganiska föreningar än tributyltennföreningar (*)	—	—	2931 00 95 med flera	p(2) i(2)	sr sr	
Tris(2,3-dibromopropyl)fosfat (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	Se PIC-cirkuläret på www.pic.int/
Tris(1-aziridinyl)fosfinoxid (1,1',1''-fosforyltriaziridin) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotion	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinklozolin (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 eller 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Underkategori: p(1) – bekämpningsmedel i gruppen växtskyddsmedel, p(2) – andra bekämpningsmedel, inbegripet biocider, i(1) – industrikemikalier för yrkesbruk, i(2) – industrikemikalier för användning av allmänheten.

(**) Begränsningar av användningen: sr – stränga restriktioner, b – förbud (för denna underkategori) enligt unionslagstiftningen.

(1) Denna post påverkar inte den befintliga posten för cis-1,3-Dikloropropen (cis) (CAS-nr 10061-01-5).

(2) Denna post påverkar inte den befintliga posten för lösliga vätskeberedningar av metamidofos, vilka överskrider 600 g aktiv substans/l.

(3) Med undantag för motorbränslen som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

CAS-nr = Nummer i registret för Chemical Abstracts Service.

(#) Kemikalie som helt eller delvis omfattas av PIC-förfarandet.

(*) Kemikalie för vilken PIC-anmälan ska ske.

DEL 2

Kemikalier för vilka PIC-anmälan ska ske

(som avses i artikel 11)

Denna förteckning innehåller kemikalier för vilka PIC-anmälan ska ske. Den anger inte kemikalier som redan omfattas av PIC-förfarandet. Dessa kemikalier anges i del 3.

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
1,3-diklorpropen	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-Naftylamin (naftalen-2-amin) och salter därav	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 med flera	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 med flera	2921 45 00	i	b
4-Aminobifenyl (bifenyl-4-amin) och salter därav	92-67-1, 2113-61-3 med flera	202-177-1 med flera	2921 49 80	i	b
4-Nitrobifenyl	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Acefat	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alaklor	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldikarb	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitraz	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrakinin	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Asbestfibrer Krysofil	12001-29-5 eller 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atrazin	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Azinfosmetyl	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfurakarb	82560-54-1	finns inte	2932 99 00	p	b
Bensidin och salter därav	92-87-5, 36341-27-2 med flera	202-199-1, 252-984-8 med flera	2921 59 90	i	sr
Derivat av bensidin	—	—			

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
Butralin	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Kadusafos	95465-99-9	finns inte	2930 90 99	p	b
Karbaryl	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Klorater	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Klorfenapyr	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Klortaldimetyl	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Klozolinat	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Cyanamid	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Diklobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Dikloran	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Diklorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dikofol	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dikofol innehållande < 78 % p, p'-dikofol eller 1 g/kg DDT och DDT-liknande föreningar	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimetenamid	87674-68-8	finns inte	2934 99 90	p	b
Dinikonazol-M	83657-18-5	finns inte	2933 99 80	p	b
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Etalfluralin	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
Etoxikin	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrotion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fention	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Fentinacetat	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Fentinhydroxid	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidol	56425-91-3	finns inte	2933 59 95	p	b
Guazatin	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Indolylättiksyra	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Metamidofos (l)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Metylbromid	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Metylparation (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Metyldibromdifenylmetan Handelsnamn: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Metyldiklordifenylmetan Handelsnamn: Ugilec 121 eller Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Metyltetraklordifenylmetan Handelsnamn: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nikotin	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonylfenol C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉	25154-52-3 (phenol, nonyl-), 84852-15-3 (4-nonylfenol, grenad), 11066-49-2 (isononylphenol), 90481-04-2, (phenol, nonyl-, grenad), 104-40-5 (P-nonylphenol) med flera	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 med flera	2907 13 00	i	sr
Nonylfenoletoxilat (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 med flera		3402 13 00	i p	sr b
Oktabromdifenyleter	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oxydemetonmetyl	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Paraquat	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	b
Perfluoroktansulfonat	1763-23-1	finns inte	2904 90 20	i	sr
(PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metallsalt (O-M+), halogenid, amid och andra derivat, även polymerer)	2795-39-3 med flera		2904 90 20 med flera		
Fosalon	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Procymidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propaklor	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propisoklor	86763-47-5	finns inte	2924 29 98	p	b
Pyrazofos	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Kemikalie	CAS-nr	Einecs-nr	KN-nr	Kategori (*)	Begränsningar för användning (**)
Kvintozen	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Simazin	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Teknazen	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Thiobenkarb	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Tiodikarb	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolylfluamid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Triklorfon	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Tricyklazol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Andra tritennorganiska föreningar än tributyltennföreningar	—	—	2931 00 95 med flera	p	sr
Vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Kategori: p – bekämpningsmedel, i – industrikemikalier.

(**) Begränsningar av användningen: sr – stränga restriktioner, b – förbud (för denna eller dessa kategorier).CAS-nr = Nummer i registret för Chemical Abstracts Service.

(†) Denna post påverkar inte den befintliga posten i del 3 bilaga I för lösliga vätskeberedningar av metamidofos, vilka överskrider 600 g aktiv substans/l.

(‡) Kemikalie som helt eller delvis omfattas av det internationella PIC-förfarandet.

Kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet*(som avses i artiklarna 13 och 14)**(Kategoriangivelserna är desamma som i konventionen)*

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nr Rent ämne	HS-nr Blandningar som innehåller ämnet	Kategori
2,4,5-T samt salter och estrar därav	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Bekämpningsmedel
Aldrin (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Bekämpningsmedel
Binapakryl	485-31-4	2916.19	3808.50	Bekämpningsmedel
Kaptafol	2425-06-1	2930.50	3808.50	Bekämpningsmedel
Klordan (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Bekämpningsmedel
Klordimeform	6164-98-3	2925.21	3808.50	Bekämpningsmedel
Klorbensilat	510-15-6	2918.18	3808.50	Bekämpningsmedel
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Bekämpningsmedel
Dieldrin (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Bekämpningsmedel
Dinitro-o-kresol (DNOC) och salter därav (t.ex. ammoniumsalt, kaliumsalt och natriumsalt)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Bekämpningsmedel
Dinoseb samt salter och estrar av dinoseb	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Bekämpningsmedel
1,2-dibrometan (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Bekämpningsmedel
Etylendiklorid (1,2-diklorethan)	107-06-2	2903.15	3808.50	Bekämpningsmedel
Etylenoxid	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Bekämpningsmedel
Fluoracetamid	640-19-7	2924.12	3808.50	Bekämpningsmedel
HCH (blandade isomerer) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Bekämpningsmedel
Heptaklor (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Bekämpningsmedel

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nr Rent ämne	HS-nr Blandningar som innehåller ämnet	Kategori
Hexaklorbenzen (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Bekämpningsmedel
Lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Bekämpningsmedel
Kvicksilverföreningar, inbegripet oorganiska kvicksilverföreningar och alkyl-, alkyloxyalkyl- samt aryalkvicksilverföreningar	10112-91-1, 21908-53-2 med flera Se även: www.pic.int/	2852.00	3808.50	Bekämpningsmedel
Monokrotofos	6923-22-4	2924.12	3808.50	Bekämpningsmedel
Paration	56-38-2	2920.11	3808.50	Bekämpningsmedel
Pentaklorfenol samt salter och estrar därav	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Bekämpningsmedel
Toxafen (*)	8001-35-2	—	3808.50	Bekämpningsmedel
Pulverberedningar som innehåller en kombination av: minst 7 % benomyl, minst 10 % karbofuran och minst 15 % tiram	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Mycket farliga bekämpningsmedel
Metamidofos (lösliga vätskeberedningar av ämnet, vilka överstiger 600 g aktiv substans/l)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Mycket farliga bekämpningsmedel
Metylparation (emulgerbara koncentrat med minst 19,5 % aktiv substans och stoft som innehåller minst 1,5 % aktiv substans)	298-00-0	2920.11	3808.50	Mycket farliga bekämpningsmedel
Fosfamidon (lösliga vätskeberedningar av ämnet, vilka överstiger 1 000 g aktiv substans/l)		2924.12	3808.50	Mycket farliga bekämpningsmedel
(blandning, (E)&(Z) isomerer)	13171-21-6			
(Z)-isomer)	23783-98-4			
(E)-isomer)	297-99-4			
Asbestfibrer		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Industri

Kemikalie	Relevanta CAS-nr	HS-nr Rent ämne	HS-nr Blandningar som innehåller ämnet	Kategori
Krokidolit	12001-28-4	2524.10		
Aktinolit	77536-66-4	2524.90		
Antofyllit	77536-67-5	2524.90		
Amosit	12172-73-5	2524.90		
Tremolit	77536-68-6	2524.90		
Polybromerade bifenyler (PBB)				
— (hexa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Industri
— (okta-)	27858-07-7			
— (deca-)	13654-09-6			
Polyklorerade bifenyler (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Industri
Polyklorerade terfenyler (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Industri
Tetraetylbly	78-00-2	2931.00	3811.11	Industri
Tetrametylbly	75-74-1	2931.00	3811.11	Industri
Alla tributyltennföreningar, bland annat:		2931.00	3808.99	Bekämpningsmedel
Tributyltennoxid	56-35-9	2931.00	3808.99	
Tributyltennfluorid	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Tributyltennmetakrylat	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Tributyltennbensoat	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Tributyltennklorid	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Tributyltennlinoleat	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Tributyltennaftenat	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Tris(2,3-dibromopropyl)fosfat	126-72-7	2919.10	3824.83	Industri

(*) Dessa ämnen omfattas av exportförbud enligt artikel 15.2 i och bilaga V till denna förordning.

(#) Endast moderssubstansernas CAS-nummer anges.

BILAGA II

EXPORTANMÄLAN

Följande information ska lämnas vid anmälan enligt artikel 8:

1. Identifikationsuppgifter för det ämne som ska exporteras:
  - a) Benämning i IUPAC:s (International Union of Pure and Applied Chemistry) nomenklatur.
  - b) Andra benämningar (t.ex. ISO-namn, trivialnamn, handelsnamn, förkortning).
  - c) Nummer enligt Einesc (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances) och CAS (Chemical Abstracts Services).
  - d) CUS-nummer (Europeiska tullförteckningen över kemiska ämnen) och KN-nummer.
  - e) De viktigaste föreningarna i ämnet, om dessa är av särskild betydelse.
2. Identifikationsuppgifter för den blandning som ska exporteras:
  - a) Blandningens handelsnamn och/eller beteckning.
  - b) För de ämnen som anges i bilaga I: halt i procent och uppgifter enligt punkt 1.
  - c) CUS-nummer (Europeiska tullförteckningen över kemiska ämnen) och KN-nummer.
3. Identifikationsuppgifter för den vara som ska exporteras:
  - a) Varans handelsnamn och/eller beteckning.
  - b) För de ämnen som anges i bilaga I: halt i procent och uppgifter enligt punkt 1.
4. Information om exporten:
  - a) Destinationsland.
  - b) Ursprungsland.
  - c) Beräknat datum för årets första export.
  - d) Uppskattad mängd av kemikalien som ska exporteras till det berörda landet i år.
  - e) Avsedd användning i destinationslandet (om känd), även uppgifter om de kategorier enligt konventionen som användningen omfattas av.
  - f) Namn och adress och andra relevanta uppgifter om den importerande fysiska eller juridiska personen.
  - g) Namn och adress och andra relevanta uppgifter om exportören.
5. Utsedd nationell myndighet:
  - a) Namn, adress, telefon- och telexnummer, faxnummer eller e-postadress till den utsedda myndighet i unionen som kan ge ytterligare information.
  - b) Namn, adress, telefon- och telexnummer, faxnummer eller e-postadress till den utsedda myndigheten i det importerande landet.
6. Upplysningar om vilka försiktighetsåtgärder som bör vidtas, även riskkategorier och säkerhetsråd.
7. En sammanfattning av de fysikalisk-kemiska, toxikologiska och ekotoxikologiska egenskaperna.

8. Kemikalien användning i unionen:
    - a) De användningar, kategorier enligt konventionen eller underkategorier enligt unionslagstiftningen som kontrollåtgärden (förbud eller stränga restriktioner) avser.
    - b) Användningar av kemikalien som inte omfattas av förbud eller stränga restriktioner. (Kategorier och underkategorier för användning definieras i bilaga I.)
    - c) Uppskattning, där en sådan finns, av vilka kvantiteter av kemikalien som produceras, importeras, exporteras och används.
  9. Information om försiktighetsåtgärder som kan minska exponering för och utsläpp av kemikalien.
  10. En sammanfattning av restriktionerna och anledningen till dem.
  11. En sammanfattning av den information som anges i bilaga IV punkt 2 a, c och d.
  12. Ytterligare information från den exporterande parten som anses nödvändig eller, på begäran av den importerande parten, den ytterligare information som anges i bilaga IV.
-

BILAGA III

Information som medlemsstaternas utsedda nationella myndigheter ska lämna till kommissionen i enlighet med artikel 10

1. En sammanfattning av exportkvantiteterna under föregående år av de kemikalier (i form av ämnen, blandningar och varor) som anges i bilaga I.

a) Exportår.

b) En tabell enligt mallen nedan med en sammanfattning av exportkvantiteterna av kemikalier (i form av ämnen, blandningar eller varor).

Kemikalie	Importerande land	Ämnets kvantitet

2. Förteckning över fysiska eller juridiska personer som importerar kemikalier till en part eller ett annat land

Kemikalie	Importerande land	Importerande person	Adress och andra relevanta uppgifter om den importerande personen

BILAGA IV

Anmälan till konventionssekretariatet av en kemikalie som är förbjuden eller underkastad stränga restriktioner

INFORMATION SOM SKA LÄMNAS VID ANMÄLAN ENLIGT ARTIKEL 11

Anmälan ska innehålla följande:

1. Egenskaper, identifiering och användningsområden:

- a) Trivialnamn.
- b) Namn enligt internationellt erkänd terminologi (t.ex. från International Union of Pure and Applied Chemistry [IUPAC]), om sådan finns.
- c) Handelsnamn och namn på blandning
- d) Kodnummer: Nummer enligt Chemical Abstracts Service (CAS-nummer), tullkod i Harmoniserade systemet och andra nummer.
- e) Upplysningar om riskklassificering om kemikalien omfattas av klassificeringskrav.
- f) Kemikaliens användningsområden
  - i unionen
  - på andra ställen (om det är känt).
- g) Fysikalisk-kemiska, toxikologiska och ekotoxikologiska egenskaper.

2. Slutlig lagstiftningsåtgärd:

- a) Information som är specifik för den slutliga lagstiftningsåtgärden:
  - i) Sammanfattning av den slutliga lagstiftningsåtgärden.
  - ii) Hänvisning till rättsakten.
  - iii) Datum då den slutliga lagstiftningsåtgärden träder i kraft.
  - iv) Uppgift om huruvida den slutliga lagstiftningsåtgärden infördes på grundval av en riskbedömning och, om så är fallet, information om utvärderingen med hänvisning till relevanta dokument.
  - v) Orsaker till införandet av den slutliga lagstiftningsåtgärden som gäller människors hälsa, inbegripet konsumenters och arbetstagares hälsa, eller miljön.
  - vi) Sammanfattning av de faror och risker som kemikalien utgör för människors hälsa, inbegripet konsumenters och arbetstagares hälsa, eller miljön och den slutliga lagstiftningsåtgärdens förväntade effekt.
- b) Kategori eller kategorier som den slutliga lagstiftningsåtgärden gäller, samt för varje kategori följande uppgifter:
  - i) Användningsområden som förbjuds genom den slutliga lagstiftningsåtgärden.
  - ii) Användningsområden som fortfarande tillåts.
  - iii) Uppskattning, där en sådan finns, av vilka kvantiteter av kemikalien som produceras, importeras, exporteras och används.

-
- c) Indikation, i möjligaste mån, på hur den slutliga lagstiftningsåtgärden kan komma att påverka andra stater och regioner.
  - d) Annan relevant information, t.ex.
    - i) en bedömning av den slutliga lagstiftningsåtgärdens socioekonomiska effekter,
    - ii) information om alternativ och deras relativa risker, när sådan finns tillgänglig, t.ex.
      - integrerade sjukdomsbekämpningsstrategier,
      - industriella metoder och processer, inbegripet renare teknologi.
-

BILAGA V

Kemikalier och varor som inte får exporteras

(som avses i artikel 15)

DEL 1

Långlivade organiska föreningar som upptas i bilaga A och B till Stockholmskonventionen om långlivade organiska föreningar ⁽¹⁾ i enlighet med bestämmelserna i denna.

Beskrivning av kemikalien eller varan som inte får exporteras	Eventuell ytterligare information (t.ex. kemikaliens namn, EG-nr eller CAS-nr)	
	Aldrin	EG-nr 206-215-8, CAS-nr 309-00-2, KN-nr 2903 52 00
	Klordan	EG-nr 200-349-0, CAS-nr 57-74-9, KN-nr 2903 52 00
	Klordekon	EG-nr 205-601-3 CAS-nr 143-50-0, KN-nr 2914 70 00
	Dieldrin	EG-nr 200-484-5, CAS-nr 60-57-1, KN-nr 2910 40 00
	DDT (1,1,1-Triklor-2,2-bis (p-klorfenyl)etan	EG-nr 200-024-3, CAS-nr 50-29-3, KN-nr 2903 62 00
	Endrin	EG-nr 200-775-7, CAS-nr 72-20-8, KN-nr 2910 90 00
	Heptabromdifenyleter C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	EG-nr 273-031-2, CAS-nr 68928-80-3 med flera, CN-nr 2909 30 38
	Heptaklor	EG-nr 200-962-3, CAS-nr 76-44-8, KN-nr 2903 52 00
	Hexabrombifenyyl	EG-nr 252-994-2 CAS-nr 36355-01-8, KN-nr 2903 69 90
	Hexabromdifenyleter C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	EG-nr 253-058-6 CAS-nr 36483-60-0 med flera, KN-nr 2909 30 38
	Hexaklorbenzen	EG-nr 200-273-9, CAS-nr 118-74-1, KN-nr 2903 62 00
	Hexaklorocyclohexan, inbegripet lindan	EG-nr 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9, CAS-nr 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1, KN-nr 2903 51 00
	Mirex	EG-nr 219-196-6, CAS-nr 2385-85-5, KN-nr 2903 59 80

⁽¹⁾ EUT L 209, 31.7.2006, s. 3.

Beskrivning av kemikalien eller varan som inte får exporteras	Eventuell ytterligare information (t.ex. kemikaliens namn, EG-nr eller CAS-nr)	
	Pentabromdifenyleter $C_{12}H_5Br_5O$	EG-nr 251-084-2 med flera CAS-nr 32534-81-9 med flera, KN-nr 2909 30 31
	Pentaklorbensen	EG-nr 210-172-5, CAS-nr 608-93-5, KN-nr 2903 69 90
	Polyklorerade bifenyler (PCB)	EG-nr 215-648-1 med flera, CAS-nr 1336-36-3 med flera, KN-nr 2903 69 90
	Tetrabromodifenyleter $C_{12}H_6Br_4O$	EG-nr 254-787-2 med flera CAS-nr 40088-47-9 med flera KN-nr 2909 30 38
	Toxafen (kamfeklor)	EG-nr 232-283-3, CAS-nr 8001-35-2, KN-nr 3808 50 00

DEL 2

Andra kemikalier än långlivade organiska föreningar som upptas i bilaga A och B till Stockholmskonventionen om långlivade organiska föreningar i enlighet med bestämmelserna i denna.

Beskrivning av kemikalien eller varan som inte får exporteras	Eventuell ytterligare information (t.ex. kemikaliens namn, EG-nr eller CAS-nr)
Kosmetisk tvål eller såpa innehållande kvicksilver	KN-nr 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Kvicksilverföreningar med undantag av föreningar som exporteras för forskning och utveckling, medicinska eller analytiska ändamål	Cinnober, kvicksilver(I)klorid (Hg_2Cl_2 , CAS-nr 10112-91-1), kvicksilver(II)oxid (HgO , CAS-nr 21908-53-2); KN-nr 2852 00 00
Metalliskt kvicksilver och blandningar av metalliskt kvicksilver och andra ämnen, inbegripet kvicksilverlegeringar, med en kvicksilverkoncentration på minst 95 viktprocent	CAS-nr 7439-97-6 KN-nr 2805 40

BILAGA VI

Konventionsparter som begär information om transitering av kemikalier som omfattas av PIC-förfarandet*(som avses i artikel 16)*

Land	Informationsbehov

BILAGA VII

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 689/2008	Denna förordning
—	Artikel 1
Artikel 1.1	1.1
Artikel 1.2	1.2
—	Artikel 2
Artikel 2.1	2.1
Artikel 2.2	2.2
—	2.3
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 5.1	5.1
Artikel 5.2	5.2
Artikel 5.3	5.3
—	Artikel 6
—	6.1
—	6.2
—	Artikel 7
Artikel 6.1	7.1
Artikel 6.2	7.2
Artikel 6.3	7.3
—	Artikel 8
Artikel 7.1	8.1
Artikel 7.2	8.2
Artikel 7.3	8.3
Artikel 7.4	8.4
Artikel 7.5	8.5
Artikel 7.6	8.6
Artikel 7.7	8.7
Artikel 7.8	8.8
—	Artikel 9
Artikel 8.1	9.1
Artikel 8.2	9.2
—	Artikel 10
Artikel 9.1	10.1
Artikel 9.2	10.2
Artikel 9.3	10.3

Förordning (EG) nr 689/2008	Denna förordning
—	Artikel 11
Artikel 10.1	11.1
Artikel 10.2	11.2
Artikel 10.3	11.3
Artikel 10.4	11.4
Artikel 10.5	11.5
Artikel 10.6	11.6
Artikel 10.7	11.7
Artikel 10.8	11.8
Artikel 11	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 12.1	13.1
Artikel 12.2	13.2
Artikel 12.3	13.3
Artikel 12.4	13.4
Artikel 12.5	13.5
Artikel 12.6	13.6
—	Artikel 14
Artikel 13.1	14.1
Artikel 13.2	14.2
Artikel 13.3	14.3
Artikel 13.4	14.4
Artikel 13.5	14.5
Artikel 13.6	14.6
Artikel 13.7	14.7
Artikel 13.8	14.8
Artikel 13.9	14.9
Artikel 13.10	14.10
Artikel 13.11	14.11
—	Artikel 15
Artikel 14.1	15.1
Artikel 14.2	15.2
—	Artikel 16
Artikel 15.1	16.1
Artikel 15.2	16.2
Artikel 15.3	16.3
Artikel 15.4	16.4
—	Artikel 17
Artikel 16.1	17.1
Artikel 16.2	17.2

Förordning (EG) nr 689/2008	Denna förordning
Artikel 16.3	17.3
Artikel 16.4	17.4
—	Artikel 18
Artikel 17.1	18.1
—	18.2
Artikel 17.1	18.3
—	Artikel 19
Artikel 17.2	19.1
—	19.2
—	19.3
—	Artikel 20
Artikel 19.1	20.1
Artikel 19.2	20.2
Artikel 19.3	20.3
Artikel 19.3	20.4
Artikel 20	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 21.1	22.1
Artikel 21.2	22.2
Artikel 21.3	22.3
—	Artikel 23
Artikel 22.1	23.1
Artikel 22.2	23.2
Artikel 22.3	23.3
Artikel 22.4	23.4
—	Artikel 24
—	24.1
—	24.2
—	24.3
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	26.1
—	26.2
—	26.3
—	26.4
—	26.5
—	Artikel 27
Artikel 24.1	27.1
Artikel 24.2	27.2
Artikel 18	Artikel 28

Förordning (EG) nr 689/2008	Denna förordning
—	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V
Bilaga VI	Bilaga VI

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 650/2012

av den 4 juli 2012

om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 81.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, inom vilket man säkerställer fri rörlighet för personer. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande verkan, särskilt när detta behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (2) Enligt artikel 81.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får sådana åtgärder omfatta åtgärder som syftar till att säkerställa förenlighet mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet.
- (3) Europeiska rådet uttryckte vid sitt möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden av rättsliga myndigheter och såg detta som en hörnsten i det rättsliga samarbetet på det civilrättsliga området samt uppmanade rådet och kommissionen att anta ett åtgärdsprogram för att genomföra den principen.
- (4) Kommissionens och rådets gemensamma åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område ⁽³⁾ antogs den 30 november 2000. I det programmet identifieras åtgärder som rör harmonisering av lagvalsregler som åtgärder som underlättar ömsesidigt erkännande av domar, och det föreskrivs att man utarbetar en rättsakt om testamenten och arv.
- (5) Vid sitt möte i Bryssel den 4–5 november 2004 antog Europeiska rådet ett nytt program, kallat Haagprogrammet: Stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen ⁽⁴⁾. Det programmet framhåller behovet av att anta en rättsakt om arvsfrågor som främst behandlar frågor om lagvalsregler, behörighet, ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på arvsområdet samt ett europeiskt arvsintyg.
- (6) Vid sitt möte i Bryssel den 10–11 december 2009 antog Europeiska rådet ett nytt flerårigt program, kallat Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽⁵⁾. I det programmet ansåg Europeiska rådet att det ömsesidiga erkännandet borde utvidgas till områden som ännu inte omfattas men som är betydelsefulla i det dagliga livet, till exempel arv och testamenten, samtidigt som medlemsstaternas rättssystem, inbegripet grunderna för rättsordningen (*ordre public*) och nationella sedvänjor på området, tas i beaktande.
- (7) En välfungerande inre marknad bör underlättas genom att man undanröjer hindren för fri rörlighet för de personer som för närvarande har svårt att hävda sina rättigheter vid arv med gränsöverskridande verkan. I det europeiska området för rättvisa bör medborgarna kunna utforma sina arvsrättsliga förhållanden i förväg. Det är också viktigt att på ett effektivt sätt skydda rättigheterna för arvingar, testamentstagare, övriga till den avlidne närstående personer och borgenärer.
- (8) För att uppnå dessa mål bör denna förordning sammanföra bestämmelserna om behörighet, tillämplig lag och erkännande eller, i tillämpliga fall, godkännande, verkställbarhet och verkställighet av domar, officiella handlingar och förlikningar inför domstol samt om inrättande av ett europeiskt arvsintyg.

⁽¹⁾ EUT C 44, 11.2.2011, s. 148.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 juni 2012.

⁽³⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (9) Denna förordnings tillämpningsområde bör innefatta alla civilrättsliga aspekter av arv efter en avliden person, det vill säga alla former av överföring av tillgångar, rättigheter och skyldigheter efter dödsfall, oavsett om det rör sig om ett testamentariskt förordnande om kvarlåtenskap eller om arv enligt den legala arvsordningen.
- (10) Denna förordning bör inte tillämpas på skattefrågor eller förvaltningsrättsliga frågor. Det bör därför vara den nationella lagstiftningen som avgör till exempel hur skatter och andra förvaltningsrättsliga förpliktelser beräknas och betalas, oavsett om det rör sig om skatter som den avlidne skulle betala vid sin död eller om någon typ av arvsskatt som ska betalas av dödsboet eller förmånstagarna. Det bör också vara den nationella lagstiftningen som avgör huruvida frigörande av kvarlåtenskapen till förmånstagarna enligt denna förordning eller registrering av kvarlåtenskapen i ett register får bli föremål för beskattning.
- (11) Denna förordning bör inte tillämpas på andra civilrättsliga områden än arv. För tydlighetens skull bör ett antal frågor som skulle kunna betraktas som knutna till arvsområdet uttryckligen undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (12) Denna förordning bör således inte tillämpas på frågor som rör makars förmögenhetsförhållanden, inbegripet äktenskapsförord, som förekommer i vissa rättssystem, i den mån dessa inte påverkar arvsfrågor eller förmögenhetsrättsliga frågor avseende förhållanden som bedöms ha verkan jämförbar med äktenskap. De myndigheter som handlägger ett arv enligt denna förordning bör dock, beroende på omständigheterna, beakta en avveckling av den avlidnes äktenskapliga förmögenhetsförhållanden eller liknande förmögenhetsrättsliga förhållanden vid fastställandet av den avlidnes kvarlåtenskap och förmånstagarnas respektive arvslotter.
- (13) Frågor som rör upprättande, förvaltning och upplösande av trustar bör också undantas från tillämpningsområdet för denna förordning. Detta bör inte tolkas som ett generellt undantag för trustar. När en trust upprättas genom testamente eller enligt den legala arvsordningen bör den lag som är tillämplig på arvet enligt denna förordning tillämpas när det gäller arvsordningen för tillgångarna och fastställandet av förmånstagarna.
- (14) Rättigheter och tillgångar som uppkommit eller överlåtits på annat sätt än genom arv, till exempel genom gåvor, bör också vara undantagna från denna förordnings tillämpningsområde. Dock bör det vara den lag som denna förordning anger som tillämplig på arvet som avgör huruvida gåvor eller andra förordnanden som gjorts under livstiden och som gett upphov till en sakrätt före tidpunkten för dödsfallet ska återföras eller beaktas vid fastställandet av förmånstagarnas arvslotter i enlighet med den lag som är tillämplig på arvet.
- (15) Denna förordning bör medge uppkomst eller överlåtelse genom arv av en rättighet i fast eller lös egendom i enlighet med den lag som är tillämplig på arvet. Den bör dock inte inverka på det begränsade antal (*numerus clausus*) sakrätter som finns i vissa medlemsstaters nationella lagstiftning. En medlemsstat bör inte vara skyldig att erkänna en sakrätt avseende egendom i den medlemsstaten om denna sakrätt inte är känd inom medlemsstatens rättsordning.
- (16) För att förmånstagarna ska komma i åtnjutande i en annan medlemsstat av de rättigheter som uppkommit eller överlåtits på dem genom arv bör denna förordning dock möjliggöra anpassningen av en okänd sakrätt till den närmast likvärdiga sakrätten enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten. En sådan anpassning bör genomföras med beaktande av de syften och intressen som den specifika sakrätten motiveras av och den verkan den har. För att kunna bestämma närmast likvärdiga nationella sakrätt får myndigheterna eller de behöriga personerna i den stat vars lag tillämpas på arvet kontaktas angående ytterligare information om sakrättens natur och verkningar. I detta syfte kan befintliga nätverk på området för rättsligt samarbete på privaträttens område användas liksom alla andra tillgängliga medel som underlättar förståelsen av utländsk lag.
- (17) Den anpassning av okända sakrätter som uttryckligen föreskrivs i denna förordning bör inte utesluta andra former av anpassning i samband med tillämpningen av denna förordning.
- (18) De krav som ställs vid registrering i ett register av en rättighet i fast eller lös egendom bör undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Det bör därför vara lagen i den medlemsstat där registret förs (för fast egendom lagen där egendomen är belägen (*lex rei sitae*)) som avgör de rättsliga villkoren och förfarandet för registreringen och vilka myndigheter, såsom myndigheter med ansvar för fastighetsregister eller notarier, som ansvarar för att kontrollera att alla krav har uppfyllts och att de handlingar som uppvisats är tillräckliga eller innehåller de uppgifter som krävs. Myndigheterna får särskilt kontrollera att den avlidnes rätt till den arvsegendom som anges i den handling som uppvisas för registrering är en rättighet som har registrerats i registret eller som på annat sätt bevisas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där registret förs. För att undvika duplicering av handlingar bör registeransvariga myndigheter godkänna handlingar som har upprättats av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat och vilkas rörlighet föreskrivs i denna förordning. I synnerhet bör det europeiska arvsintyg som utfärdas enligt denna förordning utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen i ett register i

- en medlemsstat. Detta bör dock inte innebära att de myndigheter som är involverade i registreringen inte kan uppmåna den person som ansöker om registrering att lämna sådana ytterligare uppgifter eller handlingar som krävs enligt lagen i den medlemsstat där registret förs, till exempel information eller handlingar gällande betalning av skatt. Den behöriga myndigheten får meddela den person som ansöker om registrering hur den information eller de handlingar som saknas kan lämnas.
- (19) Verkningarna av registreringen av en rättighet i ett register bör också undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Det bör därför vara lagen i den medlemsstat där registret förs som avgör huruvida registreringen exempelvis har en fastställande eller konstitutiv verkan. Om det exempelvis för att förvärva en rättighet krävs registrering enligt lagen i den medlemsstat där registret förs – för att registrens *erga omnes*-verkan ska uppnås eller för att skydda förlikningar inför domstol – bör tidpunkten för detta förvärv regleras av lagen i den medlemsstaten.
- (20) Denna förordning bör ta hänsyn till de olika system för handläggning av arvsrättsliga frågor som tillämpas i medlemsstaterna. I denna förordning bör begreppet "domstol" därför ges en vid definition så att det täcker inte bara domstolar i ordets egentliga mening, som utövar rättsliga funktioner, utan också de notaries eller registreringsmyndigheter i en del medlemsstater som i vissa arvsfrågor utövar en rättslig funktion i likhet med domstolar och de notaries och rättstillämpare som i vissa medlemsstater utövar rättsliga funktioner i vissa arvsfrågor genom delegering från en domstol. Alla domstolar enligt definitionen i denna förordning bör vara underkastade denna förordnings bestämmelser om behörighet. Däremot bör begreppet "domstol" inte omfatta sådana icke-rättsliga myndigheter i en medlemsstat som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att handlägga arvsfrågor, såsom notaries i flertalet medlemsstater, där de vanligtvis inte utövar rättsliga funktioner.
- (21) Enligt denna förordning bör alla notaries som har behörighet i arvsrättsliga frågor i medlemsstaterna ha rätt att utöva denna behörighet. Huruvida notaries i en viss medlemsstat kommer att vara underkastade bestämmelserna om behörighet i denna förordning eller inte bör bero på huruvida de omfattas av den definition av begreppet "domstol" som gäller för denna förordning.
- (22) Akter som utfärdats av notaries i arvsfrågor i medlemsstaterna bör cirkuleras i enlighet med denna förordning. Om notarierna utövar rättsliga funktioner är de underkastade bestämmelserna om behörighet, och deras avgöranden bör spridas i enlighet med bestämmelserna om erkännande, verkställbarhet och verkställighet av domar. När notarierna inte utövar rättsliga funktioner är de inte underkastade bestämmelserna om behörighet, och de officiella handlingar som de utfärdar bör cirkuleras i enlighet med bestämmelserna om officiella handlingar.
- (23) Med tanke på medborgarnas ökande rörlighet samt för att säkerställa en korrekt rättstillämpning i unionen och säkra den faktiska anknytningen mellan arvet och den medlemsstat där behörigheten utövas bör det i denna förordning anges att det allmänna anknytningskriteriet för fastställande av såväl behörighet som tillämplig lag bör vara den avlidnes hemvist vid sin död. Vid fastställandet av hemvisten bör den myndighet som handlägger arvet göra en helhetsbedömning av omständigheterna kring den avlidnes liv under de år som föregick dödsfallet och vid tidpunkten för dödsfallet, med beaktande av alla relevanta omständigheter, särskilt hur varaktig och regelbunden den avlidnes vistelse i den berörda staten varit, förhållandena vid vistelsen samt skälen till denna. Den på detta sätt fastställda hemvisten bör ha en nära och stabil koppling till den berörda staten med beaktande av de specifika målen för denna förordning.
- (24) Fastställandet av den avlidnes hemvist kan i vissa fall visa sig komplicerat. Ett sådant fall kan i synnerhet uppkomma om den avlidne av yrkesmässiga eller ekonomiska skäl har bott utomlands, ibland under längre perioder, men bibehållit en nära och stabil koppling till sin ursprungsstat. I ett sådant fall skulle det, beroende på omständigheterna, kunna anses att den avlidne fortfarande hade sin hemvist i sin ursprungsstat, där den avlidnes familj hade sina huvudsakliga intressen och den avlidne hade sitt sociala liv. Andra komplicerade fall kan uppkomma då den avlidne har bott i flera stater eller rest från stat till stat utan att ha något mer permanent boende i någon av dessa. Om den avlidne var medborgare i en av dessa stater eller hade alla sina viktigaste tillgångar i en av dessa stater skulle den avlidnes medborgarskap eller den plats där de tillgångarna var belägna kunna vara en särskild faktor vid helhetsbedömningen av alla omständigheter.
- (25) Vad gäller fastställandet av vilken lag som ska tillämpas på arvet får den myndighet som handlägger arvet i undantagsfall, exempelvis om den avlidne relativt nyligen före sin död hade flyttat till den stat där denne hade sin hemvist och det av samtliga omständigheter i fallet framgår att vederbörande uppenbarligen hade en närmare anknytning till en annan stat, bestämma att den lag som ska tillämpas på arvet inte ska vara lagen i den stat där den avlidne hade sin hemvist utan lagen i den stat till vilken den avlidne uppenbarligen hade en närmare anknytning. Den uppenbart närmaste anknytningen bör dock inte användas som kompletterande anknytningskriterium i fall då det visar sig komplicerat att fastställa var den avlidne hade sin hemvist vid sin död.

- (26) Ingenting i denna förordning bör hindra en domstol från att tillämpa bestämmelser som är utformade för att förhindra kringgående av lagen, såsom *fraude à la loi* inom internationell privaträtt.
- (27) Reglerna i denna förordning är tänkta att se till att den myndighet som handlägger arvet i de flesta fall kommer att tillämpa den egna lagstiftningen. Därför anger denna förordning ett antal mekanismer som skulle träda i kraft då den avlidne för regleringen av sitt arv hade valt lagstiftningen i en medlemsstat där denne var medborgare.
- (28) En av dessa mekanismer bör ge de parter som berörs möjlighet att ingå ett avtal om val av domstol till förmån för domstolarna i den medlemsstat vars lag har valts. Det blir då nödvändigt att från fall till fall, framför allt beroende på den fråga som omfattas av avtalet om val av domstol, avgöra huruvida avtalet måste ingås av samtliga parter som berörs av arvet eller om några av dessa kan enas om att låta den valda domstolen avgöra en särskild fråga i en situation där en dom i denna domstol inte skulle påverka de övriga parternas rätt till arvet.
- (29) Om ett arvsfall tagits upp av en domstol, vilket förekommer i vissa medlemsstater, bör den domstolen avsluta förfarandet om parterna enas om att göra upp arvsfrågan i godo utanför domstol i den medlemsstat vars lag har valts. Om ett arvsfall inte tagits upp på eget initiativ av en domstol bör denna förordning inte hindra parterna från att göra upp arvsfrågan i godo utanför domstol, t.ex. hos en notarie i en medlemsstat som de själva valt, om detta är möjligt enligt den medlemsstatens lagstiftning. Detta bör även vara fallet om den lag som är tillämplig på arvet inte är lagen i den medlemsstaten.
- (30) För att säkerställa att domstolarna i alla medlemsstater får utöva behörighet på samma grunder när det gäller arv efter personer som inte hade sin hemvist i en medlemsstat vid sin död bör man i denna förordning uttömmande, i hierarkisk ordning, förteckna de grunder på vilka sådan subsidiär behörighet får utövas.
- (31) För att framför allt råda bot på situationer där rättsvägran föreligger bör man i denna förordning föreskriva ett *forum necessitatis* som gör det möjligt för en domstol i en medlemsstat att i undantagsfall avgöra ett arvsärende som har nära anknytning till en tredjestat. Ett sådant undantagsfall kan anses föreligga när ett förfarande visar sig vara omöjligt i den berörda tredjestaten, exempelvis på grund av inbördeskrig, eller när sökanden inte rimligen kan förväntas inleda eller genomföra ett förfarande i det landet. En sådan behörighet grundad på *forum necessitatis* bör dock kunna utövas endast om målet har tillräcklig anknytning till den medlemsstat där talan väcks.
- (32) För att underlätta för arvingar och testamentstagare med hemvist i en annan medlemsstat än den där arvsärendet handläggs eller kommer att handläggas bör denna förordning ge alla som är arvsberättigade enligt den lag som är tillämplig på arvet en möjlighet att avge en förklaring om accept av eller avstående från arv, legat eller laglott eller, när det gäller skulderna i arvsärendet, en förklaring om ansvarsbegränsning enligt lagen i den medlemsstat där de har sin hemvist, inför en domstol i den medlemsstaten. Detta bör inte utesluta att sådana förklaringar avges inför andra myndigheter i den medlemsstaten som är behöriga att ta emot förklaringar enligt den nationella lagstiftningen. Personer som väljer att utnyttja möjligheten att avge förklaringar i den medlemsstat där de har sin hemvist bör själva inom den tidsfrist som fastställs i den lag som är tillämplig på arvet underrätta den domstol eller myndighet som handlägger eller kommer att handlägga arvet om att sådana förklaringar har gjorts.
- (33) En person som önskar begränsa sitt ansvar i fråga om skulderna i arvsärendet bör inte ha möjlighet att göra detta genom att endast avge en förklaring i detta syfte inför domstolar eller andra behöriga myndigheter i den medlemsstat där denne har sin hemvist och där den lag som är tillämplig på arvet kräver att denne inleder ett särskilt rättsligt förfarande, t.ex. förrättande av bouppteckning, inför den behöriga domstolen. En förklaring som i sådana fall görs av en person som har sin hemvist i medlemsstaten och på det sätt som föreskrivs i den medlemsstatens lagstiftning bör därför inte vara formellt giltig enligt denna förordning. Inte heller bör handlingar som inleder det rättsliga förfarandet anses utgöra förklaringar enligt denna förordning.
- (34) För att rättsväsendet ska fungera väl bör det undvikas att sinsemellan oförenliga domar meddelas i olika medlemsstater. Den här förordningen bör därför innehålla allmänna processrättsliga regler liknande dem i andra unionsinstrument på området civilrättsligt samarbete.
- (35) En sådan processrättslig regel är regeln om litispensens, som kommer att träda i kraft om samma arvsfall handläggs vid olika domstolar i olika medlemsstater. Den regeln kommer då att fastställa vilken domstol som bör fortsätta handläggningen av arvsfallet.

- (36) Eftersom arvsfrågor i vissa medlemsstater kan handläggas av icke-rättsliga myndigheter, t.ex. notarier som inte är bundna av behörighetsbestämmelserna i denna förordning, går det inte att utesluta att en uppgörelse i godo utanför domstol och domstolsförfaranden avseende samma arv, eller två uppgörelser i godo utanför domstol avseende samma arv, kan inledas parallellt i olika medlemsstater. I sådana fall bör det vara de berörda parternas sak att så snart de blir medvetna om de parallella förfarandena sinsemellan enas om hur de ska förfara. Om de inte kan nå en överenskommelse, bör arvet handläggas och avgöras av de domstolar som är behöriga enligt denna förordning.
- (37) För att medborgarna ska kunna utnyttja den inre marknadens fördelar utan att äventyra rättssäkerheten bör den här förordningen ge dem möjlighet att förutse vilken lag som ska tillämpas på deras arv. Harmoniserade lagvalsregler bör införas för att sinsemellan oförenliga beslut ska kunna undvikas. Huvudregeln bör vara att arvet ska regleras av en förutsebar lag med nära anknytning till arvlåtarens situation. Av rättssäkerhetsskäl och för att undvika att arvet splittras bör den lagen styra arvet i dess helhet, dvs. all egendom som utgör kvarlåtenskap, oavsett tillgångarnas natur och oavsett om tillgångarna befinner sig i en annan medlemsstat eller i en tredjestat.
- (38) Denna förordning bör ge medborgarna möjlighet att i förväg utforma sina arvsrättsliga förhållanden genom att välja vilken lag som ska vara tillämplig på arvet. Detta val bör begränsas till lagen i den stat där de är medborgare för att säkerställa en koppling mellan den avlidne och den valda lagen och undvika att en lag väljs i avsikt att kullkasta de legitima förväntningarna hos personer som har rätt till en laglott.
- (39) Ett lagval bör uttryckligen anges i en förklaring i form av ett förordnande om kvarlåtenskap eller framgå av villkoren i ett sådant. Valet av lag kan anses framgå av ett sådant förordnande om kvarlåtenskap om den avlidne exempelvis i sitt förordnande hänvisat till särskilda bestämmelser i lagen i den stat där denne var medborgare eller om denne på annat sätt omnämnt den lagen.
- (40) Ett lagval enligt denna förordning bör vara giltigt även om den valda lagen inte ger någon möjlighet att välja lag i samband med arv. Den valda lagen bör emellertid vara avgörande i frågan om den materiella giltigheten för valet, dvs. huruvida den person som gjort valet kan anses ha förstått och samtyckt till det som denne gjorde. Detsamma bör gälla vid ändring eller upphävande av lagval.
- (41) Vid tillämpningen av denna förordning bör fastställandet av en persons medborgarskap eller flerfaldiga medborgarskap vara en inledande fråga att lösa. Huruvida en person ska anses vara medborgare i en stat är en fråga som inte omfattas av denna förordning och som är underkastad nationell lagstiftning samt i tillämpliga fall internationella konventioner, med full respekt för Europeiska unionens allmänna principer.
- (42) Den lag som är tillämplig på arvet bör styra arvet från det att arvsförfarandet inleds till dess att de tillgångar som utgör kvarlåtenskapen överförs till förmånstagarna, i enlighet med bestämmelserna i den lagen. Den bör omfatta frågor som rör förvaltningen av kvarlåtenskapen och ansvaret för skulder i arvsärendet. Betalningen av skulderna i arvsärendet kan, särskilt beroende på den lag som är tillämplig på arvet, innebära en särskild rangordning av borgenärerna.
- (43) De bestämmelser om behörighet som fastställs i denna förordning kan i vissa fall leda till en situation där den domstol som är behörig att fatta beslut om arvet inte kommer att tillämpa sin egen lagstiftning. När denna situation uppstår i en medlemsstat vars lagstiftning föreskriver att en boutredningsman ska utses bör denna förordning ge domstolarna i den medlemsstaten rätt att utse en eller flera boutredningsmän enligt sin egen lagstiftning när ansökan görs där. Detta bör inte påverka val som görs av parterna för att avgöra arvsfrågan i godo utanför domstol i en annan medlemsstat, där detta är möjligt enligt lagstiftningen i den medlemsstaten. I syfte att säkerställa en smidig samordning mellan den lag som är tillämplig på arvet och lagen i den utseende domstolens medlemsstat bör domstolen utse den eller de personer som skulle ha rätt att ha hand om dödsboförvaltningen enligt den lag som är tillämplig på arvet, till exempel testamentsexekutorn för den avlidne eller arvingarna själva eller, om den lag som är tillämplig på arvet så kräver, en utomstående boutredningsman. Domstolarna får emellertid i särskilda fall där deras lagstiftning kräver detta utse en utomstående boutredningsman även om detta inte föreskrivs i den lag som är tillämplig på arvet. Om den avlidne hade utsett en testamentsexekutor får denne inte berövas sina befogenheter såvida den lag som är tillämplig på arvet inte medger ett upphävande av dennes mandat.
- (44) De befogenheter som utövas av de boutredningsmän som utsetts i den medlemsstat i vilken den domstol där talan väcks befinner sig bör vara de boutredningsbefogenheter som de får utöva enligt den lag som är tillämplig på arvet. Om till exempel arvingen alltså utses till boutredningsman bör denne ha de boutredningsbefogenheter som en arvinge skulle ha enligt den lagen. Om de boutredningsbefogenheter som får utövas enligt den lag som

är tillämplig på arvet inte är tillräckliga för att bevara dödsboets tillgångar eller skydda borgenärernas rättigheter eller rättigheterna för andra personer som har stått som garantier för den avlidnes skulder, får den eller de boutredningsmän som utsetts i den medlemsstat i vilken den domstol där ansökan görs finns utöva kvarstående boutredningsbefogenheter i detta syfte i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten. Sådana kvarstående befogenheter skulle exempelvis kunna inbegripa upprättande av en förteckning över dödsboets tillgångar och skulder, information till borgenärerna om inledandet av arvsförfarandet och en uppmaning till dem om att uppge sina fordringar samt att vidta eventuella interimistiska åtgärder – däribland skyddsåtgärder – avsedda att bevara dödsboets tillgångar. De handlingar som utförs av en boutredningsman enligt kvarstående befogenheter bör respektera den lag som är tillämplig på arvet vad avser överföring av arvsegendomen, inklusive transaktioner som inletts av förmånstagarna innan boutredningsmannen utsågs, ansvaret för skulderna i arvsärendet och förmånstagarnas rättigheter, inklusive i förekommande fall rätt till accept av eller avstående från arv. Sådana handlingar skulle exempelvis endast kunna inbegripa överföring av tillgångar eller betalning av skulder där detta skulle medges enligt den lag som är tillämplig på arvet. Om utseendet av en utomstående boutredningsman ändrar ansvaret för arvingarna enligt den lag som är tillämplig på arvet bör en sådan ändring av ansvaret respekteras.

- (45) Denna förordning bör inte hindra att borgenärer, till exempel genom ombud, får vidta sådana ytterligare åtgärder som kan finnas att tillgå enligt den nationella lagstiftningen, i förekommande fall i enlighet med de relevanta unionsinstrumenten, för att skydda sina rättigheter.
- (46) Denna förordning bör medge tillhandahållande av information om inledandet av arvsförfarandet till potentiella borgenärer i andra medlemsstater där det finns tillgångar. Vid tillämpningen av denna förordning bör möjligheten därför beaktas att inrätta en mekanism, om lämpligt via e-juridikportalen, för att ge potentiella borgenärer i andra medlemsstater tillgång till relevant information så att de kan uppge sina fordringar.
- (47) Den lag som är tillämplig på arvet bör fastställa vilka förmånstagarna är i ett arvsärende. I merparten av lagarna omfattar begreppet "förmånstagare" arvingar, testamentstagare och personer som har rätt till en laglott, även om exempelvis testamentstagarnas rättsliga ställning inte är densamma enligt alla lagar. Enligt vissa lagar kan testamentstagaren erhålla en direkt del i kvarlåtenskapen, medan testamentstagaren enligt andra lagar endast kan få en fordran på arvingarna.
- (48) För att säkerställa rättssäkerhet för personer som i förväg vill planera sina arvsrättsliga förhållanden bör denna förordning fastställa en särskild lagvalsregel beträffande tillåtligheten och den materiella giltigheten för förordnanden om kvarlåtenskap. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna bestämmelse bör de faktorer som bör betraktas som faktorer som hänför sig till materiell giltighet förtecknas i denna förordning. Granskningen av den materiella giltigheten för ett förordnande om kvarlåtenskap kan leda till slutsatsen att förordnandet om kvarlåtenskap rättsligt sett inte existerar.
- (49) Medlemsstaterna har olika bestämmelser när det gäller tillåtligheten och godkännandet av ett arvsavtal, som är en typ av förordnande om kvarlåtenskap. För att göra det lättare att få arvsrättigheter till följd av ett arvsavtal godkända i medlemsstaterna bör det i denna förordning fastställas vilken lag som ska reglera sådana avtals tillåtlighet, deras materiella giltighet och deras bindande verkningar parterna emellan, inbegripet villkoren för deras upphävande.
- (50) Den lagstiftning som enligt denna förordning kommer att reglera tillåtligheten och den materiella giltigheten för ett förordnande om kvarlåtenskap och, när det gäller arvsavtal, de bindande verkningarna parterna emellan, bör inte påverka rättigheterna för en person som enligt lagstiftning som är tillämplig på arvet har rätt till en laglott eller en annan rätt som denne inte kan fräntas av den person vars kvarlåtenskap det gäller.
- (51) När det i denna förordning hänvisas till den lagstiftning som skulle ha varit tillämplig på arvet efter den person som upprättar ett förordnande om kvarlåtenskap, om denne hade avlidit samma dag som förordnandet gjordes, ändrades eller återkallades, vilket kan hända, bör en sådan hänvisning betraktas som en hänvisning till antingen lagstiftningen i den stat där den berörda personen hade sin hemvist den dagen eller, om denne gjort ett lagval enligt denna förordning, lagstiftningen i den stat där denne var medborgare den dagen.
- (52) Denna förordning bör reglera formella giltighetskrav på alla förordnanden om kvarlåtenskap som upprättas skriftligen genom bestämmelser som överensstämmer med bestämmelserna i Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 rörande lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden. Vid avgörande av den formella giltigheten för ett förordnande om kvarlåtenskap enligt denna förordning bör den behöriga myndigheten inte beakta ett internationellt inslag som tillkommit på ett bedrägligt sätt i syfte att kringgå bestämmelserna om den formella giltigheten.

- (53) Vid tillämpningen av denna förordning bör varje lagbestämmelse genom vilken de tillåtna formerna av förordnanden om kvarlåtenskap begränsas på grundval av vissa personliga egenskaper hos den person som upprättar förordnandet, såsom hans eller hennes ålder, anses hänföra sig till formen. Detta bör inte tolkas som att den tillämpliga lagen i fråga om den formella giltigheten för ett förordnande om kvarlåtenskap enligt denna förordning bör avgöra huruvida en minderårig har kapacitet att upprätta ett förordnande om kvarlåtenskap. Den lagen bör vara avgörande endast i fråga om huruvida en personlig egenskap som till exempel minderårighet bör förhindra en person från att upprätta ett förordnande om kvarlåtenskap i en viss form.
- (54) Med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden är vissa typer av fast egendom, vissa företag och andra särskilda kategorier av tillgångar föremål för särskilda regler i den medlemsstat där de är belägna, vilket begränsar eller påverkar arvet med avseende på dessa tillgångar. I denna förordning bör det säkerställas att sådana särskilda regler tillämpas. Detta undantag från tillämpningen av den lag som är tillämplig på arvet bör dock tolkas snävt för att inte denna förordnings allmänna målsättning ska förfelas. Varken lagvalsregler enligt vilka fast egendom omfattas av annan lag än den som ska tillämpas på lös egendom eller bestämmelser om större laglotter än dem som föreskrivs i den lag som är tillämplig på arvet enligt denna förordning, får därför betraktas som särskilda regler som begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på vissa tillgångar.
- (55) För att säkerställa en enhetlig behandling av situationer där det råder osäkerhet om i vilken ordning två eller flera personer vilkas arv regleras av olika lagar avlidit, bör denna förordning innehålla en bestämmelse om att ingen av de avlidna personerna bör ha någon rätt till den eller de andra personernas arv.
- (56) Det kan i vissa situationer förekomma arv där arvinge saknas. Olika lagstiftningar har olika bestämmelser för sådana situationer. Enligt vissa lagstiftningar kan till exempel staten i sådana situationer som arvinge göra anspråk på kvarlåtenskapen, oberoende av var tillgångarna är belägna. Enligt vissa andra lagstiftningar kan staten överta endast de tillgångar som är belägna på dess territorium. I denna förordning bör man därför föreskriva att tillämpningen av den lag som är tillämplig på arvet inte bör utesluta att en medlemsstat enligt sin egen lag får överta de tillgångar som är belägna på det egna territoriet. För att säkerställa att denna regel inte är till skada för borgenärerna bör dock en bestämmelse läggas till enligt vilken borgenärerna i dödsboet bör kunna kräva att man tillgodoser deras fordringar från samtliga tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen, oberoende av var dessa är belägna.
- (57) Lagvalsreglerna i denna förordning kan leda till tillämpning av en tredjestats lagstiftning. När så är fallet bör hänsyn tas till de internationella privaträttsliga bestämmelserna i den staten. Om man i dessa bestämmelser hänvisar antingen till en medlemsstats lagstiftning eller till lagstiftningen i en tredjestat som skulle tillämpa sin egen lagstiftning på arvskiftet, bör denna hänvisning godtas för att säkerställa internationell konsekvens. Sådan hänvisning bör dock uteslutas i situationer där den avlidne gjort ett lagval till förmån för en tredjestats lagstiftning.
- (58) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna och andra behöriga myndigheter som handlägger arvsfrågor i medlemsstaterna ha rätt att i undantagsfall inte beakta vissa bestämmelser i utländsk lag om tillämpning av sådana bestämmelser i ett visst mål vore uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den berörda medlemsstaten. Domstolarna eller andra behöriga myndigheter bör dock inte få åberopa detta undantag för att förhindra att en annan stats lagstiftning tillämpas eller för att vägra erkänna eller, i tillämpliga fall, godkänna, eller verkställa en dom, officiell handling eller förlikning från en domstol från en annan medlemsstat om denna vägran strider mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet artikel 21, som förbjuder all diskriminering.
- (59) Mot bakgrund av den allmänna målsättningen för förordningen, nämligen att åstadkomma ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas domar på arvsområdet, oberoende av huruvida domarna gäller tvistemål eller icke-tvistemål, bör denna förordning fastställa bestämmelser om domars erkännande, verkställbarhet och verkställighet som liknar bestämmelserna i andra unionsinstrument inom det civilrättsliga samarbetet.
- (60) Med hänsyn till medlemsstaternas olika system för att behandla arvsfrågor bör denna förordning i arvsfrågor garantera godkännande och verkställbarhet av officiella handlingar i alla medlemsstater.
- (61) Officiella handlingar bör ha samma bevisvärde i en annan medlemsstat som de har i ursprungsmedlemsstaten eller ett bevisvärde som är så jämförbart som möjligt. Vid fastställandet av en viss officiell handlings bevisvärde i en annan medlemsstat eller av ett bevisvärde som är så jämförbart som möjligt bör man hänvisa till arten och omfattningen av den officiella handlingens bevisvärde i ursprungsmedlemsstaten. Det kommer därför att vara avhängigt av lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten vilket bevisvärde en viss officiell handling bör få i en annan medlemsstat.

- (62) En officiell handlingns "äkthet" bör utgöra ett självständigt begrepp som omfattar sådant som handlingens äkthet, handlingens formella förutsättningar, befogenheterna för den myndighet som upprättat handlingen och det förfarande enligt vilket handlingen upprättats. Det bör också omfatta sakuppgifter som registrerats i den officiella handlingen av den berörda myndigheten, som att de angivna parterna vid angivet datum inställt sig vid den myndigheten och att de avgivit de angivna förklaringarna. En part som vill bestrida en officiell handlingns äkthet bör göra detta vid den behöriga domstolen i den medlemsstat som utfärdat den officiella handlingen, enligt lagen i den medlemsstaten.
- (63) Begreppet "rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställs i en officiell handling" bör tolkas som en hänvisning till den officiella handlingens innehåll i sak. De rättshandlingar som ingår i en officiell handling kan exempelvis vara ett avtal mellan parterna om arvskitte eller fördelning av arvet, eller ett testamente eller ett arvsavtal eller en annan avsiktsförklaring. De rättsliga förhållandena kan exempelvis vara fastställandet av arvingar och andra förmånstagare enligt den lag som är tillämplig på arvet, deras respektive arvslotter, förekomsten av en laglott, eller någon annan uppgift som är fastställd i den lag som är tillämplig på arvet. En part som vill bestrida rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställs i en officiell handling bör göra detta vid en domstol som är behörig enligt denna förordning. Den domstolen bör avgöra klagomålet i enlighet med den lag som är tillämplig på arvet.
- (64) Om en fråga rörande de rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställs i en officiell handling tas upp som en prejudiciell fråga under ett förfarande vid en domstol i en medlemsstat, bör den domstolen vara behörig att avgöra frågan.
- (65) En officiell handling som omfattas av ett klagomål bör inte ha något bevisvärde i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten så länge klagomålet inte är avgjort. Om klagomålet endast rör en specifik fråga gällande de rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som fastställs i den officiella handlingen bör den officiella handling som omfattas av klagomålet inte ha något bevisvärde i någon annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten i den relevanta frågan så länge klagomålet inte är avgjort. En officiell handling som ogiltigförklarats till följd av ett klagomål bör upphöra att ha bevisvärde.
- (66) En myndighet som i samband med tillämpningen av denna förordning föreläggs två oförenliga officiella handlingar bör bedöma vilken, om någon, av de officiella handlingarna som bör ges företräde med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Om det av dessa omständigheter inte framgår tydligt vilken, om någon, av de officiella handlingarna som bör ges företräde bör frågan avgöras av de domstolar som är behöriga enligt denna förordning eller av den domstol där talan väckts om frågan tas upp som en fråga av prejudiciell betydelse under förfarandet. Om en officiell handling och en dom är oförenliga bör skälen för att vägra erkännande av domar enligt denna förordning beaktas.
- (67) Ett snabbt, smidigt och effektivt avgörande vid ett arvsärende med gränsöverskridande verkan inom unionen innebär att arvingarna, testamentstagarna, testaments-exekutorerna eller boutredningsmännen lätt bör kunna bevisa sin ställning och/eller sina rättigheter och befogenheter i en annan medlemsstat, t.ex. i den medlemsstat där kvarlåtenskapen är belägen. För att de ska kunna göra detta bör man i denna förordning föreskriva inrättandet av ett enhetligt intyg, det europeiska arvsintyget (nedan kallat *arvsintyget*), som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen bör arvsintyget inte ersätta nationella dokument som eventuellt finns för liknande ändamål i medlemsstaterna.
- (68) Den myndighet som utfärdar arvsintyget bör ta hänsyn till de formella förfaranden som krävs för att registrera fast egendom i den medlemsstat där registret förs. För detta syfte bör denna förordning föreskriva ett utbyte av information om sådana förfaranden mellan medlemsstaterna.
- (69) Det bör inte vara obligatoriskt att använda ett arvsintyg. Detta innebär att de personer som har rätt att ansöka om ett arvsintyg inte bör vara skyldiga att göra detta, utan det bör stå dem fritt att använda andra instrument som finns att tillgå enligt denna förordning (domar, officiella handlingar och förlikningar inför domstol). Ingen myndighet eller person som mottagit ett arvsintyg som utfärdats i en annan medlemsstat bör dock ha rätt att begära att man i stället för ett arvsintyg ska redovisa en dom, en officiell handling eller en förlikning inför domstol.
- (70) Arvsintyget bör utfärdas i den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt denna förordning. Det bör tillkomma varje medlemsstat att i sin nationella lagstiftning fastställa vilka myndigheter som ska vara behöriga att utfärda arvsintyget, vare sig dessa är domstolar enligt definitionen i denna förordning eller andra myndigheter med behörighet i arvsfrågor, exempelvis notaries. Det bör också vara varje enskild medlemsstats sak att i sin nationella lagstiftning fastställa huruvida den utfärdande myndigheten får inbegripa andra behöriga organ i förfarandet för utfärdande, t.ex. organ som är behöriga att ta emot

försäkran om kända förhållanden i stället för en ed. Medlemsstaterna bör tillhandahålla kommissionen tillämplig information om sina utfärdande myndigheter så att denna information görs allmänt tillgänglig.

(71) Arvsintyget bör ha samma verkan i samtliga medlemsstater. Det bör inte vara en exekutionstitel i sig men bör ha bevisvärde och bör förutsättas på korrekt sätt ange vad som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på specifika delar, såsom den materiella giltigheten för förordnanden om kvarlåtenskap. Arvsintygets bevisvärde bör inte utvidgas till uppgifter som inte omfattas av denna förordning, till exempel frågan om anknytning eller frågan om huruvida en viss tillgång tillhörde den avlidne. Alla som gör utbetalningar eller överlåter arvsegendom till en person som enligt arvsintyget är berättigad att ta emot en sådan utbetalning eller sådan egendom i egenskap av arvinge eller testamentstagare bör tillförsäkras tillbörligt skydd om de har handlat i god tro i förlitan på korrektheten i den information som bestyrks genom arvsintyget. Samma skydd bör tillförsäkras alla som förlitat sig på korrektheten i den information som bestyrks genom arvsintyget och som köper eller tar emot kvarlåtenskap av en person som enligt arvsintyget är berättigad att förfoga över sådan egendom. Skyddet bör säkerställas om fortfarande giltiga bestyrkta kopior uppvisas. Om en tredje persons förvärv av sådan egendom faktiskt har skett eller inte bör inte regleras i denna förordning.

(72) Den behöriga myndigheten bör utfärda arvsintyget på begäran. Originalen av arvsintyget bör förvaras hos den utfärdande myndigheten, som ska utfärda en eller flera i särskild ordning bestyrkta kopior av arvsintyget till sökanden och övriga som kan påvisa ett legitimt intresse. Detta bör dock inte hindra att en medlemsstat i enlighet med sina nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar får tillåta att kopior av arvsintyget lämnas ut till allmänheten. Denna förordning bör innehålla föreskrifter om rättsmedel mot beslut från den utfärdande myndigheten, inklusive beslut om att vägra utfärda ett arvsintyg. När arvsintyget korrigeras, ändras eller återkallas bör den utfärdande myndigheten meddela de personer för vilka bestyrkta kopior har utfärdats så att olaglig användning av sådana kopior förhindras.

(73) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden innebär att denna förordning inte bör påverka tillämpningen av internationella konventioner som en eller flera medlemsstater är anslutna till vid den tidpunkt då denna förordning antas. Framför allt bör de medlemsstater som är parter i Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden kunna fortsätta att tillämpa bestämmelserna i den konventionen i stället för bestämmelserna i denna förordning med avseende på testamentens och

gemensamma testamentens formella giltighet. Förordningens allmänna målsättning kräver dock att den mellan medlemsstaterna har företräd framför konventioner som har ingåtts uteslutande mellan två eller flera medlemsstater i den mån som konventionerna gäller frågor som regleras genom denna förordning.

(74) Denna förordning bör inte hindra de medlemsstater som är parter i konventionen av den 19 november 1934 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationella privaträttsliga bestämmelser om arv, testamente och boutredning från att fortsätta att tillämpa vissa bestämmelser i konventionen, ändrad genom en mellanstatlig överenskommelse mellan de stater som är parter i konventionen.

(75) För att underlätta tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna åläggas att inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG⁽¹⁾ lämna vissa upplysningar om sin lagstiftning och sina förfaranden rörande arvsrätt. För att göra det möjligt att i *Europeiska unionens officiella tidning* i god tid offentliggöra all information av betydelse för tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna också meddela kommissionen sådan information innan denna förordning börjar tillämpas.

(76) För att underlätta tillämpningen av denna förordning bör man också möjliggöra användning av modern kommunikationsteknik och införa standardformulär för de intyg som ska tillhandahållas i samband med ansökan om en verkställbarhetsförklaring som gäller en dom, en officiell handling eller en förlikning inför domstol samt för ansökan om ett europeiskt arvsintyg liksom för själva arvsintyget.

(77) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister⁽²⁾ bör tillämpas för beräkning av de perioder och frister som föreskrivs i denna förordning.

(78) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende upprättande och senare ändringar av de intyg och formulär som hänför sig till förklaringen om verkställbarhet av domar, förlikningar inför domstol och officiella handlingar samt till det europeiska arvsintyget. Dessa befogenheter bör utövas i

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

- (79) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter om upprättandet och påföljande ändringar av intygen och formulären i denna förordning i enlighet med förfarandet i artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011.
- (80) Eftersom målen för denna förordning, nämligen fri rörlighet för personer, möjligheten för medborgare att i förväg utforma sina arvsförhållanden inom unionen och skyddet för de rättigheter som arvingar, testamentstagare, övriga närstående personer till den avlidne och borgenärer har, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (81) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaternas domstolar och övriga behöriga myndigheter måste tillämpa denna förordning med respekt för dessa rättigheter och principer.
- (82) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem. Detta ska dock inte påverka möjligheten för Förenade kungariket och Irland att, i enlighet med artikel 4 i protokollet, meddela sin avsikt att godta denna förordning efter antagandet.
- (83) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på arv efter avliden. Den ska inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor eller förvaltningsrättsliga frågor.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
  - a) fysiska personers ställning samt familjeförhållanden och förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har jämförbar verkan,
  - b) fysiska personers rättskapacitet eller rättsliga handlingsförmåga, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23.2 c och 26,
  - c) frågor som rör fysiska personers försvinnande, frånvaro eller dödförklaring,
  - d) frågor som rör makars förmögenhetsförhållanden samt förmögenhetsrättsliga frågor avseende förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har jämförbar verkan med äktenskap,
  - e) underhållsskyldighet utöver den som uppstår på grund av dödsfall,
  - f) formell giltighet för muntliga förordnanden om kvarläten-skap,
  - g) rättigheter och tillgångar som uppkommit eller överlåtits på annat sätt än genom arv, t.ex. genom gåva, samäganderätt med rätt att överta egendomen för den efterlevande, pensionssparande, försäkringsavtal och liknande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.2 i,
  - h) frågor som omfattas av reglerna om företag, sammanslutningar och andra juridiska personer, såsom klausuler i stiftelseurkunder eller stadgar för företag, sammanslutningar och andra juridiska personer som fastställer hur det ska för-faras med andelarna när en eller flera medlemmar avlider,

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- i) upplösning, upphörande och sammanslagning av företag, sammanslutningar och andra juridiska personer,
- j) upprättande, förvaltning och upplösande av truster,
- k) frågor som rör karaktären hos sakrätter, och
- l) registrering i ett register av rättigheter i fast eller lös egen-
dom, inbegripet de rättsliga krav som ställs vid en sådan
registrering, och verkningarna av en registrering eller utebli-
ven registrering av sådana rättigheter i ett register.
- f) *verkställande medlemsstat*: den medlemsstat där verkställbar-
hetsförklaringen eller verkställighet av domen, förlikningen
inför domstol eller den officiella handlingen begärs,
- g) *dom*: varje arvsrättsligt avgörande som har meddelats av en
domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, såsom
domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader,
- h) *förlikning inför domstol*: en förlikning i en arvsrättslig fråga
som har godkänts av en domstol eller ingåtts i en domstol
under förfarandet,

Artikel 2

Befogenhet i arvsfrågor inom medlemsstaterna

Denna förordning ska inte påverka de befogenheter som med-
lemsstaternas myndigheter har när det gäller att handlägga
arvsfrågor.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med
  - a) *arv*: arv efter avliden som omfattar alla former av överföring
av tillgångar, rättigheter och skyldigheter efter dödsfall, oav-
sett om det rör sig om ett testamentariskt förordnande om
kvarlåtenskap eller om arv enligt den legala arvsordningen,
  - b) *arvsavtal*: ett avtal, inbegripet inbördes testamenten, som med
eller utan motprestation beviljar, ändrar eller återkallar rätt
till framtida kvarlåtenskap för en eller flera parter i avtalet,
  - c) *gemensamt testamente*: testamente som upprättas av två eller
flera personer i en enda handling,
  - d) *förordnande om kvarlåtenskap*: testamente, gemensamt tes-
tamente eller ett arvsavtal,
  - e) *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där domen har med-
delats, där förlikningen inför domstolen har godkänts eller
ingåtts, där den officiella handlingen har fastställts eller där
det europeiska arvsintyget har utfärdats,
  - i) *officiell handling*: en handling i en arvsfråga som har upp-
rättats eller registrerats som en officiell handling i en med-
lemsstat och vars äkthet
    - i) avser handlingens underskrift och innehåll, och
    - ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan för
detta bemyndigad myndighet i ursprungsmedlemsstaten.
2. I denna förordning avses med "domstol" alla rättsliga
myndigheter och alla andra myndigheter och rättstillämpare
som har behörighet i arvsfrågor och som utövar rättsliga funk-
tioner eller agerar genom delegering från en rättslig myndighet
eller agerar under kontroll av en rättslig myndighet, under för-
utsättning att sådana andra myndigheter och rättstillämpare ga-
ranterar opartiskhet och samtliga parters rätt att bli hörda och
under förutsättning att deras beslut enligt lagen i den medlems-
stat där de är verksamma
  - a) kan bli föremål för överklagande eller förnyad prövning vid
en rättslig myndighet och
  - b) har liknande giltighet och verkan som ett beslut av en rätts-
lig myndighet i samma fråga.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de andra
myndigheter och rättstillämpare som avses i första stycket i
enlighet med artikel 79.

KAPITEL II

BEHÖRIGHET

Artikel 4

Allmän behörighet

Domstolarna i den medlemsstat där den avlidne hade hemvist vid sin död ska vara behöriga att fatta beslut om arvet i dess helhet.

Artikel 5

Avtal om val av domstol

1. När den lag som i enlighet med artikel 22 har valts av den avlidne att tillämpas på arvet är lagen i en medlemsstat, får de berörda parterna avtala om att en domstol eller domstolarna i den medlemsstaten ska ha exklusiv behörighet att pröva alla arvsfrågor.

2. Ett sådant avtal om val av domstol ska vara skriftligt och dateras och undertecknas av de berörda parterna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med skriftligt.

Artikel 6

Avvisande av talan vid lagval

När den lag som i enlighet med artikel 22 har valts av den avlidne att tillämpas på arvet är lagen i en medlemsstat, gäller följande för den domstol vid vilken talan väckts enligt artikel 4 eller 10:

- a) Domstolen får på begäran av någon av parterna i målet avvisa talan om den bedömer att domstolarna i den medlemsstat vars lag har valts är bättre lämpade att pröva arvs-målet med hänsyn till praktiska omständigheter när det gäller arvet, såsom parternas hemvist och placeringen av tillgångarna.
- b) Domstolen ska avvisa talan om parterna i målet i enlighet med artikel 5 har avtalat om att ge en domstol eller domstolarna i den medlemsstat vars lag har valts behörighet.

Artikel 7

Behörighet vid lagval

Domstolarna i en medlemsstat vars lag har valts av den avlidne i enlighet med artikel 22 ska ha behörighet att pröva arvs-målet om

- a) en domstol inför vilken talan tidigare väckts i samma fall har avvisat talan i enlighet med artikel 6,
- b) parterna i målet i enlighet med artikel 5 har avtalat om att ge en domstol eller domstolarna i denna medlemsstat behörighet, eller
- c) parterna i målet uttryckligen har accepterat att den domstol vid vilken talan väckts är behörig.

Artikel 8

Avslutande av förfarande som inletts på domstols initiativ om det finns ett lagval

En domstol som på eget initiativ tagit upp ett arvs-mål enligt artikel 4 eller artikel 10 ska avsluta förfarandet om parterna i målet har enats om att avgöra arvsfrågan i godo utanför domstol i den medlemsstat vars lag har valts av den avlidne enligt artikel 22.

Artikel 9

Behörighet grundad på svaromål

1. Om det under förfarandena vid en domstol i en medlemsstat som är behörig enligt artikel 7 framkommer att inte alla parter i målet var parter i avtalet om val av domstol, ska domstolen fortsätta att utöva behörighet om de parter i målet som inte är parter i avtalet går i svaromål utan att bestrida domstolens behörighet.

2. Om de parter i målet som inte är parter i avtalet bestrider behörigheten hos den domstol som avses i punkt 1, ska domstolen avvisa talan.

I sådana fall ska de domstolar som är behöriga enligt artikel 4 eller artikel 10 vara behöriga att pröva arvs-målet.

Artikel 10

Subsidiär behörighet

1. När den avlidne vid sin död inte hade hemvist i en medlemsstat ska domstolarna i den medlemsstat på vars territorium de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen är belägna ändå vara behöriga att pröva arvs-målet i dess helhet om

- a) den avlidne var medborgare i den medlemsstaten vid sin död, eller i annat fall,

- b) den avlidne tidigare haft sin hemvist i den medlemsstaten, förutsatt att det vid den tidpunkt då talan väcktes vid domstolen inte gått mer än fem år sedan hemvisten ändrades.

2. Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig i enlighet med punkt 1 ska domstolarna i den medlemsstat där de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen är belägna ändå vara behöriga att fatta beslut om dessa tillgångar.

Artikel 11

Forum necessitatis

Om ingen medlemsstats domstol är behörig i enlighet med andra bestämmelser i denna förordning, kan domstolarna i en medlemsstat i undantagsfall pröva arvsålet om ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras eller visar sig vara omöjligt i en tredjestat till vilket målet har nära anknytning.

Målet måste ha tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väcks.

Artikel 12

Begränsade förfaranden

1. När kvarlåtenskapen efter den avlidne omfattar tillgångar som är belägna i en tredjestat får den domstol vid vilken talan har väckts på begäran av en av parterna besluta att inte fatta beslut om en eller flera sådana tillgångar om det kan antas att dess avgörande med avseende på dessa tillgångar inte kommer att vare sig erkännas eller, i tillämpliga fall, förklaras vara verkställbart i denna tredjestat.

2. Punkt 1 ska inte påverka parternas rätt att begränsa föremålet för talan i enlighet med lagen i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts är belägen.

Artikel 13

Accept av eller avstående från arv, legat eller laglott

Utöver den domstol som är behörig att pröva arvsålet i enlighet med denna förordning ska även domstolarna i den medlemsstat där en person har hemvist som enligt den lag som är tillämplig på arvet får avge en förklaring inför en domstol om accept av eller avstående från arv, legat eller laglott eller en förklaring som ska begränsa den berörda personens ansvar vad gäller skulderna i arvsärendet ha behörighet att motta sådana förklaringar när sådana förklaringar enligt lagen i den medlemsstaten får avges inför domstol.

Artikel 14

Väckande av talan vid domstol

Vid tillämpningen av detta kapitel ska talan anses ha väckts vid en domstol

- a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att sökanden därefter inte har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd,
- b) om delgivning av handlingen ska ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivningen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen, eller
- c) om ett arvsåtal tagits upp på domstolens eget initiativ, när domstolen fattar beslut om att inleda förfarandet eller, om något sådant beslut inte krävs, när domstolen registrerar målet.

Artikel 15

Prövning av behörighetsfrågan

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser en arvsfråga som domstolen inte är behörig att ta upp enligt denna förordning ska domstolen självmant förklara sig obehörig.

Artikel 16

Prövning av frågan om målet kan tas upp

1. Om en svarande som har hemvist i en annan stat än den medlemsstat där talan väcktes inte går i svaromål, ska den behöriga domstolen förklara målet vilande till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att ta del av stämningsansökan eller motsvarande handling i tid för att kunna förbereda sitt svaromål, eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.

2. I stället för punkt 1 i denna artikel ska artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) ⁽¹⁾ gälla, om stämningsansökan eller en motsvarande handling ska översändas från en medlemsstat till en annan i enlighet med den förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

3. Om förordning (EG) nr 1393/2007 inte är tillämplig ska artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla, om stämningsansökan eller motsvarande handling ska översändas till utlandet i enlighet med den konventionen.

Artikel 17

Litispens

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väcktes självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

2. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väcktes är behörig, ska övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Artikel 18

Käromål som har samband med varandra

1. Om käromål som har samband med varandra prövas vid domstolar i olika medlemsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väcktes låta handläggningen av målet vila.

2. Om dessa mål prövas i första instans får varje domstol, utom den vid vilken talan först väcktes, också avvisa talan på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väcktes är behörig att pröva de berörda käromålen och dess lag tillåter förening av dessa.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 19

Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder

Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en medlemsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning.

KAPITEL III

TILLÄMPLIG LAG

Artikel 20

Universell tillämpning

Den lag som anges i denna förordning ska tillämpas oavsett om det är en medlemsstats lag eller inte.

Artikel 21

Allmän regel

1. Om inte annat anges i denna förordning ska den lag som är tillämplig på arvet i dess helhet vara lagen i den stat där den avlidne hade hemvist vid sin död.

2. Om det undantagsvis framgår av alla omständigheter i fallet att den avlidne vid sin död uppenbart hade en närmare anknytning till en annan stat än den vars lag skulle vara tillämplig enligt punkt 1, ska lagen i den andra staten vara tillämplig på arvet.

Artikel 22

Lagval

1. En person får låta rätten till sitt arv i dess helhet styras av lagen i den stat där personen är medborgare vid tidpunkten för sitt val eller vid sin död.

En person som är medborgare i flera länder får välja lagen i en av de stater i vilken personen är medborgare vid tidpunkten för sitt beslut eller vid sin död.

2. Lagvalet ska uttryckligen anges i en förklaring i form av ett förordnande om kvarlåtenskap eller framgå av villkoren i ett sådant.

3. Det är den valda lagens regler som ska tillämpas på frågan om den materiella giltigheten för den handling genom vilken lagvalet gjordes.

4. Om lagvalet ändras eller återkallas ska samma formkrav ställas som vid ändringar eller återkallanden av förordnanden om kvarlåtenskap.

Artikel 23

Den tillämpliga lagens räckvidd

1. Den lag som anvisas enligt artikel 21 eller 22 ska styra arvet i dess helhet.

2. Den lagen ska i synnerhet reglera
- a) orsak, tidpunkt och plats för inledningen av arvsförfarandet,
  - b) fastställandet av förmånstagarna, deras respektive andelar samt de förpliktelser som de kan komma att åläggas enligt den avlidnes sista vilja samt fastställandet av övriga arvsrätter, inbegripet efterlevande makes, makas eller partners arvsrätt,
  - c) förmågan att ärva,
  - d) arvlöshetsförklaring och förverkande av rätt på grund av beteende,
  - e) överföring av de tillgångar, rättigheter och förpliktelser som utgör kvarlåtenskapen till arvingar och eventuella testamentstagare, däribland villkor för och rättsverkningar av accept av eller avstående från arv eller legat,
  - f) arvingars, testamentsexekutors och boutredningsmäns befogenheter, särskilt i fråga om försäljning av egendom och betalning till borgenärer, utan att det påverkar de befogenheter som anges i artikel 29.2 och 29.3,
  - g) ansvaret för skulderna i arvsärendet,
  - h) den disponibla kvoten, laglotter och andra inskränkningar i rätten att förordna om sin kvarlåtenskap, liksom anspråk som närstående personer till den avlidne kan tänkas ha gentemot dödsboet eller arvingarna,
  - i) återföring eller nedsättning av gåvor, förskott på arv eller legat vid beräkningen av de olika förmånstagarnas lotter, och
  - j) arvets uppdelning.

Artikel 24

Förordnanden om kvarlåtenskap som inte är arvsavtal

1. När det gäller ett förordnande om kvarlåtenskap som inte är ett arvsavtal ska prövningen av frågan om huruvida det kan tas upp och dess materiella giltighet regleras av den lag som, enligt denna förordning, skulle ha varit tillämplig på arvet efter den person som upprättade det om denne avlidit samma dag som förordnandet upprättades.

2. Utan hinder av punkt 1 får en person välja att prövningen av frågan om huruvida hans eller hennes förordnande om kvarlåtenskap kan tas upp och om dess materiella giltighet ska

regleras av den lag som den personen kunde ha valt i enlighet med artikel 22 på de däri fastställda villkoren.

3. Punkt 1 ska i tillämpliga fall gälla vid ändring eller återkallande av ett förordnande om kvarlåtenskap som inte är ett arvsavtal. Om ett lagval har gjorts i enlighet med punkt 2 ska ändringen eller återkallandet regleras av den valda lagen.

Artikel 25

Arvsavtal

1. Ett arvsavtal som gäller arv efter en person ska när det gäller frågan om huruvida det kan tas upp, dess materiella giltighet och dess bindande verkningar parterna emellan, inbegripet villkoren för dess upphävande, regleras av den lag som, enligt denna förordning, skulle ha varit tillämplig på arvet efter den person om denne hade avlidit samma dag som avtalet ingicks.

2. Arvsavtal efter flera avlidna ska kunna tas upp endast om de kan tas upp enligt alla de lagar som enligt denna förordning skulle ha reglerat arv efter samtliga inblandade personer om dessa avlidit samma dag som avtalet ingicks.

Ett avtal om arv efter en avliden som enligt prövning enligt punkt 1 kan tas upp ska, vad gäller dess materiella giltighet och dess bindande verkningar parterna emellan, inbegripet villkoren för dess upphävande, regleras av den lag i punkt 1 till vilken det har närmast anknytning.

3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får parterna välja att arvsavtalet efter en avliden, vad gäller prövningen av frågan om huruvida det kan tas upp, dess materiella giltighet och dess bindande verkningar parterna emellan, inbegripet villkoren för dess upphävande, ska regleras av den lag som den person eller en av de personer vilkas kvarlåtenskap berörs kunde ha valt i enlighet med artikel 22 på de däri fastställda villkoren.

Artikel 26

Materiell giltighet för förordnanden om kvarlåtenskap

1. Vid tillämpningen av artiklarna 24 och 25 ska följande hänföra sig till den materiella giltigheten:

- a) Kapaciteten hos den person som upprättar förordnandet om kvarlåtenskap att upprätta ett sådant förordnande.

- b) De särskilda skäl som förhindrar den person som upprättar förordnandet att gynna vissa personer eller som förhindrar en person att motta arvsegendom från den person som upprättar förordnandet.
- c) Tillåtligheten av företrädare vid upprättandet av ett förordnande om kvarlåtenskap.
- d) Tolkningsen av förordnandet.
- e) Bedrägeri, olaga tvång, misstag och andra frågor gällande samtycket eller avsikten hos den person som upprättar förordnandet.

2. Om en person har kapacitet att upprätta ett förordnande om kvarlåtenskap i enlighet med den lag som är tillämplig i enlighet med artikel 24 eller artikel 25, ska en senare ändring av den tillämpliga lagen inte påverka dennes kapacitet att ändra eller återkalla ett sådant förordnande.

Artikel 27

Formell giltighet för skriftliga förordnanden om kvarlåtenskap

1. Ett skriftligt förordnande om kvarlåtenskap ska anses giltigt till formen om formen uppfyller kraven i lagen
- a) i den stat där förordnandet upprättades eller arvsavtalet ingicks,
  - b) i en stat där testatorn eller åtminstone en av de personer vilkas kvarlåtenskap berörs av ett arvsavtal var medborgare, antingen vid tidpunkten för upprättandet av förordnandet eller för ingåendet av avtalet, eller vid sin död,
  - c) i en stat där testatorn eller åtminstone en av de personer vilkas kvarlåtenskap berörs av ett arvsavtal hade domicil, antingen vid tidpunkten för upprättandet av förordnandet eller för ingåendet av avtalet, eller vid sin död,
  - d) i en stat där testatorn eller åtminstone en av de personer vilkas kvarlåtenskap berörs av ett arvsavtal hade sin hemvist, antingen vid tidpunkten för upprättandet av förordnandet eller för ingåendet av avtalet, eller vid sin död, eller
  - e) vad gäller fast egendom, i den stat där den fasta egendomen är belägen.

Fastställandet av huruvida testatorn eller någon person vars kvarlåtenskap berörs av ett arvsavtal hade domicil i en viss stat ska regleras av lagen i den staten.

2. Punkt 1 ska också tillämpas på förordnanden om kvarlåtenskap som ändrar eller återkallar ett tidigare förordnande. Ändringen eller återkallandet ska också vara giltiga till formen om formen uppfyller kraven i någon av de lagar enligt vilka, i enlighet med punkt 1, det ändrade eller återkallade förordnandet om kvarlåtenskap var giltigt.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska varje lagbestämelse genom vilken de tillåtna formerna av förordnanden om kvarlåtenskap begränsas på grundval av ålder, nationalitet eller andra personliga förhållanden med avseende på testatorn eller de personer vilkas kvarlåtenskap berörs av ett arvsavtal, anses hänföra sig till formen. Samma regel ska tillämpas på de kvalifikationer som det krävs att vittnen ska inneha för att ett förordnande om kvarlåtenskap ska vara giltigt.

Artikel 28

Formella giltighetskrav på arvinges förklaring om accept eller avstående

En förklaring om accept av eller avstående från arv, legat eller laglott eller en förklaring som syftar till att begränsa ansvaret för den person som upprättar förklaringen, ska anses vara formellt giltig då den uppfyller kraven i

- a) den lag som är tillämplig på arvet enligt artikel 21 eller artikel 22, eller
- b) lagen i den stat där den person som upprättar förklaringen har sin hemvist.

Artikel 29

Särskilda regler om utseende av och befogenheter för boutredningsmän i vissa situationer

1. Om det är obligatoriskt att utse en boutredningsman eller om detta är obligatoriskt på begäran enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars domstolar är behöriga att pröva arvsfrågor i enlighet med denna förordning och den lag som är tillämplig på arvet är en utländsk lag får domstolarna i den medlemsstaten, när ansökan görs där, utse en eller flera boutredningsmän enligt sin egen lagstiftning, med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

Den eller de boutredningsmän som utses i enlighet med denna punkt ska vara den eller de personer som har rätt att vara testamentsexekutorer för den avlidne och/eller vara boutredningsmän enligt den lag som är tillämplig på arvet. Om den lagen inte innehåller föreskrifter om boutredningsmän i form av personer som inte är förmånstagare får domstolarna i den medlemsstat där boutredningsmannen ska utses utse en utomstående boutredningsman enligt sin egen lagstiftning om denna lagstiftning så kräver och det rör sig om en allvarlig intressekonflikt mellan förmånstagarna eller mellan förmånstagarna och borgenärerna eller andra personer som har stått som garantier för den avlidnes skulder, oenighet bland förmånstagarna med avseende på boutredningsuppdraget eller ett komplicerat dödsbo att förvalta på grund av typen av tillgångar.

Den eller de boutredningsmän som utses enligt denna punkt ska vara den eller de enda personer som har rätt att utöva de befogenheter som avses i punkt 2 eller 3.

2. Den eller de personer som utses till boutredningsmän enligt punkt 1 ska utöva de boutredningsbefogenheter som de får utöva enligt den lag som är tillämplig på arvet. Den utseende domstolen får i sitt beslut fastställa specifika villkor för utövande av sådana befogenheter i enlighet med den lag som är tillämplig på arvet.

Om den lag som är tillämplig på arvet inte innehåller föreskrifter om befogenheter som är tillräckliga för att bevara dödsboets tillgångar eller skydda borgenärernas rättigheter eller rättigheterna för andra personer som har stått som garantier för den avlidnes skulder får den utseende domstolen besluta att tillåta att boutredningsmannen eller boutredningsmännen utövar kvarstående befogenheter som föreskrivs i detta syfte i den egna lagen, och den får i sin dom fastställa specifika villkor för utövande av sådana befogenheter i enlighet med den lagen.

När boutredningsmannen eller boutredningsmännen utövar sådana kvarstående befogenheter ska de emellertid respektera den lag som är tillämplig på arvet vad avser överföring av arvsegendomen, ansvaret för skulderna i arvsärendet och förmånstagarnas rättigheter, inklusive i förekommande fall arvinges rätt till accept av eller avstående från arvet samt i förekommande fall testamentsexekutorns befogenheter.

3. Utan hinder av punkt 2 får den domstol som utser en eller flera boutredningsmän enligt punkt 1 i undantagsfall, där den lag som är tillämplig på arvet är lagen i en tredjestat, besluta att ge dessa boutredningsmän alla de befogenheter som föreskrivs i lagen i den medlemsstat där de utses.

När boutredningsmännen utövar sådana befogenheter ska de emellertid i synnerhet respektera fastställandet av förmånstagarna och deras arvsrätter, inklusive deras rätt till en laglott eller anspråk gentemot dödsboet eller arvingarna enligt den lag som är tillämplig på arvet.

Artikel 30

Särskilda regler som fastställer begränsningar för eller påverkar arvskiftet med avseende på vissa tillgångar

Om lagen i den stat där vissa typer av fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar är belägna innehåller särskilda regler som med hänsyn till ekonomiska, familjerättsliga eller sociala förhållanden fastställer begränsningar för eller påverkar arvet med avseende på dessa tillgångar, ska dessa särskilda regler tillämpas på arvet i den utsträckning dessa regler enligt lagen i den staten är tillämpliga oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet.

Artikel 31

Anpassning av sakrätter

Om en person åberopar en sakrätt som vederbörande har rätt till enligt den lag som är tillämplig på arvet och denna sakrätt är okänd i lagen i den medlemsstat där rätten åberopas, ska denna sakrätt, om det är nödvändigt och i möjligaste mån, anpassas till den närmast likvärdiga sakrätten enligt den statens lagstiftning med beaktande av de syften och intressen som den specifika sakrätten motiveras av och av den verkan den har.

Artikel 32

Samtidigt avlidna

När två eller flera personer vars arv regleras i olika lagstiftningar avlider under sådana omständigheter att det råder ovisshet om vem som avlidit först, och om dessa lagar har skilda bestämmelser eller saknar bestämmelser i denna situation, ska ingen av de avlidna ha någon arvsrätt till den andras eller de övrigas arv.

Artikel 33

Arv där arvinge saknas

I den mån det enligt den lag som är tillämplig på arvet enligt denna förordning saknas arvinge eller testamentstagare som utsetts i ett förordnande om kvarlåtenskap för samtliga tillgångar, och fysiska personer enligt den legala arvsordningen, ska den i enlighet därmed anvisade lagen inte utesluta rätten för en medlemsstat eller en enhet som den medlemsstaten utsett i detta syfte att i enlighet med sin nationella lagstiftning överta den del av kvarlåtenskapen som är belägen på dess territorium under förutsättning att borgenärerna har rätt att kräva att deras fordringar tillgodoses från alla tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen.

*Artikel 34***Återförvisning**

1. När det i denna förordning föreskrivs att lagen i en viss tredjestat ska tillämpas avses gällande rättsregler i det landet, däribland dess internationella privaträtt i den mån dessa regler hänvisar till

- a) lagen i en medlemsstat, eller
- b) lagen i en annan tredjestat som tillämpar sin egen lag.

2. Återförvisning ska inte tillämpas i fråga om den lagstiftning som avses i artiklarna 21.2, 22, 27, 28 b och 30.

*Artikel 35***Grunderna för domstolslandets rättsordning (*ordre public*)**

Tillämpning av en bestämmelse i lagen i en viss stat som anges i denna förordning får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för domstolslandets rättsordning (*ordre public*).

*Artikel 36***Stater med mer än en rättsordning – territoriella lagkonflikter**

1. I de fall den bestämda lagen enligt denna förordning är lagen i en stat som omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler för arv efter avliden, är det de interna lagvalsreglerna i den staten som ska avgöra vilken territoriell enhets rättsregler som ska tillämpas.

2. Om sådana interna lagvalsregler saknas ska

- a) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med bestämmelserna om den avlidnes hemvist, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet där den avlidne hade hemvist vid sin död,
- b) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med bestämmelserna om den avlidnes nationalitet, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet som den avlidne hade den närmaste anknytningen till,
- c) varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med varje

annan bestämmelse som anger andra omständigheter som anknytningskriterier, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet där dessa omständigheter föreligger.

3. Utan hinder av punkt 2 ska varje hänvisning till lagen i den stat som avses i punkt 1, när det gäller att fastställa tillämplig lag i enlighet med artikel 27, i avsaknad av interna lagvalsregler i den staten, förstås som en hänvisning till lagen i den territoriella enhet som testatorn eller de personer vilkas arv berörs av ett arvsavtal hade den närmaste anknytningen till.

*Artikel 37***Stater med mer än en rättsordning – lagkonflikter avseende olika kategorier av personer**

Med avseende på en stat som har två eller flera rättsordningar eller regelverk som är tillämpliga på olika kategorier av personer när det gäller arv, ska varje hänvisning till lagen i den staten förstås som en hänvisning till den rättsordning eller det regelverk som är tillämpligt enligt gällande regler i den staten. I avsaknad av sådana regler ska den rättsordning eller det regelverk tillämpas som den avlidne hade den närmaste anknytningen till.

*Artikel 38***Icke-tillämpning av förordningen på interna lagkonflikter**

En medlemsstat som omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler för arv behöver inte tillämpa denna förordning vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

KAPITEL IV

DOMARS ERKÄNNANDE, VERKSTÄLLBARHET OCH VERKSTÄLLIGHET*Artikel 39***Erkännande**

1. En dom som har meddelats i en medlemsstat ska erkännas i övriga medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande.

2. Varje berörd part som tar upp frågan om huruvida en dom ska erkännas eller inte som huvudfrågan i en tvist, kan i enlighet med förfarandet i artiklarna 45–58 ansöka om att domen ska erkännas.

3. Om frågan huruvida en dom ska erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen avgöra frågan om erkännande.

Artikel 40

Skäl för att vägra erkännande

En dom ska inte erkännas om

- a) ett erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den medlemsstat där domen görs gällande,
- b) om det är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,
- c) om den är oförenlig med en dom som har meddelats i ett mål mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande,
- d) om den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i ett tredjestat i ett mål mellan samma parter och rörande samma sak, om den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

Artikel 41

Ingen omprövning i sak

En dom som har meddelats i en medlemsstat får under inga omständigheter omprövas i sak.

Artikel 42

Vilandeförklaring av mål som rör erkännande

Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom ordinära rättsmedel i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 43

Verkställbarhet

En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten ska kunna verkställas i en annan medlemsstat sedan domen efter ansökan från en berörd part har förklarats vara verkställbar i sistnämnda medlemsstat i enlighet med förfarandet i artiklarna 45–58.

Artikel 44

Fastställande av domicil

För att i samband med förfarandet enligt artiklarna 45–58 kunna fastställa huruvida en part har domicil i den verkställande medlemsstaten, ska den domstol vid vilken talan väckts tillämpa den medlemsstatens interna lag.

Artikel 45

Lokala domstolars behörighet

1. En ansökan om verkställbarhetsförklaring ska göras vid den domstol eller den behöriga myndighet i den verkställande medlemsstaten som den medlemsstaten har meddelat till kommissionen i enlighet med artikel 78.
2. Den lokala behörigheten ska bestämmas utifrån domicilet för den part mot vilken verkställighet begärs eller utifrån den plats där verkställighet ska ske.

Artikel 46

Förfarande

1. Ansökningsförfarandet ska regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.
2. Sökanden ska inte åläggas att ha en postadress eller ett bemyndigat ombud i den verkställande medlemsstaten.
3. Ansökan ska åtföljas av följande handlingar:
  - a) En kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
  - b) Det intyg som utfärdats av domstol eller behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.

*Artikel 47***Underlåtenhet att inge intyg**

1. Om intyget enligt artikel 46.3 b inte har ingetts, kan domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken det ska inges, eller godta en likvärdig handling eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in det.
2. Om domstolen eller den behöriga myndigheten begär det, ska en översättning av handlingarna ges in. Översättningen ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

*Artikel 48***Verkställbarhetsförklaring**

Domen ska förklaras vara verkställbar omedelbart efter fullgörandet av formaliteterna i artikel 46 utan någon förnyad prövning enligt artikel 40. I detta skede av förfarandet ska den part mot vilken verkställighet begärs inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

*Artikel 49***Underrättelse om beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring**

1. Sökanden ska snarast och i enlighet med det förfarande som anges i lagen i den verkställande medlemsstaten underrättas om det beslut som har meddelats med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring.
2. Den part mot vilken verkställighet begärs ska delges verkställbarhetsförklaringen tillsammans med beslutet, såvida inte detta redan delgivits denna part.

*Artikel 50***Ansökan om ändring av beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring**

1. Var och en av parterna får ansöka om ändring av beslutet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring.
2. Ansökan om ändring ska göras vid den domstol som den berörda medlemsstaten har meddelat till kommissionen enligt artikel 78.
3. Ansökan om ändring ska handläggas i enlighet med de bestämmelser som gäller för kontradiktoriska förfaranden.
4. Om den part mot vilken verkställighet begärs underlåter att inställa sig vid den domstol som handlägger ansökan om ändring, ska artikel 16 tillämpas även om denna part inte har domicil i en medlemsstat.

5. Ansökan om ändring av en verkställbarhetsförklaring ska göras inom 30 dagar efter delgivningen av denna. Om den part mot vilken verkställighet begärs har domicil i en annan medlemsstat än den där verkställbarhetsförklaringen meddelades, ska fristen för att söka ändring vara 60 dagar och löpa från den dag då beslutet delgavs honom eller henne, antingen personligen eller i hans eller hennes bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

*Artikel 51***Talan mot avgörandet med anledning av ansökan om ändring**

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändringen har sökts får talan föras endast genom det förfarande som den berörda medlemsstaten har meddelat till kommissionen i enlighet med artikel 78.

*Artikel 52***Avslag på en ansökan om verkställbarhetsförklaring eller upphävande av verkställbarhetsförklaringen**

Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs enligt artikel 50 eller artikel 51 får avslå en ansökan om verkställbarhetsförklaring eller upphäva verkställbarhetsförklaringen endast på någon av de grunder som anges i artikel 40. Den ska meddela sitt avgörande utan dröjsmål.

*Artikel 53***Vilandeförklaring av mål**

Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artiklarna 50 eller 51 ska efter ansökan från motparten låta handläggningen av målet vila, om verkställigheten av avgörandet i ursprungsmedlemsstaten skjuts upp på grund av att talan mot domen har förts.

*Artikel 54***Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder**

1. Om en dom ska erkännas i enlighet med detta kapitel, ska ingenting hindra sökanden från att begära interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt lagen i den verkställande medlemsstaten, utan att det krävs någon verkställbarhetsförklaring enligt artikel 48.
2. En verkställbarhetsförklaring ska automatiskt medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas.

3. Så länge den i artikel 50.5 angivna fristen för att söka ändring av verkställighetsförklaringen inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring söks, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

Artikel 55

Partiell verkställbarhet

1. Om en dom omfattar flera yrkanden och verkställbarhetsförklaringen inte kan meddelas för domen i dess helhet, ska domstolen eller den behöriga myndigheten meddela den i fråga om ett eller flera av dem.

2. Sökanden kan begära en verkställbarhetsförklaring som är begränsad till delar av en dom.

Artikel 56

Rättshjälp

Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, ska denne vid en eventuell ansökan om verkställbarhetsförklaring vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 57

Ingen säkerhet, borgen eller deposition

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den part som i en medlemsstat ger in en ansökan om erkännande, verkställbarhet eller verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att denne är utländsk medborgare eller inte har domicil eller hemvist i den verkställande medlemsstaten.

Artikel 58

Ingen avgift eller skatt

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i den verkställande medlemsstaten vid ett förfarande som avser en verkställbarhetsförklaring.

KAPITEL V

OFFICIELLA HANDLINGAR OCH FÖRLIKNINGAR INFÖR DOMSTOL

Artikel 59

Godkännande av officiella handlingar

1. En officiell handling som har fastställts i en medlemsstat ska ha samma bevisvärde i en annan medlemsstat som den har i

ursprungsmedlemsstaten eller ett bevisvärde som är så jämförbart som möjligt, under förutsättning att detta inte uppenbarligen strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den berörda medlemsstaten.

En person som önskar använda sig av en officiell handling i en annan medlemsstat får begära att den utfärdande myndigheten i ursprungsmedlemsstaten fyller i det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2 och anger den officiella handlingens bevisvärde i ursprungsmedlemsstaten.

2. En klagan över en officiell handlingens äkthet, ska göras vid domstol i ursprungsmedlemsstaten och avgöras enligt den statens lagstiftning. En officiell handling som omfattas av klagomålet ska inte ha något bevisvärde i en annan medlemsstat innan klagomålet har avgjorts vid den behöriga domstolen.

3. Alla klagomål som gäller rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som upptagits i en officiell handling ska göras vid de domstolar som är behöriga enligt denna förordning och ska avgöras i enlighet med tillämplig lag enligt kapitel III. Den officiella handling som omfattas av ett klagomål ska inte ha något bevisvärde i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten i den relevanta frågan innan klagomålet har avgjorts vid den behöriga domstolen.

4. Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är avhängig av en fråga som är av prejudiciell betydelse och som gäller de rättshandlingar eller rättsliga förhållanden som upptagits i en officiell handling på arvsområdet, ska den domstolen ha behörighet att avgöra frågan.

Artikel 60

Officiella handlingars verkställbarhet

1. En officiell handling som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska efter ansökan från en berörd part förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artiklarna 45–58.

2. Vid tillämpningen av artikel 46.3 b ska den myndighet som har fastställt den officiella handlingen efter ansökan från en berörd part utfärda ett intyg med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.

3. Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs i enlighet med artikel 50 eller artikel 51 ska vägra att utfärda eller återkalla en verkställbarhetsförklaring endast om verkställighet av den officiella handlingen uppenbarligen strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den verkställande medlemsstaten.

Artikel 61

Verkställbarhet av förlikningar inför domstol

1. En förlikning som ingåtts inför domstol och som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska efter ansökan från en berörd part i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artiklarna 45–58 förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat.

2. Vid tillämpning av artikel 46.3 b ska den domstol som godkände förlikningen eller inför vilken den ingicks efter ansökan från en berörd part utfärda ett intyg med hjälp av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.

3. Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs i enlighet med artikel 50 eller artikel 51 ska vägra att utfärda eller återkalla en verkställbarhetsförklaring endast om verkställighet av förlikningen inför domstol uppenbarligen strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den verkställande medlemsstaten.

KAPITEL VI

EUROPEISKT ARVSINTYG

Artikel 62

Inrättande av ett europeiskt arvsintyg

1. Genom denna förordning inrättas ett europeiskt arvsintyg (nedan kallat *arvsintyget*) som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat och ha de verkningar som förtecknas i artikel 69.

2. Det ska inte vara obligatoriskt att använda ett arvsintyg.

3. Arvsintyget ska inte ersätta nationella dokument som används för liknande ändamål i medlemsstaterna. När det har utfärdats för användning i en annan medlemsstat ska arvsintyget emellertid även ha de verkningar som förtecknas i artikel 69 i den medlemsstat vars myndigheter utfärdade det i enlighet med detta kapitel.

Artikel 63

Arvsintygets syfte

1. Arvsintyget ska användas av arvingar, testamentstagare som har direkta rättigheter i arvet och testamentsexekutorer eller boutredningsmän som i en annan medlemsstat behöver åberopa sin ställning eller utöva sina rättigheter som arvingar eller testamentstagare och/eller sina befogenheter som testamentsexekutorer eller boutredningsmän.

2. Arvsintyget får i synnerhet användas för att visa en eller flera av följande omständigheter:

a) Ställningen och/eller rättigheterna för varje arvinge eller i förekommande fall varje testamentstagare som anges i arvsintyget liksom deras respektive arvslott.

b) Tilldelning av en specifik tillgång eller specifika tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen till arvinge eller i förekommande fall testamentstagare som anges i arvsintyget.

c) Befogenheter för den person som i arvsintyget anges som testamentsexekutor eller boutredningsman.

Artikel 64

Behörighet att utfärda europeiskt arvsintyg

Arvsintyget ska utfärdas i den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt artikel 4, 7, 10 eller 11. Utfärdande myndighet ska vara

a) en domstol enligt definitionen i artikel 3.2 eller

b) en annan myndighet som enligt nationell rätt är behörig att handlägga arvsärenden.

Artikel 65

Ansökan om arvsintyg

1. Arvsintyg ska utfärdas efter ansökan från en sådan person som avses i artikel 63.1 (nedan kallad *sökanden*).

2. Vid inlämning av ansökan får sökanden använda sig av det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.

3. Ansökan ska innehålla den information som förtecknas nedan, såvitt denna information är känd för sökanden och behövs för att den utfärdande myndigheten ska kunna intyga de omständigheter som sökanden vill ha bestyrkta, och ska åtföljas av alla relevanta handlingar antingen i original eller i form av kopior som uppfyller de villkor som krävs för att deras äkthet ska kunna fastställas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66.2:

a) Personuppgifter om den avlidne: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, kön, födelsedatum och födelseort, civilstånd, nationalitet, identifikationsnummer (om sådant finns), adress vid dödstillfället, dödsdatum och dödsort.

b) Personuppgifter om sökanden: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, kön, födelsedatum och födelseort, civilstånd, nationalitet, identifikationsnummer (om sådant finns), adress samt uppgifter om eventuell anknytning till den avlidne.

- c) Personuppgifter om sökandens företrädare om sådan finns: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, adress och bevis för status som företrädare.
- d) Personuppgifter om den avlidnes make, maka eller partner och i förekommande fall f.d. make, maka eller partner: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, kön, födelsedatum och födelseort, civilstånd, nationalitet, identifikationsnummer (om sådant finns) och adress.
- e) Personuppgifter om andra eventuella förmånstagare som utsetts i ett förordnande om kvarlåtenskap och/eller automatiskt: efternamn och samtliga förnamn eller organisationsnamn, identifikationsnummer (om sådant finns) och adress.
- f) Arvsintygets avsedda ändamål i enlighet med artikel 63.
- g) I förekommande fall, kontaktuppgifter för den domstol eller behöriga myndighet som handlägger eller har handlagt själva arvet.
- h) De omständigheter som i förekommande fall ligger till grund för sökandens krav på rätt till arvsegendom i egenkap av förmånstagare och/eller rätt att verkställa den avlidnes testamente och/eller rätt att förvalta den avlidnes kvarlåtenskap.
- i) Angivande av huruvida den avlidne hade upprättat ett förordnande om kvarlåtenskap; om varken originalet eller en kopia har bifogats, ska uppgifter lämnas om var originalet finns.
- j) Angivande av huruvida den avlidne hade ingått äktenskapsförord eller ett avtal avseende ett förhållande som kan ha jämförbar verkan med äktenskap; om varken originalet eller en kopia har bifogats, ska uppgifter lämnas om var originalet finns.
- k) Angivande av huruvida någon av förmånstagarna har avgett någon förklaring om accept av eller i förekommande fall avstående från arvet.
- l) En förklaring om att de uppgifter som ska styrkas, såvitt sökanden känner till, inte är föremål för någon tvist.
- m) Annan information som sökanden anser vara av intresse för utfärdandet av arvsintyget.

Artikel 66

Prövning av ansökan

1. Vid mottagandet av ansökan ska den utfärdande myndigheten kontrollera den information och de förklaringar och handlingar samt annan bevisning som sökanden tillhandahåller. Den ska självständigt göra de utredningar som krävs för att kontrollera de uppgifter som lämnats om detta föreskrivs eller är tillåtet i den lag som gäller för myndigheten eller uppmana sökanden att lämna ytterligare bevisning som myndigheten anser vara nödvändig.
2. Om sökanden inte har kunnat lämna kopior av de relevanta handlingarna som uppfyller de villkor som krävs för att deras äkthet ska kunna fastställas, får den utfärdande myndigheten besluta att godta annan form av bevisning.
3. Om detta föreskrivs i den lag som gäller för myndigheten och på de villkor som där fastställs, får den utfärdande myndigheten begära att förklaringar avges under ed eller genom försäkran om kända förhållanden i stället för en ed.
4. Den utfärdande myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att informera förmånstagarna om ansökan om ett arvsintyg. Den ska, om detta är nödvändigt för fastställandet av de omständigheter som ska styrkas, höra berörda personer eller testamentsexekutorer eller boutredningsmän och göra offentliga tillkännagivanden som syftar till att ge andra eventuella förmånstagare möjligheten att åberopa sina rättigheter.
5. Vid tillämpning av denna artikel ska en medlemsstats behöriga myndighet på begäran ge den utfärdande myndigheten i en annan medlemsstat tillgång till information från i synnerhet fastighetsregister, folkbokföringsregister och register som avser handlingar och omständigheter som är relevanta för arvet eller för makarnas förmögenhetsförhållanden eller motsvarande förmögenhetsförhållanden som avser den avlidne, i de fall den behöriga myndigheten enligt nationell lagstiftning skulle ha rätt att ge en annan nationell myndighet tillgång till sådan information.

Artikel 67

Utfärdande av arvsintyg

1. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål utfärda arvsintyget i enlighet med förfarandet i detta kapitel när de uppgifter som ska styrkas har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den ska använda det formulär som utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.

Den utfärdande myndigheten ska i synnerhet inte utfärda arvsintyget

- a) om ett klagomål har riktats mot de uppgifter som ska styrkas eller
- b) om arvsintyget inte skulle vara förenligt med ett beslut som omfattar samma uppgifter.

2. Den utfärdande myndigheten ska vidta alla åtgärder som krävs för att informera alla förmånstagarna om utfärdandet av arvsintyget.

Artikel 68

Arvsintygets innehåll

Arvsintyget ska innehålla följande information i den utsträckning som behövs för det ändamål som arvsintyget utfärdas för:

- a) Den utfärdande myndighetens namn och adress.
- b) Ärendenummer.
- c) De omständigheter som ligger till grund för den utfärdande myndighetens bedömning att den är behörig att utfärda arvsintyget.
- d) Datum för utfärdandet.
- e) Personuppgifter om sökanden: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, kön, födelsedatum och födelseort, civilstånd, nationalitet, identifikationsnummer (om sådant finns), adress samt uppgifter om eventuell anknytning till den avlidne.
- f) Personuppgifter om den avlidne: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn, kön, födelsedatum och födelseort, civilstånd, nationalitet, identifikationsnummer (om sådant finns), adress vid dödstillfället, dödsdatum och dödsort.
- g) Personuppgifter om förmånstagarna: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn och identifikationsnummer (om sådant finns).
- h) Information om äktenskapsförord som den avlidne har ingått eller i förekommande fall ett avtal som den avlidne ingått avseende ett förhållande som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har jämförbar verkan med äktenskap samt information om makarnas förmögenhetsförhållanden eller motsvarande förmögenhetsförhållanden.
- i) Vilken lag som är tillämplig på arvet och de omständigheter som ligger till grund för fastställandet av vilken lag som är tillämplig.

- j) Uppgifter om huruvida det rör sig om arv enligt den legala arvsordningen eller en testamentarisk arvsordning enligt ett förordnande om kvarlåtenskap, inbegripet uppgifter om omständigheter som ligger till grund för de rättigheter och/eller befogenheter som tillkommer arvingarna, testamentstagarna, testamentsexekutorerna eller boutredningsmännen.
- k) I förekommande fall omnämnande av vilken typ av accept av eller avstående från arv som var och en av förmånstagarna har gjort.
- l) Uppgift om varje arvinges arvslott och i förekommande fall en förteckning över rättigheterna och/eller tillgångarna för varje arvinge.
- m) En förteckning över rättigheterna och/eller tillgångarna för varje testamentstagare.
- n) Begränsningarna när det gäller arvingarnas och i förekommande fall testamentstagarnas rättigheter enligt den lag som är tillämplig på arvet och/eller enligt ett förordnande om kvarlåtenskap.
- o) Testamentsexekutors och/eller boutredningsmannens befogenheter och begränsningarna av sådana befogenheter enligt den på arvet tillämpliga lagen och/eller enligt ett förordnande om kvarlåtenskap.

Artikel 69

Arvsintygets rättsverknningar

1. Arvsintyget ska ha rättsverknningar i alla medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande.
2. Det ska antas att arvsintyget på ett korrekt sätt visar omständigheter som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den person som i arvsintyget anges som arvinge, testamentstagare, testamentsexekutor eller boutredningsman ska antas ha den ställning som anges i arvsintyget och/eller vara innehavare av de rättigheter eller befogenheter som anges i arvsintyget utan några andra villkor för och/eller inskränkningar i dessa rättigheter eller befogenheter än de som anges i arvsintyget.
3. Varje person som utifrån den information som ges i arvsintyget gör betalningar eller överlåter egendom till en person som i arvsintyget anges som bemyndigad att ta emot betalning eller egendom ska anses ha gjort transaktioner med en person som är bemyndigad att ta emot betalning eller egendom, såvida inte personen insåg att innehållet i arvsintyget var felaktigt eller inte har kännedom om sådana felaktigheter på grund av grov oaktsamhet.

4. Om en person som i arvsintyget anges som bemyndigad att förfoga över arvsegendom förfogar över sådan egendom till förmån för en annan person, ska denna andra person, om denne agerar utifrån den information som ges i arvsintyget, anses ha gjort transaktioner med en person som är bemyndigad att förfoga över den berörda egendomen, såvida inte personen insåg att innehållet i arvsintyget var felaktigt eller inte har kännedom om sådana felaktigheter på grund av grov oaktsamhet.

5. Arvsintyget ska utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen, i det relevanta registret i en medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 k och 1.2 l.

Artikel 70

Bestyrkta kopior av arvsintyget

1. Den utfärdande myndigheten ska behålla originalet av arvsintyget och ska utfärda en eller flera bestyrkta kopior till sökanden och till varje person som visar legitimt intresse.

2. Den utfärdande myndigheten ska, för de ändamål som anges i artiklarna 71.3 och 73.2, upprätta en förteckning över personer till vilka bestyrkta kopior har utfärdats i enlighet med punkt 1.

3. De bestyrkta kopior som utfärdas ska vara giltiga under en begränsad period på sex månader, vilket ska anges med förfalodatum på den bestyrkta kopian. I vederbörligen motiverade undantagsfall får den utfärdande myndigheten, genom undantag, besluta att giltighetstiden ska förlängas. Så snart som denna period har löpt ut ska varje person som innehar en bestyrkt kopia för att kunna använda arvsintyget för de ändamål som anges i artikel 63 ansöka om en förlängning av giltighetstiden för den bestyrkta kopian eller begära en ny bestyrkt kopia från den utfärdande myndigheten.

Artikel 71

Rättelse, ändring eller återkallelse av arvsintyget

1. Den utfärdande myndigheten ska på begäran av varje person som kan visa att den har ett legitimt intresse eller på eget initiativ rätta skrivfel i arvsintyget.

2. Den utfärdande myndigheten ska på begäran av varje person som kan visa att den har ett legitimt intresse eller, där denna möjlighet föreskrivs enligt nationell lag, på eget initiativ ändra eller återkalla arvsintyget, om det har fastställts att arvsintyget är felaktigt eller att enskilda uppgifter i det är felaktiga.

3. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål underrätta alla personer till vilka bestyrkta kopior av arvsintyget har utfärdats i enlighet med artikel 70.1 om korrigeringar, ändringar eller återkallelse av intyget.

Artikel 72

Rättsmedel

1. Beslut som fattas av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 67 kan bestridas av varje person som har rätt att ansöka om ett arvsintyg.

Beslut som fattas av den utfärdande myndigheten i enlighet med artiklarna 71 och 73.1 a kan bestridas av varje person som visar legitimt intresse.

Klagomålet ska lämnas in till en rättslig myndighet i den medlemsstat där den utfärdande myndigheten är belägen, i enlighet med lagen i denna stat.

2. Om ett arvsintyg i samband med ett klagomål enligt punkt 1 skulle visa sig vara felaktigt, ska den behöriga rättsliga myndigheten korrigera, ändra eller återkalla arvsintyget eller se till att den utfärdande myndigheten rättar, ändrar eller återkallar arvsintyget.

Om vägran att utfärda ett arvsintyg i samband med ett klagomål enligt punkt 1 skulle visa sig vara omotiverad, ska den behöriga rättsliga myndigheten utfärda arvsintyget eller se till att den utfärdande myndigheten gör en ny bedömning av fallet och fattar ett nytt beslut.

Artikel 73

Hävning av arvsintygets rättsverkningar

1. Arvsintygets rättsverkningar kan hävas av

a) den utfärdande myndigheten, på begäran av varje person som kan visa att den har ett legitimt intresse, i avvaktan på en ändring eller återkallelse av arvsintyget i enlighet med artikel 71, eller

b) den rättsliga myndigheten, på begäran av varje person som har rätt att bestrida ett beslut som fattas av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 72, i avvaktan på ett sådant bestridande.

2. Den utfärdande myndigheten eller i förekommande fall den rättsliga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta alla personer till vilka bestyrkta kopior av arvsintyget har utfärdats i enlighet med artikel 70.1 om eventuell hävning av arvsintygets rättsverkningar.

Under hävningen av arvsintygets rättsverkningar får inga ytterligare bestyrkta kopior av arvsintyget utfärdas.

KAPITEL VII

Artikel 76

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Förhållandet till rådets förordning (EG) nr 1346/2000

Artikel 74

Legalisering eller annat liknande förfarande

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas med avseende på handlingar som har utfärdats i en medlemsstat inom ramen för denna förordning.

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽¹⁾.

Artikel 75

Förhållandet till gällande internationella konventioner

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av internationella konventioner i vilka en eller flera medlemsstater är part när denna förordning antas och vilka gäller frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 77

Information tillgänglig för allmänheten

Medlemsstaterna ska, i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, förse kommissionen med en kort sammanfattning av sin nationella lagstiftning om arvsrätt och de nationella förfarandena rörande arvsrätt, inbegripet information om vilken typ av myndighet som har befogenhet i arvsfrågor och information om vilken typ av myndighet som har befogenhet att ta emot förklaringar om accept av eller avstående från arv, legat eller laglott.

Särskilt de medlemsstater som är avtalslutande parter i Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 rörande lagkonflikter i fråga om formen för testamentariska förordnanden ska fortsätta att tillämpa reglerna i denna konvention i stället för artikel 27 i denna förordning avseende testamentens och gemensamma testamentens formella giltighet.

Medlemsstaterna ska också tillhandahålla faktablad med en förteckning över de handlingar eller den information som vanligtvis krävs för att registrera fast egendom som är belägen på deras territorium.

Medlemsstaterna ska fortlöpande uppdatera denna information.

Artikel 78

Information om kontaktuppgifter och förfaranden

2. Utan hinder av punkt 1 ska denna förordning mellan medlemsstaterna ha företräde framför konventioner som har ingåtts uteslutande mellan två eller flera av dem, i den mån som konventionerna gäller frågor som regleras genom denna förordning.

1. Senast den 16 januari 2014 ska medlemsstaterna meddela kommissionen

3. Denna förordning ska inte hindra tillämpningen av konventionen av den 19 november 1934 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge innehållande internationella privaträttsliga bestämmelser om arv, testamente och boutredning, ändrad genom en mellanstatlig överenskommelse mellan dessa stater av den 1 juni 2012, av de medlemsstater som är parter i konventionen, i den utsträckning som konventionen föreskriver

a) namn och kontaktuppgifter för de domstolar eller myndigheter som har behörighet att behandla ansökningar om verkställbarhetsförklaring i enlighet med artikel 45.1 och överklaganden av beslut med anledning av sådana ansökningar i enlighet med artikel 50.2,

b) de förfaranden för överklagande av avgörandet som meddelas med anledning av att ändring har sökts som avses i artikel 51,

c) relevant information om de myndigheter som är behöriga att utfärda arvsintyget enligt artikel 64, och

d) de rättsmedel som avses i artikel 72.

a) regler avseende förvaltningen av dödsboet såsom anges i konventionen och medverkan av myndigheter i de fördragslutande staterna, och

b) enklare och snabbare förfaranden för erkännande och verkställighet av domar i samband med arv.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

2. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som meddelas enligt punkt 1, med undantag av adresser och andra kontaktuppgifter för de domstolar och myndigheter som avses i punkt 1.a.

3. Kommissionen ska göra alla de uppgifter som meddelas enligt punkt 1 tillgängliga för allmänheten på annat lämpligt sätt, framför allt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 79

Upprättande och senare ändringar av den förteckning som innehåller den information som avses i artikel 3.2

1. Kommissionen ska på grundval av underrättelserna från medlemsstaterna upprätta den förteckning över andra myndigheter och rättstillämpare som avses i artikel 3.2.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla senare ändringar av informationen som denna förteckning innehåller. Kommissionen ska ändra förteckningen i enlighet därmed.

3. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen och alla senare ändringar i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Kommissionen ska på varje annat lämpligt sätt offentliggöra alla upplysningar som anmälts i enlighet med punkterna 1 och 2, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 80

Upprättande och senare ändringar av de intyg och formulär som avses i artiklarna 46, 59, 60, 61, 65 och 67

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande och senare ändringar av de intyg och formulär som avses i artiklarna 46, 59, 60, 61, 65 och 67. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2.

Artikel 81

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 82

Översyn

Senast den 18 augusti 2025 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning, med en utvärdering av eventuella praktiska problem som har uppstått i samband med parallella förlikningar som ingås utanför domstol i fråga om arvskiten i olika medlemsstater eller en förlikning utanför domstol som ingås i en medlemsstat parallellt med en förlikning som ingås inför en domstol i en annan medlemsstat. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

Artikel 83

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska vara tillämplig på arv efter personer som avlidit på eller efter den 17 augusti 2015.

2. Om den avlidne före den 17 augusti 2015 hade valt vilken lag som skulle vara tillämplig på arvet, ska detta val anses giltigt, om det uppfyller villkoren i kapitel III eller om det är giltigt vid tillämpningen av den internationella privaträtt som var gällande då lagvalet gjordes, i den stat där den avlidne hade sin hemvist eller i någon eller några av de stater där den avlidne var medborgare.

3. Ett förordnande om kvarlätenskap som gjordes före den 17 augusti 2015 ska vara godtagbart och giltigt i sak och till formen, om det uppfyller villkoren i kapitel III eller om det är godtagbart och giltigt i sak och till formen vid tillämpningen av den internationella privaträtt som var gällande då förordnandet gjordes, i den stat där den avlidne hade sin hemvist eller i någon eller några av de stater där han var medborgare eller i den medlemsstat där den myndighet som handlägger arvet är belägen.

4. Om ett förordnande om kvarlätenskap gjordes före den 17 augusti 2015 i enlighet med den lag som den avlidne kunde ha valt i enlighet med denna förordning ska den lagen anses ha valts som den lag som är tillämplig på arvet.

*Artikel 84***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 17 augusti 2015, med undantag för artiklarna 77 och 78, som ska tillämpas från och med den 16 januari 2014, och artiklarna 79, 80 och 81, som ska tillämpas från och med den 5 juli 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 651/2012

av den 4 juli 2012

om utgivning av euromynt

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 133,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets slutsatser av den 23 november 1998 och den 5 november 2002 om euromynt avsedda att utgöra samlingsmynt, kommissionens rekommendation 2009/23/EG av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp ⁽³⁾, vilka bekräftades av rådet i dess slutsatser av den 10 februari 2009, samt kommissionens rekommendation 2010/191/EU av den 22 mars 2010 om omfattningen och effekterna av eurosedlars och euromyntets ställning som lagliga betalningsmedel ⁽⁴⁾, rekommenderas praxis beträffande utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp, inklusive eurominnesmynt, samråd före destruering av euromynt i omlopp samt användningen av samlarmynt i euro.
- (2) Avsaknaden av tvingande bestämmelser för utgivningen av euromynt kan resultera i olika praxis i medlemsstaterna och skapar inte en tillräckligt integrerad ram för den gemensamma valutan. För att värna transparens och rättssäkerhet är det därför nödvändigt att införa bindande regler för utgivningen av euromynt.

(3) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽⁵⁾, ska mynt i euro och cent som överensstämmer med de valörer och tekniska specifikationer som rådet har fastställt ha ställning som lagliga betalningsmedel i alla medlemsstater som har euron som valuta. Valörer och tekniska specifikationer av euromynt fastställs i rådets förordning (EG) nr 975/98 av den 3 maj 1998 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp ⁽⁶⁾.

(4) De medlemsstater som har euron som valuta bör även kunna ge ut 2-eurominnesmynt för att uppmärksamma specifika ämnen, med förbehåll för fastställda begränsningar per år och per utgivande medlemsstat för antalet utgivningar av sådana mynt. Det är nödvändigt att införa vissa mängdbegränsningar för eurominnesmynt i syfte att säkerställa att sådana mynt även i fortsättningen kommer att utgöra en liten procentandel av det totala antalet 2-euromynt i omlopp. Dessa mängdbegränsningar bör dock medge att ett tillräckligt antal mynt ges ut för att säkerställa att eurominnesmynt kan vara i omlopp på ett effektivt sätt.

(5) Medlemsstater som har euron som valuta bör också kunna ge ut samlarmynt i euro, som inte är avsedda att sättas i omlopp och som ska vara tydligt åtskiljbara från mynt i omlopp. Samlarmynt i euro bör ha ställning som lagliga betalningsmedel endast i den utgivande medlemsstaten och bör inte ges ut med avsikten att de ska sättas i omlopp.

(6) Det är lämpligt att utgivningar av samlarmynt i euro tas med i den myntmängd som ska godkännas av Europeiska centralbanken, men i samlad form snarare än för varje enskild utgivning.

(7) Den nuvarande användningen av olika valörer på eurosedlar och euromynt bör ses över noggrant och regelbundet av de behöriga institutionerna med avseende på kriterierna om kostnad och acceptans bland allmänheten. Kommissionen bör i synnerhet göra en konsekvensbedömning av den fortsatta utgivningen av 1- och 2-centsmünt.

(8) För att undvika att en medlemsstat destruerar euromynt i omlopp när det kan finnas ett behov av sådana mynt i en annan medlemsstat bör medlemsstaterna samråda med varandra innan de destruerar sådana mynt.

⁽¹⁾ EUT C 273, 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 maj 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 juni 2012.

⁽³⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 83, 30.3.2010, s. 70.

⁽⁵⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *mynt i omlopp*: euromynt som är avsedda att sättas i omlopp, vars valörer och tekniska specifikationer fastställs i förordning (EG) nr 975/98.
2. *minnesmynt*: mynt i omlopp som är avsedda att uppmärksamma ett specifikt ämne enligt vad som anges i artikel 1h i förordning (EG) nr 975/98.
3. *samlarmynt*: euromynt avsedda att samlas och som inte ges ut för att sättas i omlopp.

Artikel 2

Typer av euromynt

1. Medlemsstaterna får ge ut två typer av euromynt: mynt i omlopp och samlarmynt.
2. Kommissionen ska göra en konsekvensbedömning av den fortsatta utgivningen av 1- och 2-centsmynt. Denna konsekvensbedömning ska innefatta en kostnads-nyttoanalys som beaktar de faktiska produktionskostnaderna för dessa mynt i jämförelse med deras värde och den nytta de för med sig.

Artikel 3

Utgivning av mynt i omlopp

1. Mynt i omlopp ska ges ut och sättas i omlopp till nominellt värde.
2. En liten andel, högst 5 % av det samlade totala nettovärdet och den totala mängden mynt i omlopp utgiven av en medlemsstat, varvid endast år med positiv nettoutgivning ska tas i beaktande, får sättas i omlopp till ett pris som överstiger det nominella värdet om det kan motiveras av myntets särskilt höga kvalitet, specialförpackning eller eventuella tilläggstjänster.

Artikel 4

Utgivning av minnesmynt

1. Varje medlemsstat som har euron som valuta får endast ge ut två minnesmynt per år, utom då
  - a) minnesmynt gemensamt ges ut av alla medlemsstater som har euron som valuta, eller

- b) ett minnesmynt ges ut med anledning av att statschefsämbetet tillfälligt är vakant eller att statschefen är provisoriskt tillsatt.

2. Det totala antalet minnesmynt som släpps ut på marknaden för varje enskild utgivning får inte överstiga det högre av följande två utgivningstak:

- a) 0,1 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt som alla medlemsstater som har euron som valuta har släppt ut på marknaden fram till början av det år som föregår minnesmyntets utgivningsår; detta tak får höjas till 2,0 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt i alla medlemsstater som har euron som valuta om utgivningen görs till minne av ett allmänt uppmärksammat ämne som har mycket högt symbolvärde; i vilket fall den utgivande medlemsstaten ska avstå från att utnyttja det höjda utgivningstaket för att ge ut ett annat minnesmynt under de påföljande fyra åren och ska ange skälen till valet av det höjda utgivningstaket, eller
- b) 5,0 % av det samlade totala nettoantalet 2-euromynt som medlemsstaten i fråga har släppt ut på marknaden fram till början av det år som föregår minnesmyntets utgivningsår.

3. Beslut om utgivning av minnesmynt med gemensam utformning som gemensamt ges ut av alla medlemsstater som har euron som valuta ska fattas av rådet. Medlemsstater som inte har euron som valuta ska inte ha rösträtt vid antagande av det beslutet.

Artikel 5

Utgivning av samlarmynt

1. Samlarmynt ska ha ställning som lagliga betalningsmedel endast i den utgivande medlemsstaten.

Det ska klart och tydligt framgå på myntet vilken medlemsstat som är utgivande medlemsstat.

2. För att lätt kunna skiljas från mynt i omlopp ska samlarmynt uppfylla samtliga nedanstående kriterier:
  - a) Deras nominella värde ska skilja sig från det nominella värdet på mynt i omlopp.
  - b) Deras avbildningar får inte likna de gemensamma sidorna på mynt i omlopp, och om de liknar en nationell sida av mynt i omlopp, måste utformningen som helhet lätt kunna särskiljas.

c) Deras färg, diameter och vikt bör väsentligt skilja sig från mynt i omlopp vad gäller åtminstone två av dessa tre kännetecken; skillnaden ska anses vara väsentlig om värdena för dessa kännetecken inklusive tolererade avvikelser ligger utanför de toleransgränser som har fastställts för mynt i omlopp.

d) De får inte ha en rand som är fint räfflad eller har formen av en "spansk blomma".

3. Samlarmynt får släppas ut på marknaden till eller överstigande det nominella värdet.

4. Utgivningar av samlarmynt ska tas med i samlad form i den myntmängd som ska godkännas av Europeiska centralbanken.

5. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att motverka användningen av samlarmynt som betalningsmedel.

Artikel 6

Samråd före destruering av mynt i omlopp

Medlemsstaterna ska, innan de destruerar mynt i omlopp som inte är euromynt som inte är lämpliga för cirkulation enligt artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation⁽¹⁾, samråda med varandra via ekonomiska och finansiella kommitténs relevanta underkommitté och informera myntdirektörerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 339, 22.12.2010, s. 1.

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1235/2010 av den 15 december 2010 om ändring, när det gäller säkerhetsövervakning av humanläkemedel, av förordning (EG) nr 726/2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, och förordning (EG) nr 1394/2007 om läkemedel för avancerad terapi

(Europeiska unionens officiella tidning L 348 av den 31 december 2010)

På sidan 6, artikel 1.7, ska det

i stället för: ”7. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

(...)

3. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska se till att produktinformationen är vetenskapligt uppdaterad, inbegripet de slutsatser av bedömningen och de rekommendationer som offentliggjorts i den webbportal för europeiska läkemedel som skapats i enlighet med artikel 26.

4. För att fortlöpande kunna bedöma risk/nyttaförhållandet, får myndigheten när som helst begära att innehavaren av godkännandet för försäljning överlämnar uppgifter som visar att risk/nyttaförhållandet fortfarande är gynnsamt. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska fullt ut och utan dröjsmål besvara en sådan begäran.

Myndigheten får när som helst begära att innehavaren av godkännandet för försäljning lämnar en kopia av master file för systemet för säkerhetsövervakning. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska översända kopian senast sju dagar efter det att begäran har mottagits.”

vara: ”7. I artikel 16 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”Artikel 16

(...)

3. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska se till att produktinformationen är vetenskapligt uppdaterad, inbegripet de slutsatser av bedömningen och de rekommendationer som offentliggjorts i den webbportal för europeiska läkemedel som skapats i enlighet med artikel 26.

3a. För att fortlöpande kunna bedöma risk/nyttaförhållandet, får myndigheten när som helst begära att innehavaren av godkännandet för försäljning överlämnar uppgifter som visar att risk/nyttaförhållandet fortfarande är gynnsamt. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska fullt ut och utan dröjsmål besvara en sådan begäran.

Myndigheten får när som helst begära att innehavaren av godkännandet för försäljning lämnar en kopia av master file för systemet för säkerhetsövervakning. Innehavaren av godkännandet för försäljning ska översända kopian senast sju dagar efter det att begäran har mottagits.”

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV